

جامانه‌ی خویناوی

پیشمه‌رگه‌یه‌ک

رۆمان

هه‌فآل ئه‌حمدەدی

۲۰۱۳

بابهت: رۆمان

نووسینی: هەڤال ئەحمەدی

تایپ: هەڤال ئەحمەدی

پیداچوونه وە بە تایپ و دەق: عەلی لالە

دیزاینی بەرگ: ئەیوب شەھابی راد

بنکەی چاپ و بلاوکراوه کان: سارا-ستوکەولم

سۆئید ۲۰۱۳

ISBN 978 91 87662-62-0

Weşanên SARAYê

Bi hevkariya: SAZENDEYA (Weqfa) PIRTÜKXANE &
MUZEXANEYA KURDÎ

(Foundation For Kurdish Library & Museum)

Dalag. 48

S-113 24 Stockholm SWEDEN

info@saradistribution.com

ISBN 978 91 87662-62-0

پیشه‌کی

هه موو گه لانی پیشکه و تورو، جگه لهوهی به سه رهات و میژووی گه‌ل
و نیشتمانه‌که‌ی خوینایان و هک میژوو نووسیوه‌ته‌وه و به دهیان و بگره
سه‌دان لیکولینه‌وهی ئاکادیمی و شیکردنه‌وهی جوراوجوریان له سه‌ر
نووسیوه و له سه‌دان روانگه و گوشنه‌نیگاوه لیکیان داوه‌ته‌وه، وازیان
هه ر نه هیناوه و ئه ده بیه کانیشیان قولیان لى هلمالیوه و له چوارچیوه‌ی
رومانیشدا گیراویانه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر نموونه‌ی ئه و رومانانه بیینه‌وه که
نووسه‌ره‌که‌یان تییدا باسی هیچ نه‌بى برگه‌یه ک له میژووی
نیشتمانه‌که‌ی ده‌کات، ژماره‌یان ئه و هنده زور ده‌بى له وانه‌یه خوینه‌ر بى
تاقه‌ت بکا. جگه لهوهش هه کاره‌ساتیکی ئه و میله‌تانه به سه‌ریان
هاتووه، دهیان فیلمی سینه‌ماییان له سه‌ر به رهه‌م هیناوه. دوور نه‌پوین،
کاره‌ساتی کوشتاری جووله‌که‌کان له هوردووگاکانی نازیسته
هیتله‌ریبه‌کاندا، بووه‌ته پیخوری زیاتر له سه‌دان فیلم و کورت‌ه فیلمی
سینه‌مایی و به لگه‌نامه‌یی. ئه و هش جگه لهوهی کاره‌ساته‌که له ئاستیکی
به ر بلاوتردا به دنیا ده‌ناسینیت، گرنگیه‌کی دیکه‌شی هه‌یه، ئه و پیش ئه و هیه
ده بیت‌ه هیزیکی پشتولیان و پالپیت بقئه و سیاسه‌توانانه‌ی له ریگه‌ی
یاساییه‌وه له ده‌ره‌وه سنوره‌کانی ولاته‌که‌یان دهیانه‌وهی به رگری له
میژووی گه‌ل و نیشتمانه‌که‌یان بکه‌ن.

که گورگ ئاوریک له میژووی پر له کاره‌ساتی میله‌تاهه‌که‌مان
ده دهینه‌وه، سه‌یر ده‌که‌ی، دوژمنه‌کانمان ئه و هی به سه‌ر ئیمه‌یان هیناوه،

با به دهواری شری نه‌کردودوه، که‌چی ئیمە هیشتاش بەداخه‌وه زهین و یاده‌وه‌ریی میژووییمان هەر وا لاوازه و بە زهردەخه‌نه‌یه‌کی درۆزنانه‌ی دوژمنه‌کانمان هەلدهخه‌لەتیین و دەریای خوینى پشته‌سەرمان لەبیر دەکەین و لە هەموو شتیکیان خوش دەبین. من نالیم با تولە ئەستین بین، هەرچەندە شاعیر جوانى فەرمۇوه: "ئەوهى نەبىی بىرى تولە..... لە باوکى خۆى نەبۇوه، زۆلە". دەلیم ئەگەر تولەئەستینىش نابین، با هىچ نەبى کۆست و نەھامەتىه‌کانى راپردوومان لەبیر نەكەین. چونكە لەبیرکردنیان وامان لى دەکات دووباره‌یان بکەيىنەوه و زيندۇوراگرتىشيان بەرچاوروونىمان دەداتى و وامان لى دەکات لەسەر ھەست بین و جاريکى دېكەش وەك سەدان جارەکەی پىشۇو، مارانگاز نەبىنەوه و پىمانەوه نەدەنەوه. ئاخىر هەرچى کۆست و كارەسات و خەلەتان و كلاولەسەرنانى راپردوومانه، هەمووى لە يەك دەچن. يانى ئیمە هەزار جار بە يەك شىۋو زەبرمان خواردووه و پىمانەوه دراوه و هەر لەخەويش رانەبۇوینە.

كورتى دەبىرمەوه:

ھەموو رۆژەکانى میژوومان، شىاوي ئەوهن و هەلدهگرن بکرېنە رۆمانىكى گرنگتر لە "دونى ئارام"ى شۇلۇخۇف و "نان و شەراب"ى كازانتزاکى و "ئاهەنگى نىرى"ى مارىۋۇچارگاس يۆسا . رۆژىك لە میژووی هاوجەرخماندا شك نابەين تىيدا كارەساتىك بەسەر مىللەتكەمان نەھاتبى و پىشمه‌رگه‌ش گيان لەسەر دەستانە

قاره‌مانیتی و پاله‌وانیتی خوی تیدا نه‌سه‌لاماندی. بؤیه ئه‌گه‌ر قه‌لهمی ئازا و به‌پشتمن هه‌بی و نووسه‌ری لیوه‌شاوه و بیروردمان هه‌بی، که‌ره‌سته‌ی خامان ئه‌وهنده زوره، به‌شی هه‌زار رومانیشمان پتر هه‌یه. ئه‌ی هیمن موکریانی نه‌یگوت: "ئیوه شیریان لى بسوون و ئیمه پرده‌ینه قه‌لهم؟ دهی ئیستا رۆژ رۆژی قه‌لهمه. با قولی لى هه‌لمالين و هه‌ر که‌سه و له شوینتیکه‌وه. رووی قسم له هه‌موو ئه و که‌سانه‌یه که به‌چاوی خویان رووداوه‌کانیان دیتووه و کورد واته‌نی له کووره‌ی شورشدا خاراون و توانای نووسینیشیان هه‌یه و هه‌موو ئه و نووسه‌رانه‌ی ده‌توانن به‌شیوه‌ی ئه‌مرقیی و به تکنیکی مودیرن بنووسن، با وددووی خه‌یال و فانتازیای بی بنه‌ما نه‌که‌ون. چونکه گلی دوور ده‌رمان نیه، تۆزی سه‌رداخه‌ن و له‌به‌ر پیی خویان گلی کیمیا هه‌لگرن و سۆمای چاوان روون بکه‌نه‌وه. با تیتولیک له خه‌لکی پیشکه‌وتووی پیگه‌یشتووی تیگه‌یشتوو دادپین. ئه‌وهتا گابریل گارسیا مارکیز، خه‌ون و خه‌یال و هه‌قايه‌ت و کولتورو و میزروی زیده‌که‌ی خوی کردووه‌ته هه‌وینی رومانه به‌ناوبانگه‌که‌ی "سەد سال تەنیایی" و خه‌لاتی نۆبلی پی برده‌وه. هه‌ر ئه‌م نموونه‌یه دینمه‌وه پیماییه ژیره‌کان يه‌ک ئاماژه‌یان به‌سه.

بەلام ئه‌م رومانه:

زورتان سه‌ر نایه‌شیئم و رومانه‌که‌ش شی ناكه‌مه‌وه. چونکه شیکردن‌وه‌ی رومانه‌که به مانای دهست و پی به‌ستنی خوینه‌ره. جگه

له‌وهش نامه‌وی که‌س له روانگه‌ی منه‌وه و به تیبینی و بوقوونی من رؤمانه‌که بخوینیت‌وه. من ریز له بوقوونه جیاوازه‌کان و ئەقلی خەلک دەگرم، بۆیه پیم وایه هەر که‌سە و مافی خۆیه‌تى دواى خویندنه‌وھی رؤمانه‌که، به‌پیئی ئەزمۇونه‌کانی خۆی لیکی بدانه‌وه.

ئەوهنده دەلیم، رؤمانی "جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک" رؤمانیتکی خۆمالی و راستی "ریالیستی" يە. ئەم رؤمانه بق هەموو ئەوانه‌ی هەواى كوردىستانيان هەلمشتتووه و ئەگەر زەبر و زەنگ و تىيەلدان و زولم و زورى پاسدارىشیان نەديتى و له نزيكىشەوه چاويان له قاره‌مانىتى و له خۆبوردوویی پیشمه‌رگه نەبووبى، لانىكەم له دەوروبه‌رييە‌کانی خۆيانىيان بىستووه، رؤمانىكى شىرین و پر له تەزووی خۆشەويسىتىي پیشمه‌رگه و رق له داگىرکەرانه. ئەگەرچى دلنىام، جيا له‌وانه‌ی سوينديان خواردووه گىل بژىن و گەمژە بىرن، هەموو كوردىكى رۆژه‌لاتى كوردىستان هەتا مۆخى ئىسقان زولم و زورى رىزيمى هەست پى كردووه. كەوابوو رؤمانه‌که وەك من چىزىملى وەرگرتتووه، بق هەمووان خوش و له بەردللان دەبى.

جيى خۆیه‌تى دەستخۆشانه به نووسەرەكەي بلىيەن و به هەموومان هىوای بەرددەوامىي بق بخوازىن.

رهسۈول سولتانى

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

نهیده‌زانی کاتژمیر چهنده هه‌ئه و هنده‌ی ده‌زانی که ئیواری به‌ر له رؤژ ئاوابون له دوْلی پاله‌وانی پشت ئاوایی تورجانه‌وه و هریکه‌وتبوون و ئه‌و ئاواییه‌ی که ئیس‌تا ده‌نگی سه‌وه‌ره‌که‌ی ده‌گه‌یش‌ته گویی، با غلوو جه‌یه.

وهک ئه‌وهی له خاچ درابی و دهست و لاقی چوارمیخ کیشرا ابن، نهیده‌توانی جووله بکا. دهستی له سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌که‌ی دانا بwoo هه‌ر ده‌تگوت که‌سیک خه‌ریکه به‌زوری له دهستی ده‌ربیتی توند به سینگ خویه‌وهی گوشیبوو.

ئه‌و په‌له‌گه‌نمه‌ی تییدا را کشا بwoo، سی چوار رؤژ بwoo پاله‌کان دهستیان کرد بwoo به دروینه‌کردنی و رقزانه پینج شه‌ش به‌ریان لی ده‌دووریه‌وه، وايان دانا بwoo ئه‌گه‌ر که‌سیان نه‌خوش نه‌که‌وهی بو دوو حه‌و تووی دیکه ته‌واوی که‌ن و به تریلی و ته‌راکتور با قه‌کانی کیش‌هه و که‌ن بو خه‌رمانی پشت مالان و گیره‌وشنه‌نی که‌ن تا خه‌رمانی سوریان به کیله له نیو ته‌لیسان که‌ن و بیانبه‌نه ئاشی ئاوایی قاجر بو بژیوی زستانیان.

له‌شی گه‌رم داهات و ئاره‌قه‌ی کرد له نه‌کاو مچرو و کیکی سارد به نیو هه‌موو له‌شیدا گه‌پا، ئاره‌قه‌ی به‌رپشتیند و فیشه‌کدانه‌که‌ی سارد کرد ووه. زور به‌ئاسپایی و به‌پاریزه‌وه دهستی بو لای رانی دریز کرد تا

بزانی خوینریزی‌یه که‌ی را وستاوه یان نا! هه‌ستی به ته‌رایی‌یه ک کرد، له به‌ر شوقی مانگه‌شوه‌که هه‌ولی دا بزانی ئه و ته‌رایی‌هی دهستی ئاره‌قه‌یه یان خوینه.

دهستی برده سه‌ر زه‌وی و دهسته‌کوتاه‌یه کی کرد له به‌ر کلّو ره‌قه‌کان و لاسکی گه‌نمه‌کان، به زه‌حمه‌ت توانی توژیک خوّل له و زه‌ویه ره‌قه بکریّنی و دهستی پی وه‌شک کاته‌وه.

دیسان ئاره‌قه‌ی کردوه، به‌لام ئاره‌قه‌ی ئه و جاره‌یان له جاره‌کانی پیش‌سو زور زیاتر بwoo، هه‌ر به دهسته خوّلاویه‌که‌ی کاکوله‌کانی که تا سه‌ر بروکانی هاتبوون و به ئاره‌قه‌ی سه‌ر ته‌ویلی خووسا بwoo، لا دا و چاوی بريه ئاسمان و دهستی خسته‌وه سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌ی و گویی هه‌لخه‌ست تا بزانی له دهوروپشتی چ رwoo ده‌دا. نزیکترین ده‌نگ، ده‌نگی ئه و بوق و سیسرکانه‌ی لای ئه‌ستیره ئاوه‌که‌ی پشت سه‌ری بون که وه که‌وهی گورانی بلین و گره‌لاوژه بکهن بو یه‌کتريان دهستانده‌وه و نوره‌ی یه‌کتريان نه‌ده‌دا، دوورترین ده‌نگیش ده‌نگی سه‌وه‌ریکی تیکه‌لاو بwoo که نه‌یده‌زانی له کام لاوه دی. هه‌ر سی خوله‌ک ده‌ب Woo له قه‌راغ ئه و کانی و ئاوه که‌وتبونه بوسه‌ی دوژمنه‌وه، له چاووقوچاندیکدا له دوژمن و دهسته‌هات و له‌گه‌ل هاوارییانی دیکه‌ی له ته‌قه‌وپیکدادانه‌کی زور تونددا بوسه‌که یان تیک

شکاندبوو. مانگه شه‌و بwoo، بهلام چاوی زور هه‌تری نه‌ده‌کرد. هه‌ر بؤیه هه‌ر چاویکی کردبwoo به دoo چاو و جارجار به پیوه و جارجاريش خۆی له‌بن که‌نده‌لانی جۆگه ئاوه‌که مات ده‌کرد و هه‌ر تارمايی‌یه‌ک له لای دوژمن ده‌جوولاؤه يان شوقى چه‌که‌کی ده‌هات لووله‌ی چه‌که‌که‌ی ئاراسته ده‌کرد و له جوولانی ده‌خست.

کلاشينکوف و تيربار "بى كەى سى" لووله‌كەيان وەك دەنۈوكى كەو سوور ببۇوه و دەيان قاسپاند به چەشنىك كە دەنگيان دەگەيشتە مۇوچە و مەزراڭانى ئاوييەكاني كانىزىرېئە و هەبەكى و بوغدەكەندىيىش. هەلمەت و نەعرەتەي هاورييىانى به‌جۆرييک بwoo كە دوژمن هه‌ر زۆر زوو تىك شكا. له چركەساتە دابوو هەستابووه سەر پى و تەقەى ده‌کرد كە فيشەكىيى دوژمن لاقى پىكىا و فرييى دايى نىيۇ جۆگه ئاوه‌که‌ی پشت سەرى خۆيەوه و چه‌که‌که‌ی له دەستى پەرى. بۇ چەند ساتىك گويى كېپ بwoo گويى له هىچ نەدەبwoo، له يەكەم كاردانه‌وھيدا هه‌ر خىرا دەستى درىيىز كرد و چه‌که‌که‌ی هەلگرتەوه.

هه‌ر چەند هەنگاوىيک له لای خۆيەوه هاورييەكى وەك ئەوانى دىكە له هاتووچۇدا نەبwoo و شويىنى خۆى نەدەگوازتەوه چاوى له سەر دووربىنى شەۋى قەناسەكەي داناپوو بى ئەۋى پەله بكا، له سەرخۇ و له

چوارچیتوی دووربینه‌که‌یه وه یه ک یه ک نه فه‌ره‌کانی دوژمنی ده‌دقزیه‌وه و سینگی ئاژن ئاژن ده‌کردن.

بۆ چهند چرکه‌یه ک سه‌یری کرد که‌یفی به ده‌ستوتفه‌نگه‌که‌ی ده‌هات، پیّی حه‌یف بwoo بانگی کا و چاوه‌کانی که ده‌سته‌ملانی رووناکایی نیو دووربینه شه‌وه‌که ببوون بگوازیتەوه بۆ لای تاریکایی ئه و جوگه و ئاوه‌ی ئه و به برينداري تىي که‌وتبوو.

پاش ماوه‌یه ک زۆر به ئاسپایی گوتى: هاولری! هاولری! کاکه گیان! به‌لام هاولریکه‌ی زۆر سه‌رقاڭ بwoo و هه‌موو هه‌ست و زهینى خۆی خستبووه نیو دووربینى قه‌ناسه‌که‌یه وه، که بانگی ده‌کرد گویی لى نه‌بوو. پاش به‌تالکردنی خه‌شابه‌که‌ی، له کاتىكدا خه‌شابه‌کى ده‌رهينابوو و ده‌يی‌ویست بیگوری له شوینه‌کى خۆی هه‌ستا و رۆیشت.

زۆريان قه‌ناسه‌یان پى بwoo، به رۆیشتى ئه و هاولرییه‌ی که هه‌ر نه‌شىزانى کام قه‌ناسه‌هاولىز بwoo، له بھر خۆیه‌وه گوتى: كوره من به‌جى نه‌هيلان! ئه‌وجار به ده‌نگى به‌رزتر بانگی کرد: هاولریيان من لىرهم!

سی چوار که‌سی دیکه زۆر به خىرايى تىز به سه‌ر ئه و جوگه ئاوه‌ی ئه‌وى تىكه‌وتبوو تىپه‌پىن، به‌لام هه‌ستيان نه‌کرد له‌وييە. ئه‌وان هىنده تىز تىپه‌پىن ئه‌ويش فريا نه‌که‌وت بانگييان کا.

چووبونه خه‌ویکی قورسه‌وه و شه‌که‌تی کار و کویره‌وه‌ریه کانی رفزانه‌یان دهرده‌کرد. دهبوایه پاش چهند کاتزمیری دیکه له خه‌وه خوشی به‌یانی هه‌ستابان، مانگه‌شه‌ویکی رووناک بwoo. ماله‌که‌یان چواردیواریکی تاریک و گه‌رم بwoo که پر بwoo له دووپشک و گیانله‌به‌ره‌ی دیکه. کاتیک تاریکی زورتر به‌سهر ژووره‌که‌دا زال دهبوو دووپشک و گیانله‌به‌ره‌کان له قهله‌شتی دیواره‌کان را دهه‌اتنه ده‌ری. هه‌ر بوهیه هاوینان داده فریشته جیگاوبانه‌که‌ی خوینانی له به‌هه‌یوانی ژووره‌که راده‌خست و لیفه‌یه‌کی شریان هه‌بwoo ئه‌ویشیان به خوینان داده‌دا.

خه‌ونی دهدی که باران دهباری و ته‌په‌ته‌پ له لیفه شره‌که‌یانی ده‌دا. وه‌خه‌به‌ر هات و له ژیر لیفه‌که‌وه چاوی هه‌لینا هه‌ستی راگرت، دهنگ و بونی باران نه‌دههات، پاشان لیفه‌که‌ی له سه‌ری خوی لادا. مانگه‌شه‌ویکی سامال بwoo، باران نه‌دهباری ئه‌وه‌ش دهنگی ته‌په‌ی باران نه‌بwoo که پیی وا بwoo به‌سهر لیفه‌که‌یان داده‌باری، به‌لکوو دهنگی ته‌قه‌ی تقه‌نگ بwoo که له لای مه‌زراکه‌ی ئه‌وانه‌وه دههات.

گویی هه‌لخه‌ست له‌به‌ر خویه‌وه گوتی: ئای تو بلیی جه‌رگی چ دایکیک ئیستا سووتابی؟ دهستی برد و له‌سه‌رخو شانی میرده‌که‌ی که له‌سهر ته‌نیشت خوی گرموله کردبwoo و خه‌وتبوو را تله‌کاند و گوتی: پیاوه‌که! پیاوه‌که! هه‌سته ته‌قه‌یه.

کاک عه‌تا هه‌ر سه‌ر له ئیواری پاش کاری تاقه‌تپرووکینی رۆژانه‌ی
له مه‌زرا را قرتاله‌یه‌کی له‌و ته‌ماتانه‌ی که خیزانی شه‌تله‌که‌ی له چهند
دی‌راودا له خوار کانیه‌که‌ی مه‌زراکه‌یان چاندبووی و هاتبوونه به‌ر،
له‌گه‌ل ده‌سکیک که‌وهر بق مالی هینابقوه. خیزانی هیلکه‌وته‌ماتاه‌یه‌کی
بەتامی لى ساز کردبوو، لیوانیکی دۆی ترشیشی بە سه‌ردا کردبوو و
که‌وا و پاتوله لیک نه‌کالاوه کونجراوییه‌که‌ی بە تال‌لوکه و بی‌راوه‌ستان
له‌بەرخوی ده‌رهینابوو هه‌ر زور زوو خوی خزاندبووه نیو لیفه
شره‌که‌وه و وهک خه‌وى ورچى زستانى چووبووه خه‌ویکى قورس‌هه‌وه
ئه‌گه‌ر بە دلی ئه‌و بايە بەتەما بwoo لانى که‌م شه‌ش مانگ بخه‌وى تا
شه‌که‌تى لەشى ده‌رچى.

ھه‌ر له ژیر لیفه‌که‌وه گوتى: ژنه‌که واز بیئنە تو نازانى چه‌نده
ماندووم تەقەی چى؟ بق من گویم لى نه‌بwoo؟
داده فريشه تۆزىک هه‌ستى راگرت و هيچى نه‌گوت. پاشان بە
له‌فزيکى شيرين گوتى: تو که خه‌وتى وهک مردووت ليدى مالت
نه‌شىۋى. ئاها گوئ رادىرە ئىستاش هه‌ر ورده تەقە ماوه.

کاک عه‌تا لیفه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌رى لابرد بى ئه‌وهى چاوى بکاته‌وه
گوتى: جا ئه‌وه کارى هه‌موو شه‌ويانه، بق كەس ده‌ويىرى دواى بانگى
شىوان سه‌ر له مالى ده‌رهینى؟ بى سى و دوو لىكىدىن ده‌يدەن به‌ر

ده سریز. کچی ژنه‌که دیسان ههر له خورا تهقه دهکه نداخوا کامه‌یان سیبه‌ری خوی دیوه و لیئی بوته دیوه و درنج و ئاوا ئه و ته قوتوقه‌ی داناوه‌تله‌وه. ئه و جار لیفه‌که‌ی به‌سهر خوی داداوه، ماوه‌یه ک بیده‌نگ بwoo پاشان گوتی: توش بخه‌وه هینده‌ی نه‌ماوه بق سیوادی به‌یانی.

به‌لام داده فریشه ههر دلنيگران بwoo له به‌ر خويه‌وه گوتی: نازانم بلیم چی؟ تهقه‌که‌ی ئه‌م شه‌ویان زور بwoo! جا چا نه‌بwoo له نیو مالانیش نه‌بwoo، به‌لام تهقه‌ی ئه‌م شه‌وه بق له لای مه‌زراکه‌ی ئیمه‌وه دی؟! کاک عه‌تا خوی له نیو لیفه‌که‌دا و هرگیرا سه‌ر ته‌نیشت و گوتی: کچی خوتی پیوه ماندوو مه‌که، ئه‌ی خو ده‌بی له لای مه‌زاری مالیکه‌وه بی. دوای ئه‌وه چه‌ند قس‌هیه، ئیدی کاک عه‌تا بیده‌نگ بwoo بقی خه‌وتله‌وه. داده فریشته هه‌ستا چوو بق لای جه‌ره ئاوه‌که‌ی که به داری هه‌یوانه‌که‌یه و هه‌لیواسیبیوو، لیوانه فافونه‌که‌ی سه‌ر جه‌ره‌که‌ی لابرد و داره تاشراوه‌که‌ی نیو زارکه‌که‌ی که به به‌نیکه‌وه به ملى جه‌ره‌که‌وه گری درابوو، هینایه ده‌ری و لیوانیکی ئاو خوارده‌وه. سارديی ئاوه‌که که هه‌ر ده‌تگوت ته‌رزه‌یه ئه‌وندھی دیکه، خه‌وه‌که‌ی زر‌اند. له به‌ر خویه‌وه گوتی: خودایه گیان و هخیری گیپری و هاته‌وه سه‌ر نوین و بانه‌که‌وه له ته‌نیشت میرده‌که‌یه و سه‌ری خسته سه‌ر سه‌رینه‌که و هه‌ولی دا بخه‌ویته‌وه.

ئەرئ خاله عەولە مالتە هەر دەلیى مۇوشەکیان لى بەستووين با پشۇويەك بدهىن و سىغارىك داگىرسىتىن. وەك قەتارى كۆن وام كە بە رەزى كاريان دەكرد و دووكەلیان لى دەھاتە دەرى. باوهەر بکە ئەگەر سىغارىك بکىشىم و دووكەلیك ساز كەم، دوو هيىندەي دىكەش بەرىيە دەرىيە بىن مېشىيکىش مىوان نابى.

خاله عەولە گوتى: باشه عەلىزادە گیان با بگەينه ئەو سىيگەرانگايى لەۋى پشۇويەك دەدەين.

عەلىزادە كورىكى رەنگ گەنمىي كورتەبالا، بەلام وەك چىا بەرزو خۇراڭ بۇو. بەر لەۋى بچىتە نىيو رىزى شۇرش لە كىبەركىي ھەلاتن دا يەكەمىي ھەمو قوتا بخانەكانى شارى بۆكانى وەددەست ھىتىابۇو. بۇ نۇوسىن دەستو خەتىكى زۆر جوانى ھەبۇو. ماوھىيەكىش مامۆستاي فىرکىدى خويندن و نۇوسىنى ئەو ھاوارىيىانەي بۇو كە سىياسەتى رىيژىمە يەك لە دواى يەكەكانى زال بەسەر ولاتەكەياندا، لە دەستراڭەيشتن بە چراى خويندن و نۇوسىن بىبەشى كردىبۇون. لە بنكەكانى پشۇودانى پىشمه‌رگە زۆر كارى ھونەريي دىكەشى وەستو گرتبوو يارىزانىكى بەتونايىي فوتىبال بۇو لە ھەر قامكىكى دەيان گەوهەر دەبارى. كورىكى چاونەترس و ئازا و بە بەرنامه‌يى رىكۈپىك بۇو، فەرماندەيى بەشىك لە پىشمه‌رگە كانى لە ئەستو بۇو.

مه‌جید پرسی: عه‌لیزاده سیگه‌رانگا چیه؟ بابه با لیره لادهین خو
ماشینیش هر به دوو کاتزمیر جاریک له پومپی بیزین لا دهدا.
به پاریزه‌وه عه‌لیزداه له خاله عه‌ولا شینانی پرسی:
ئه‌ری خاله سیگه‌رانگا چیه زورمان ماوه بُو وی؟
خاله عه‌ولا به خیرایی به لای دا تیپه‌ری گوتی: تو سهیری ئه‌و
عه‌جاییه که! بُوخوی له پیشمه‌رگه‌کان خراپتره و به‌پله‌یه بُو سیغار
کیشان! کوره تو خوت فه‌رمانده‌ی! ئه‌وانی دیکه ده‌بی له تووه فیر بن!
بابی بام سیگه‌رانگا ئه‌و شوینه‌یه وا سی ئاو تیکه‌ل ده‌بنه‌وه. هینده‌مان
نه‌ماوه تاقه‌ت بینن.

عه‌لیزاده گوتی: مه‌جید جاری تووتنه‌که‌ت راگره تا ئه‌و شوینه‌یی وا
خاله عه‌ولا ده‌لی! ئه‌ری مه‌جید به‌راستی خاله عه‌ والا گوتی کوی؟ کوره
خو ناویکی هیند سهیری گوت ناوه‌که‌شیم له‌بیر چووه! له‌گه‌ل مه‌جید له
کاتیک دا له نیو ریز و قه‌تاری پیشمه‌رگه‌کان دا ده‌رویشتن، بزه‌یه‌کیان
هاتی و هر وا دریزه‌یان به ریپیوان دا تا پاش بیست خوله‌ک گه‌یشتنه
دؤلیک که سی چوار شیو تیکه‌ل ده‌بوونه‌وه هر ئاسمانی لیپا دیار بwoo.
مه‌جید کوریکی بالا به‌رزی باریکه‌لانه بwoo، که چهندین سال له
چاله ره‌شه‌کانی دوژمندا به‌ند کرابوو. هینده‌ی سیغار کیشا بwoo هه‌موو
ده‌دانه‌کانی خrap ببwoo. دوو قوتووی ده‌رمانی سه‌مپرژینی جوان

جوان شورده‌بقووه و خاوینی کربوونه‌وه و کربوونی به مهتاره‌ی چا لینان و رۆژانه چای تیدا لیدهنان که ئاوه‌که‌یان و هقولته‌قولت دهکه‌وت و دهکولان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زارکی مهتاره‌کان زۆر چووکه بعون به فه‌شه فه‌ش ئاوى گه‌رم به زارکه‌که‌یان دا دههاته خوارى، كه‌چى مه‌جيد بى گويىدان به‌وه‌ی که ئاوه گه‌رم‌که دهستى داپلۇخىنى، ئه‌وه مهتارانه‌ی و‌ه‌ك ئه‌وه‌ی به دوو قامكى لوكه بگرى زۆر به‌ئه‌سپايى له‌سەر كوچكاوره‌که لا ده‌برد، هەر خىرا له كيسه‌چا و‌شكه‌که‌ى دوو لوقى تىدەكردن و‌ه‌ك مه‌شكه دەيىزىندن، چايى‌كانى هيىنده رەش بعون هەر چايى‌دى ده كلۇي قەند ده‌ويىست بۇ خواردنه‌وه. ئه‌وكى و‌ه‌ك تەنكه وا بwoo بىرلاۋەستان و بېپەله و به گه‌رمى، به لووشەلووش سى چوار چايى دەخواردده‌وه. ئه‌وه رۆژانه‌ی چاي و‌شكى هەر بەشى جەمىك پى بwoo، تا ئىوارى تلّتەي نىيۇ مهتاره‌كانى نەدەپشت و سى چوار جارى دىكە چايى تیدا لیدهنانه‌وه ئىدى واى لىدەھات بۇ جاره‌كانى كۆتايى چايى‌که‌ى هيىنده بىرەنگ دەبwoo لەگەل قەنداغ جياوازىيە‌کى ئه‌وتۆى نەدەما. مه‌جيد له شەردا كورىيکى بېغىرهت بwoo. له بەكاره‌يىنانى تىرباردا زۆر شاره‌زا بwoo، بۇيە زۆرتىرى كاته‌كان تىربار "بى كه‌ى سى"ى هەلدەگرت. چەند سال له‌مه‌وبه‌ر مەهمەدى براى له خۆر اگرىيە‌کى قاره‌مانه‌دا له كويىستانه‌كانى قولقوله‌ى

سەقز کە مەجید خۆشى لهو شەرە دا بەشدار بۇو شەھيد ببۇو. مەجید
ھەر چاودەری بۇو کاک عەولە بلى ئەوەتا سېنگەرانگاکە.

ھىندەن پى نەچوو خالە عەولە گوتى: ھاۋىيىان ئەوەش
سېنگەرانگاکەی وا گوتىم، جا ھەر لىرە پشۇويەك دەدەن، بەلام ئامان زۆر
لەسەرەخۇ و بەبىدەنگى ئەوانەنى سىغار دەكىتىشنى با لە لاي عەلىزادە كۆ
بنەوە يەكتان بە چەخماخ سىغارىيەك ھەلکا بە قوربانستان بىم، شەمچە
ھەلنىكەن با شوق زۆر نەداتەوە با ئەوانى دىكەش جگەر كانىيان بە ھى
ئەو داگىرسىيەن. بە بىستىنى ئەو ھەوالە خۆشە، مەجید كىسە توتىنى
كردەوە دەستى كرد بە سىغار ھەلبەستن.

شوجاعى، كە بابى دوو مندالان بۇو ھەموو سالى ژن و مندالەكەى
لە داۋىنى قەندىل لە نىيو چادردا بەجىددەھىشت و لەگەل پىشمه‌رگەكانى
دىكە دەھاتەوە ناواچە داگىركراوهكەنان، لەگەل ئەوەى لەچاو
پىشمه‌رگەكانى دىكە كىشى لەشى لە سەرە بۇو، بەلام زۆر گورجوگۈل
بۇو. براكەى شەمال كە كادرىيکى شارەزا و پىشمه‌رگەيەكى جەسۇور و
ئازا بۇو شەش حەوت سال دەبۇو لە تىكەلچۇونىكى حماسىدا لە
ئاوايى شىلاناوى شەھيد ببۇو. بۇيە زۆر جار ھەر بە گلکۆرى براكەى
سويندى دەخوارد. تەمەننېكى زۆرى نەبۇو، بەلام تووڭى بە سەروھ
نەما بۇو بە دەسرەيەك نىيوچاوانى بەستبۇو، لەسەر پشت نىوھدرىيىز پالى

به کوله‌پشتیه‌که‌یه‌وه دابوو، به گوچانه‌که‌ی خیرا له زه‌وه ده‌ژه‌نه‌ی رووی له که‌س نه‌ده‌کرد، به‌لام دیار بwoo قسه بـؤـئـهـوـانـهـ دـهـکـاـ،ـ کـهـ لـهـ دـهـورـوـبـهـرـیـ دـانـیـشـتـبـوـونـ یـانـ لـهـ سـهـرـ پـشـتـ رـاـکـشـاـبـوـونـ وـ خـهـرـیـکـیـ پـشـوـودـانـ بـوـونـ.

دـهـیـگـوتـ:ـ باـشـهـ ئـهـوـانـهـ بـهـوـ نـیـوـهـشـهـوـ لـهـوـیـ چـیـانـ دـهـکـرـدـ؟ـ بـهـراـستـیـ تـوـ بـلـیـ زـانـیـبـیـتـیـانـ ئـیـمـهـ بـهـوـیدـاـ دـهـرـقـوـینـ؟ـ پـاشـانـ هـهـرـ بـوـخـوـیـ وـهـلـامـیـ خـوـیـ دـهـداـوـهـ وـ دـهـیـگـوتـ:ـ ئـهـرـیـوـهـلـاـ جـاـ خـوـ فـرـقـوـشـ کـهـمـ نـیـنـ،ـ کـوـرـهـ جـاـ لـهـ هـهـمـوـوـیـ سـهـیـرـتـرـ خـوـشـیـیـهـکـهـیـ لـهـوـ دـاـ بـوـوـ ئـیـمـهـیـانـ دـیـبـوـوـ کـهـچـیـ نـهـیـانـدـهـوـیرـاـ تـهـقـهـ بـکـهـنـ.

لـهـ کـاتـهـداـ هـهـقـالـ هـاـتـ بـوـ لـایـانـ وـ بـهـرـلـهـوـهـیـ دـانـیـشـیـ گـوـتـیـ:ـ شـوـجـاعـیـ سـهـرـتـ دـاـپـوـشـهـ بـرـیـقـهـ دـهـدـاـ ئـاـشـکـرـاـمـانـ دـهـکـهـیـ.ـ پـاشـانـ لـهـ تـهـنـیـشـتـ شـوـجـاعـیـ خـوـیـ بـهـ عـهـرـزـیـ دـادـاـ.ـ شـوـجـاعـیـ سـهـرـیـ هـهـلـیـنـاـ وـ سـهـیـرـیـکـیـ هـهـقـالـیـ کـرـدـ وـ گـوـتـیـ:ـ ئـهـوـهـ تـوـ لـهـوـ قـسـهـ قـوـرـانـهـ هـهـرـ نـهـکـهـوـتـوـوـیـ؟ـ باـشـهـ لـهـ جـهـنـگـهـیـ گـهـرـمـهـ تـهـقـهـ دـاـ کـاـکـ لـوـقـمـانـ هـهـرـ لـهـ تـوـ دـهـگـهـرـاـ لـهـ کـوـیـ بـوـوـیـ؟ـ

چـوارـ کـهـسـ کـارـیـ دـهـرـمـانـیـ هـهـمـوـوـ هـیـزـهـکـهـیـانـ دـهـکـرـدـ کـهـ هـهـقـالـ بـهـرـپـسـیـ ئـهـوـانـ بـوـ دـهـرـمـانـ کـرـدـنـیـ بـرـینـدارـهـ گـرـیـمـانـهـکـانـ بـوـوـ،ـ بـهـلامـ لـهـ بـرـینـ پـیـچـمـ نـهـبـیـ لـهـ هـهـمـوـوـ شـتـیـکـ دـهـچـوـوـ.ـ دـایـمـهـ گـیـانـیـ یـانـ چـهـوـرـ یـانـ

تۆزاوی بۇو، كۆلەپشتىيەكەی بىيچگە لە دەرمان سەرى مار و مىرۇوى تىدابۇو، دوو سال بەر لە ئىستا كە لەگەل چووکەللى بىسىمچى بۇو، تەھا گوتبوو: ئەگەر گەمارۇمان دەن و بلىن بىست رۆژى دىكە ھەمووتان لە بىرسان دەمرىن، چووکەللى و ھەقىال ھېندەيان شتى خواردىن پېيىھە دە رۆژ دواي ئىمە دەمرىن. سالى وا بۇو سى چوار جار لەگەل تىمى كەم و بە بىرىندارەوە تا جىيگاي ئەمن لەگەل بىرىندارەكاندا دەچوو. ھېندىك جارىش لەو رىيگايە بىرىندارەكان شەھىد بىبۇون، ھەقىال بە دەستى خۆى گللى بە سەردا كەردىبۇون، بەلام ئەو سالە كاك لوقمان رازى نەدەبۇو ھەقىال لە ھېزەكە دوور كەۋىتەوە دەيگۈت: كاكە ئەو ھەموو پېشمه‌رگه‌يە ھەيە با ھەقىال ھىچى لى نەيە، ئەگەر ئەوان بىرىندار بۇون با ئەو ھەبى بۇ دەرمان كەردىيان. ھەر بۆيە ئەو شەوه لە كاتى تەقەكەردىدا كاك لوقمان بە شوين ھەقىالدا گەرابۇو.

شوجاعى دىسان درېزھى بە قسە كەردىكەي دا و پرسى: ئەرى ھەقىال بەراستى تۆ پىت وابى ئەوانەي بۆسەيان بۇ دانا بۇوينەوە، ھېزى بۆكان بۇون يان سەقز؟

ھەقىال لە كاتىكدا ھەر دوو دەستى وە بن سەرى خستبۇو پالى بە كۆلەپشىيەكەيەوە دابۇو ملى بۇ لاي شوجاعى سووراند و گوتى: جا شوجاعى گيان ھەمووی قوماشى تۆپىكىن وەك سەگ ھەر رۆژى پەتىان

ده‌کهن بـو شوینیک، ئـهوانیش بـو ورکـه‌نـانـیـک کـه دـهـخـرـیـتـه بـهـر دـهـمـیـان لـه
هـیـچ جـهـنـایـهـتـیـک نـاـپـرـینـگـیـنـهـوـهـ، باـشـهـ خـوـلـهـوـ بـارـهـشـهـوـهـ کـهـ بـلـیـنـ ئـیـمـهـ
چـهـکـدـارـیـنـ قـسـهـمـ نـیـهـ، بـهـلـامـ جـاـ خـوـ رـوـزـ نـیـهـ چـهـنـدـیـنـ ئـاـوـدـیـرـ وـ
موـوـچـهـوـانـیـ بـیـدـیـفـاعـ نـهـکـوـوـژـنـ.

شوـجـاعـیـ گـوـتـیـ: بـوـیـهـ بـوـمـ پـرـسـیـارـهـ ئـهـگـهـرـ هـیـ سـهـقـزـ بـنـ بـهـیـانـیـ بـهـ
شوـیـنـمـانـداـ دـیـنـ بـوـ ئـیـرـهـ.

تاـهـیـرـ کـهـ زـوـرـ بـهـ مـیـرـمـنـدـالـیـ لـهـگـهـلـ عـهـلـیـ هـاـوـرـیـیـ بـبـوـونـهـ پـیـشـمـهـرـگـهـ
پـاـشـانـ عـهـلـیـ چـهـنـدـ سـالـ بـهـرـ لـهـ ئـیـسـتـاـ لـهـ شـهـرـیـکـیـ دـهـسـتـهـوـیـهـخـدـاـ لـهـ
سـهـرـچـاـوـهـکـهـیـ ئـاـوـایـیـ قـهـمـتـهـرـیـ هـهـرـ چـهـنـدـ هـهـنـگـاـوـیـکـ لـهـوـلـایـ تـاـهـیـرـهـوـهـ
شـهـهـیدـ بـبـوـ. تـاـهـیـرـ کـوـرـیـکـ بـوـوـ لـهـ شـوـرـشـدـاـ قـالـ بـبـوـ، پـاـرـتـیـزـانـیـکـیـ
بـهـتـهـوـاـوـ مـاـنـایـ لـیـ دـهـرـهـاتـبـوـوـ. زـوـرـتـرـیـ کـاـتـهـکـانـ لـهـگـهـلـ دـهـسـتـهـیـ پـیـشـهـوـهـ
دـهـیـانـتـارـدـ بـوـ تـاـقـیـکـرـدـنـهـوـهـیـ شـوـیـنـهـ ئـهـسـتـهـمـهـکـانـ، بـهـرـامـبـهـرـ بـهـ هـقـالـ وـ
شوـجـاعـیـ دـانـیـشـتـبـوـوـ وـ گـوـیـیـ دـابـوـوـهـ قـسـهـکـانـیـانـ، هـاـتـهـ نـیـوـ قـسـهـکـانـیـانـهـوـهـ
گـوـتـیـ: شـوـجـاعـیـ هـهـرـ تـهـقـهـیـانـ لـیـکـرـدـیـنـ منـ وـ هـقـالـ خـوـمـانـ فـرـیـ دـاـ نـیـوـ
جـوـگـهـ ئـاوـیـکـهـوـهـ وـیـزـهـوـیـزـیـ فـیـشـهـکـ وـهـکـ مـیـشـهـکـوـیـرـهـ بـهـ لـامـانـ دـاـ دـهـهـاتـ،
تـارـمـایـیـیـکـ دـیـارـ بـوـوـ، هـقـالـ وـاـ دـهـکـاـ، تـاـهـیـرـ بـاـ دـوـوـ دـهـسـرـیـزـ لـهـ وـ
تـارـمـایـیـیـ بـکـهـینـ، کـهـ لـهـوـیـرـاـ تـهـقـهـمـانـ لـیـدـهـکـهـنـ، پـیـمـوـابـیـ يـانـ ماـشـینـهـ يـانـ
تـهـرـمـهـکـ گـیـایـهـ. شـوـجـاعـیـ بـهـ خـیـسـهـوـهـ سـهـیـرـیـکـیـ هـقـالـیـ کـرـدـ هـیـچـیـ

نه‌گوت، به‌لام ئەوجار روروی له تاهیر کرد و گوتى: تازه بۆخوتان هیچ خودا ئەقل بدا به مىنالله‌کانتان. جا ئەوه بەرخى بابم بەشکم تەرمەکه گیا ئاورى گرتبايە!

ھیندیک له سیغارکىشەكان سیغارى دووه‌میشيان داگىرساندبوو، مامۆستا سەلاح مروقىيکى ھیندە بارىكەلە و لواز بۇو لووتىت گرتبايە گیانى دەردەچوو، به‌لام زۆر چىر بۇو ئەو ھەمووە تۈونىتى و بىرىتى و رىپپوان و ماندووبۇونە بە چۆكىان دا نەدەھىنا. له دوو مىتريى ئەوان دانىشتبۇو چاودەرى بۇو جگەرکىشەكان سیغارى دووه‌میشيان تەواو كەن، سەمیلیکى قەيتانىي رەشى ھەبۇو ھەمووکات ئەو دوو چلە مۇويەي بەر چەنەگەي دەتاشى. جووتىكى زەنگالى سېپى لەپى دەكرد، كە بە رىگا دا دەرۋىشت تەپەتەپىكى ساز دەكرد دەتكوت سەرچووپىي گرتۇوه. ھەر كەس شەوانە بەدواى ئەو دا رۇيىشتبايە سى چوار جار دەكەوت. مروقىيکى تىڭەيشتۇو و كادرى سىاسىي ھىز بۇو. له سەرەتاي شۇرۇش دا لە گەل "ئازاد"ى ھاوردىي دەچنە نىيۇ رىكخراوى چەپەكانەوە، پاش ماوهىيەكى زۆر كورت لەگەل ئازاد دەبنە پیشمه‌رگەي دىمۇكرات و سەرەتا لە فىرگەي راھىنانى پیشمه‌رگە دەبنە مامۆستاي فىرگە، پاشان گەپابۇونەوە ناوچەي بۇكان. كاك ئازادىش له شەپە دەستەوەيەخەكەي سەرچاوهى قەمتەرى شەھيد بىبۇو. مامۆستا سەلاح بۇ خۆي سیغارى

نه‌ده‌کیشا، پیشی خوش نه‌بوو که‌س توروشی ئه‌و به‌زمه خراپه بى، چاويکى به‌سهر هه‌موو پیشمه‌رگه‌کاندا گىرا، كه چاوي به مه‌جید كه‌وت و‌ك ئه‌وهى گىشه گيای ئاگر دابى دوووكه‌ل له سه‌ر سه‌ری رىچكەی به‌ستبوو بق ئاسمان، گوتى: ده به‌سه مه‌جید ئه‌و دوووكه‌ل چيه سازت كردووه ده‌لىي مژ له ته‌پاله ده‌ده‌ي. ئه‌و جار له جيي خوى هه‌ستا و چه‌كه‌كى له شانى كرد رووي له شوجاعى كرد و گوتى: ده‌ي شوجاعى ئه‌و "سخنرانیه" هه‌لگره بق به‌يانى با برقين.

كاک لوقمان كه خه‌لکى ناواچه‌يىه‌كى ديكه‌يى كوردستان بوو مروقىكى به‌ئه‌ده‌ب، بىيدهنگ و هىيمن بوو. و‌ك به‌رپرسى كوميته‌ي شارستانى بوكان ديارى كرا بوو. هه‌ر دوو سى مانگ ده‌بوو بق خزمەت كردن هاتبووه ناواچه‌ي بوكان. ئه‌و يش كه ديار بوو زور به‌پله بوو گوتى: جگه‌ركىشەكان ته‌واو بن! له شوينه‌كى خوى هه‌ستا و خوى ته‌كاند و رووي له حه‌سەن كرد و گوتى: به‌رابه‌ری گيان هه‌سته نه‌خه‌وي سه‌رمات ده‌بى. پاشان به دهنگىكى به‌رزتر گوتى: كاكه كه‌س نه‌خه‌وي.

حاله عه‌وللا سه‌يرىكى كاتژمیره‌كى كرد و ديار بوو شوينىكى ديارى كردوو بق به‌يانى تا له‌وي پشوو بدھين گوتى: ئه‌و له

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

بۆسـهـکـهـوـتـنـهـ رـیـگـاـکـهـمـانـیـ گـۆـرـیـ وـ دـوـورـ کـهـوـتـیـنـهـوـ بـقـوـیـهـ دـهـیـ بـهـ
قـوـرـبـاـنـتـانـ بـمـ پـهـلـهـ بـکـهـنـ دـهـنـاـ نـاـگـهـیـنـهـ جـیـ رـۆـژـمـانـ لـیـ دـهـبـیـتـهـوـهـ.

تهقه ته‌واو ببwoo، ههستی کرد که‌س له نیزیکی نه‌ماوه. دهستی کیشاویه سه‌رلیواری جوگه ئاوه‌که و چنگیک گیا و گولی قه‌راغ جوگه‌که‌ی توند گرت ویستی وهک ته‌نافیک خوی پیووه هه‌لواسی و بیتنه سه‌ر لیواری جوگه‌که، که‌چی ئه و گیایانه‌ی چنگی لیگیر کردبوون به بنچکه‌وه به دهستیه‌وه هه‌لقة‌ندران و که‌وتله‌وه نیو جوگه‌که.

ره‌حمان و ئه‌نوهر که له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌هاتنه‌وه تا برقنه‌وه بق‌لای پیشمه‌رگه‌کان، چاویان به تارمایی‌یه‌ک که‌وت که له و جوگه‌یه‌دا ده‌جوولیتنه‌وه. ره‌حمان رووی لوروه‌ی چه‌که‌که‌ی تیکرد له‌سه‌ر هخو به ئاسپایی بق‌لای چوو، که لیی نیزیک که‌وتله‌وه گوتی:
ئه‌وه کییه؟

عوسمان گوتی: ره‌حمان گیان منم عوسمان!

عوسمان لاویکی باریک و جوانچاک و خوینشیرن، بیستودوو سال ده‌بwoo له داوینی چیای سه‌رکه‌شی پیرچوپان له‌دایک ببwoo. هه‌ر له میرمندالیه‌وه له‌شی ناسکی خرابووه ژیر کاری تاقه‌تپرووکینی و‌ه‌ر زیپری. تنووشی دهیان کویره‌وه‌ری و نه‌هاما‌تی له ژیاندا هاتبوو. به دهیان جار بیریزی پیکردن له‌لایان داگیرکه‌رانی خاکه‌که‌ی به خه‌لکی ئاواییه‌که‌یانی به چاوی خوی دیبwoo. پینج شه‌ش سالیک بوو به‌رگی پیرروزی پیشمه‌رگایه‌تیی پوشیبwoo. وهک عاده‌ت ردینیکی ته‌نکی

ده‌هیشت‌وه و جارجار گورانیی "ئه‌رئ هۆ خال خاس"ی بۆ هاوریکانی ده‌چرى. زۆر جاران جامانه‌یه کی کوردانه‌ی ده‌پیچاوه و لە سەری دهنا، به‌لام ئەو شەوه شەپکه‌یه کی رەنگ زەیتوونی، کە ئارمیکی حىزبەکەی تىدا نەخشا بۇو لە سەر نابۇو. پیشمه‌رگه‌یه کی نەترس و بېبرۇباوه‌ر و ماندوونه‌ناس بۇو. ئەو سالە كرابۇوه جىڭرى فەرماندەرى پەلىك لە پیشمه‌رگه‌کان کە مەمیل سەرپەليان بۇو.

رەحمان بە سەرسوْرمانه‌وه پرسى: عوسمان ئەوه لەو جۆگه‌یه دا چى دەكەي؟!

عوسمان نەيویست رەحمان دلنىگران کا، ھەولى دا رەحمان تىگه‌يەنى، کە بريىكەی جىڭگاي مەترسى نىيە، بۇيە زۆر بەھىمنى گوتى: كورە رەحمان گيان شتىكى ئەتۆ نىيە، به‌لام پىموابى بريىدار بۇوم. عوسمان و رەحمان خەلکى ئاوايىيەک بۇون و ھەر لە مندالىيەوه يەكتريان دهناسى. بە بىستىنى و شەى بريىداربۇون، رەحمان بۆ ماويەکى كورت ھەناسەى لە سىيەكانى دا راگرت. ئەو جار خىرا خۆى ھاویشته نىو جۆگه‌کەوه گوتى: عوسمان گيان تۆ باشى؟ پاشان زۆر بە خىرايى لە سەرچاۋى را تا بەرى پىيى وەك كەسىكى نابىينا کە ئەلفوبىتى تايىبەتى نابىنا كان لەسەر پەرتۈوكىك بخويىننەوه، ئاوا دەستى بەسەر ھەموو

له‌شی عوسماندا هینا و زور په‌شۆکاوانه گوتی: له بهرت مرم کویت
بریندرا بورو؟

سه‌ری هه‌لینا تا به شوین ئەنوه‌ردا بگه‌ری سه‌یری کرد ئەنوه‌ر
خه‌ریکه ده‌روا، بى ئەوهی له جىی خۆی هه‌ستى، خۆی خسته سه‌ر
په‌نچه‌کانى قامكى لاقى و گوتی: ئەنوه‌ر! ئەنوه‌ر! كوره وهره ئىرە
نەرۇی! هاوكاريم بکه عوسمان برينداره!

رەحمانىش هەر له داوىنى چيائى پېرچۈپان و له ئاوايىه‌كەي
عوسمان لەدايىك بۇو، ئەويش بە چەرمەسەری و ناخوشىي ژيان
خارابوو. بن پرد يا سەرتەپۆلکە شاخىكت پىسىپاردبا به تاقى تەنلى پىشى
بە دەيان كەسى دوژمن دەگرت هەتا خودا حەز دەكا به ورە بۇو.
ئەويش وەك هەزاران مندالى دىكەي كوردستان بەھۆى نەبوونى
قوتابخانه له ئاوايىه‌كەيان، خويندوريايى نەبوو. بۆيە له نىو
كولەپشتىيەكەيدا شوينكى بۆ كتىبى "ژيان و خەبات، كە كتىبى فير
بوونى زمانى كوردى بۇو" ھىشتىبۇوه و شاخ به شاخ، دۆل به دۆل
لەگەل خۆى دەيگىرە. بۆ گۆرانى گوتىن دەنكىكى به سۆزى ھەبۇو بەلام
تا وەك مرىشك راوكەت وەبەر نەنابا ھىچى لى ھەلدنەدەوەرا و
وەگارەگار نەدەكەوت. رۇزانە بەر لەوهى جامانەكەي له سەر نى له
سەر چۆكى دەپېچاوه، سى چوار جار ئەودىۋادىيى پىدەكىد جا له

سەری دەنا. کاتی جامانه پیچانه وەشی هەرەتی ئەوه بۇو کەسیک لە نیزیکی بى و لە ژیر لیووه و زەوزیکی لیھاتبایه، جا ئەویش دەستى دەکرد بە گورانی گوتن. رەحمان ئەو شەوه جامەدانەکەی نەپیچابۇو و لە ملى هالاندبوو.

ھەر وا کە لە تەنیشت عوسمان ھەلترووشکابۇو، جامانەکەی لە ملى کرده‌وھ و ئەو جار ھەولى دا وشەکان وەك فېربۇونى زمانى گورديي نىئو كتىبەکەی رەوان و لەسەرەخۇ بلى بۆيە پرسىيارى كرد: عوسمان گیان كويىت برىندار بۇوه؟

عوسمان زۆر لەسەرەخۇ گوتى: رەحمان گیان لاقمە، بەلام ھەمووی دىشى نازانم دروست كام بەشىتى.

رەحمان كە تا ئەو كاتە دەستى لە نىئو دەستى عوسمان نابۇو، دەستى بۆلای لاقى عوسمان بىد، ئەجار دەستى وە سەرەئىسەكىكى تىئىز كەوت كە دەتكۈت نووكى چەقۇيە لە رانى عوسمانەوە ھاتۆتە دەرى. بە پارىزدەوە دەستى لەسەر برىنهكەی عوسمان دانا و گوتى: ئەوەتا دۆزىمەوە خەمت نەبى ئىستا بۆت دەبەستم. پاشان ھىنده بەتوندى برىنهكەی بەست، كە عوسمان مچۇرۇوكىكى بە لەشىدا ھات دونىيائى لەبەرچاوان تارىك بۇو. ھەر خىرا دەستى رەحمانى گرت گوتى كورە زۆر ڙان دەكا تۆزىك سەبر.

رەحمان کە نیوه‌ی زمانی لە زارى دەرھىتابوو وەبەر ددانەكانى دابوو خەریکى بەستنى برىنکەی عوسمان بۇو، بۇ ساتىك زمانى خستەوە نېو زارى و هەناسەيەكى ھەلکىشا و كوتى: قەيناكا عوسمان گيان تاقەت بىنە با خويىرېزى نەكا. سەرى بۇ لاي ئەنورە كە لە تەنیشتى راواستابوو وەرسووراند و گوتى: دادەي ئەنور گيان بزانە دووكەس بانگ ناكەي بىن بۇ ھاوا كاريما.

ئەنور پیشمه‌رگه‌یه‌كى لە بەردىلان و بە دەستەوە بۇو، ھەموو يان خوشيان دەۋىستى. دەستوپەنچەيەكى رەنگىنى ھەبۇو لە چاڭىرىدىن سەرى پیشمه‌رگەكاندا وەبەر نەدەكەوت، ئەويش ھەموو كات بە دلىكى ئاواهلاۋە قىزى بۇ ھاۋىرەكانى كورت دەكردەوە قەت گنجىكت لە نېوچاوانىدا نەدەدى، بەلام ئەنور پیشمه‌رگه‌یه‌كى تازە بۇو، وەك رەحمان و عوسمان نەكەوت بۇو شەرپەوە بۇيە نەيدەزانى دەبى چى بكا. ئارپىچىيەكەي ھەر لە شانى دابوو گولله ئارپىچىيەكىشى بە دەستەوە بۇو. كەمېك دوور كەوتەوە و چاۋىكى گىرا و گەپاوه بۇ لايان و گوتى: رەحمان كەس نەماوه ھەموو يان رۆيىشتۇون.

رەحمان کە سەرقالى پىچانى برىنەكەي عوسمان بۇو، بە بىستنى ئەو ھەوالە خىرا سەرى بەرز كردەوە، رووى لە ئەنور كرد و بە

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

سه‌رسوورمانه‌وه گوتی: چی؟! ئه‌وه تو باسی چی ده‌که‌ی؟ ئه‌ی چون
عوسمانیان ئاوا به‌جیه‌یشت‌ت‌ووه؟!

رەھمان و ئه‌نوه‌ر خویان دایه ژیر بالى عوسمان له جوگه‌که‌یان
دەركیشا دەرى. عوسمان ئازارىکى زورى پىگەيىشت گوتی: دامنین،
دامنین، ناتوانم ئاوا زور دېشى. لەسەر پشت درېزیان كرد، رەھمان
سەيرىكى دەوروپشتى خۆى كرد و هەناسەيەكى قوولى ھەلکىشا و
گوتی: جا وەرە تۆبى ئەو خودايە ئەوه كارە، ئەو كورەيان ئاوا
به‌جیه‌یشت‌ت‌ووه؟ باشه ئىستا ئىمە چى لى بکەين؟!

عوسمان گوتی: تازه ئىوهش به‌جىمامون رەنگە ئىستا دوژمن
بىتەوه، با ئىوه هيچتان لى نەيە من به‌جىبىلەن و برقن.

رەھمان كە هەر سەيرى تەپولكەكانى دەوروپەرە دەكرد بىرى
لەوه دەكردوه، تو بلېي پیشمه‌رگه‌کان بەرهو كام لا چووبن؟ به بىستىنى
وشەي به‌جىمبىلەن، خىرا رووى له عوسمان كرد و گوتی چى؟! به‌جييت
بىلەن؟ بۇ من و ئه‌نوه‌ر مەردووين؟ دا ئه‌نوه‌ر بن بالى بگەرە با جارى
رایكىشىنه ئەو نىو گەنمە، بەلام ھەر خىرا له بېيارەكەی خۆى پاشگەز
بۇوه گوتى نا نا وا نابى به كۆلى داده‌دهم.

عوسمان له سەر پشت راكشابۇو، رەھمان چەكەكەي ئەويشى له
شان كرد و به ھاوكاريي ئه‌نوه‌ر، عوسمانى له كۆل كرد. عوسمان

هینده‌ی ئازار پیگه‌یشت چاوی ریشکه‌وپیشکه‌ی کرد و له‌هوش چوو،
بەلام رەحمان تا نیو گەنمەکە داینه‌نا.

رەحمان سەیریئىکى برىئەكەی عوسمانى کرد و تۆزىکى ترى
جامانه‌کەی کە برىئەكەی پى بەستبوو توند کردەوە، عوسمان لهو كاته
دا له بەر ئازاري زۆرى لاقى هاتەوه ھۆش و پرسى: چى رووی داوه
پیشمه‌رگه‌کان گەراونەوە؟ رەحمان چەكەكەی عوسمانى کە له شانى
خۆى کردىبوو، له شانى کردەوە گوتى: ها عوسمان گيان چەكەكت
بگره و وریا بە ئىستا دەپروين و لاغىك لهو مەزرايانه دىيىن و دىيىنەوە.
عوسمان گوتى: رەحمان گيان بەو شەوه و لاغ له کوي دەست
دەكەوى؟! بىرقۇن بگەرپىن بىزانن پیشمه‌رگه‌کان بىدقۇزەوە و ئىستىركەي
خۆمان بىيىن.

رەحمان دەستى لە نیو دەستى عوسمان خست و توند کوشى و
گوتى: غەمت نەبى دەنگت لىوە نەيە، ئىستا دىيىنەوە.
رووى له ئەنوھر کرد و گوتى: ئەنوھر گيان ئىمە با بىرقۇن. ئەنوھر
چاوی له عوسمان کرد کە دەبى بە برىندارى لهو نیو گەنمە بەجىيىبىيىن،
چاوی پې بuo له ئاو بە دەستى چاوه‌كانى تۆزىك ھەلگلۇفى و وشكى
كردنەوە و بە خشەخش نیو گەنمەكەيان بەرھو رۆژاوا بەجىيەيشت.

کاک عه‌ولا شینانی فه‌مانده‌ریکی ره‌شتاله‌ی خوینشیرین بwoo که پاش شه‌هید بونو و هستا ئه‌حمدەد له شوینی ئه‌ویان داناپو. زور دلی به کاره‌که‌ی خوش بwoo، يه‌که‌ی پیشمه‌رگه‌کانی باش دهناسی، و هک کوری خوی سه‌یری ده‌کردن. پیشمه‌رگه‌کانیش ریزیکی تایبەتیان بۆی هه‌بwoo، له پیناو ریبازه‌که‌یدا ئه‌وهی نه‌یده‌زانی ماندوو بونو بwoo. سه‌عدونی برای کاک عه‌لاش چه‌ند سال بھر له ئیستا له شه‌ریکی قاره‌مانانه‌دا شه‌هید ببwoo. که‌متر سه‌ری رووت ده‌کرد، جامه‌دانه‌یه‌کی لاره‌ولار له سه‌ر دهنا و تفه‌نگه‌که‌ی واله شان ده‌کرد که لوله‌که‌ی رووی له ئاسمان بى و کیسه‌خه‌وه‌که‌ی به لوله‌که‌ی دا ده‌کرد، به‌لام ئه‌و شه‌وه کیسه‌خه‌وه‌که‌ی به ده‌سته‌وه بwoo. به هه‌ناسه‌برکی له دووملانه‌که‌ی ئاوایی هه‌رمیله‌وه که ده‌چی بۆ ئاواییه‌کانی کونده‌لان و تاهیربوغه سه‌ر که‌وت. ئه‌و جار کیسه‌خه‌وه‌که‌ی و هک جaran به لوله‌ی تفه‌نگه‌که‌یه‌وه هه‌لواسی و به دووربینه‌که‌ی سه‌یری نیو پۆلە داریکی کرد و به بی‌سیم به‌وانی دیکه‌ی گوت: و هرن شویننیکم دیتۆت‌وه بۆ مانه‌وه.

کاتیک هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان گه‌یشتنه لای خاله عه‌ولا، سى چوار که‌سى له پیشدا نارد تا نیو داره‌کان بپشکن. چوار که‌س له پیشدا چوونه نیو داره‌کان کاتیک له ئاسایشی نیو داره‌کان دلنيا بون به

بیسیم بانگی ئەوانه‌ی دیکه‌شیان کرد و هەموویان ویکرا چوون بۆ نیو
داره‌کان.

ھەر پۆلە پیشمه‌رگه‌و له ژیز پۆلەداریک رەخت و فیشه‌کانه‌کانیان
له خویان کردەوە وەک عادەتى شەوانى پیشۇو به‌تەما بۇون نان و
پەنیریک بخۇن ئىنجا بخەون چونكە ئىدى تا لای نیوھرۇ ئەگەر ھیچ
نەقە‌ومابا له خەو ھەلنى دەستان.

مەمیل فەرماندەی دەستەیەک بۇو، عوسمانیش کە به برىندارى
بەجى مابۇو جىڭرى مەمیل بۇو. مەمیل چووه سەر کانیەكەی بن
داره‌کان تا مەتارە ئاوه‌کەی پە کا له ئاوا. سەيرى کرد
ئەستىرە ئاوه‌کەيان گرتۇتەوە بۇ ئەوھى تا بەيانى پە بى لە ئاوا.
مەتارەکەی پە کرد و گەراوه ئەو شوينەی كىسەخەوکەی لى بلاو
كردبۇوه. نانىك و تۆزىك پەنیرى له كۆلەپشتىيەكەی دەرهىندا و
بابۇلەيەكى پېچاوه.

بەشىك له پیشمه‌رگه‌کان عادەتیان بۇو بۇ ئەوھى نەخوش نەكەون
ھەر دەستبەجى خویان نەكەنەوە و تاقم و فیشه‌کانه‌کانیان ھەر بە
قەدەوە بۇو راۋستابۇون تا تۆزىك ئارەقەی لەشیان سارد بىتەوە جا
بخەون. ھىنديكىشیان دوو دوو و سى سى پىكەوە خەريکى نان
خواردن بۇون و قسەيان دەكىد.

مه‌میل گوتی: کوره‌کان توزیک له سه‌ره خو قسه بکه‌ن پاشان گوتی:
 عوسمان ئیستا سه‌یرم کرد ئه‌ستیره ئاوه‌که‌یان گرتقته‌وه ئه‌وه به‌و
 مانا‌یه‌یه به‌یانی که‌سیک دی تا ئه‌وه ئاوی نیو ئه‌ستیره‌ئاوه‌که به‌ردا. بؤیه
 به نیگاهبانه‌کان بلی با خویان وده‌ر نه‌خهن تا که‌س نه‌مانبینی، که
 نانیشتان خوارد نیگاهبان بنیره سووچی داره‌کانی سه‌ره‌ووی خومان
 چونکه ده‌سته‌کانی دیکه‌ش له خوار داره‌کانه‌وه نیگابان داده‌نین.
 پاروویه‌کی له بابوله‌که بادا چاوه‌ری بو و‌ک شه‌وانی پیش‌سو عوسمان
 بلی زور باشه مه‌میل گیان خه‌مت نه‌بی، که‌چی له لای که‌س‌وه و‌لامیک
 نه‌بیسترا.

مه‌میل گوتی: با نیگاهبانی به‌یانی دورو بینه‌که له لای خوی دانی.
 که رووناکی کرده‌وه، سه‌یری ئه‌وه شاخانه‌ی ده‌وروپشتی خومان بکا.
 که‌چی دیسان که‌س و‌لامی نه‌داوه.

مه‌میل گوتی: عوسمان ئه‌وه له کویی؟ ئه‌وه جاره‌شیان
 پرسیاره‌که‌ی هه‌ر بی و‌لام مایه‌وه. پاروه په‌نیره‌که‌ی قووت دا، مه‌تاره
 ئاوه‌که‌ی به‌سه‌ریوه نا قومیکی لیدا هه‌ر له خوپرا هه‌ستی به شتیکی نامو
 کرد گوتی: عوسمان! ئه‌ری که‌س عوسمانی دیوه؟

دووکه‌وچک گوتی: ئه‌ری عوسمان بۆ و‌لام نادیه‌وه مه‌میل له‌گه‌ل
 تؤیه‌تی؟!

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

مه‌میل پرسیاری کرد، ئەرئ رەحمان! عوسمان چووه‌تە کوئ؟
رەحمانیش وەلامی نەداوھ.

مه‌میل بە سەرسوورمانه گوتى: ئای ئاي، ئەرئ ئەو بەشەرانه لە
کوئىن. باشه کى لەگەل رەحمان و عوسمان نان و چايەكى تىكەلاوه و
هاوخەرجن؟ دەنگىك گوتى ئەنوهەر.

ئەوجار مەمیل بۇ ئەنوهەريش گەرا هەر لەۋى نەبوو. فکرى بۇ ساز
بۇو نانەكەي وەگىانى نەكەوت. بابۇلەكەي ھەروا لە نىيۇ كۆلەپشتىيەكەي
خستەوە پرسیارى لە پیشمه‌رگەكان کرد كە لە كەنگىيۇ نەتاندىيون؟
پاشان بە پرسیار کردن بۇى دەركەوت كە لە پاش بۇسەكەوە كەس
نەيدىيون، ئەوە لە حالىكدا بۇو كە پىنج سەعاتىك لە شوينى بۇسەكەوە
دۇور كە وتبۇونەوە.

مه‌میل سالانىكى دوورودرېز بۇو پیشمه‌رگە بۇو بەذن و بالايكى
بەخۇوه و دەست و مەچەكىيىكى ئەستوور و سەمیلەكىيىكى گەورەي پىيوه بۇو.
رېشىكى زەردى دەھىشته‌وە بىرۇكانى چى وا لە سەمیلەكانى چووكەتر
نەبۇون، پیشمه‌رگەيەكى دلسۇز و خاكى و بەدەستەوە و جىڭاي
باوه‌رى ھەموويان و خۆشەویست، چاونەترس، بەغىرت و شەرکەرېكى
لىھاتوو بۇو. گوتى: خالە عەولە، كاك لوقمان، سى پیشمه‌رگەمان دىيار
نىن!

کاک عه‌ولا له خوار دهسته‌کهی مه‌میله‌وه کیسه‌خه‌وه‌کهی بلاو
کردبّووه خه‌ریک بwoo خوی بخزینیته نیو کیسه‌خه‌وه‌کهی‌وه، زور به
سه‌رسووپرمانه‌وه گوتی: چی! ئه‌وه تو باسی چی ده‌کهی؟ یانی له ریگا
خه‌ویان لیکه‌وه‌تووه؟ داده‌ی دووکه‌س تا سه‌ر ئه‌وه زیندوى که له‌ویرا
هاتینه خواری بنیره بزانه له‌وی به‌جی نه‌ماون و خه‌ویان لی نه‌که‌وه‌توه.
مه‌میل گوتی: داده‌ی کوره‌کان کی خوی نه‌کردوته‌وه تا ئه‌وه
باسکه‌ی له‌ویرا هاتینه خوار بچن بزانن له‌وی خه‌ویان لی نه‌که‌وه‌تووه.
دووکه‌س که تا ئه‌وه‌کاته خویان نه‌کردبّووه هه‌ستان و چوونه‌وه بو
دووملانه‌که، پاش ماوه‌یه‌ک هاتنه‌وه گوتیان که‌سمان نه‌دی.

به شیک له پیشمه رگه کان چووبوونه نیو کیسه خه و کانیانه وه
بته مابون چاو له سه ریه ک دانین به بیستنی بی سه رو شوین بونی
سی هاورییان هه موویان له جیگای خویان قوت بونه وه. هر که س
شتیکی به میشکی دا دههات، یه ک دهیگوت ره نگه هه لبراین. یه ک دهیگوت
ره نگه شه هید بون...
ر

کاک عه‌و‌لا سه‌ره‌رای شه‌که‌تی ریپیوانی شه‌وی، له تاوی ئه‌و سی
پیشمه‌رگه‌یه چاوی نه‌چووه خه‌و به پیشمه‌رگه‌کانی گوت که ئیوه
بخهون و پشوویه‌ک بدهن نه‌کوو به‌یانی دوژمن هیرشمان بکاته سه‌ر با
تۇزىك يەھسەنە‌وھ. يۆخۇشى كىسەخە و كەي له خۆي هالاند تاھەوا

سیّرهی نهدا، چاوی له سه‌ر یهک دانه‌نا. بهیانی زوو دهستی دایه دووربینه‌که‌ی، له نیو داره‌کان چووه ده‌ری سه‌یری شاخه‌کانی پشت سه‌ری خویانی کرد. که زانی دوژمن هیرشی نه‌کرد و ته سه‌ریان هاته‌وه بو نیو داره‌کان. بو لای نیو‌هه‌ر و زیّرهی نارد تا بچی بزانی هه‌والیکی عوسمان و ئه‌نوه‌ر و ره‌حمان و دهست ناخا.

زیره کادریکی هلسوروپی ئەو ناوچانه بwoo. سالانی پیشوا له
ناوچەی سەقز کارى تەشكىلاتىيى كربابوو، بۆيە خەلکى دەناسى و ئەو
گوندانەي دەوروبەر شارەزا بwoo. مروقىكى بەورە و سەرۈزمان خوش
بwoo، لە هەرە پېشىمەرگە كۆنەكانى ناوچەي بۆكان بwoo، هەر كارىكىيان
پىددەسپارىد، بى سى و دوو لىكىرىن دەيگوت: بەلى كاكە گيان!
كاك عەولۇ چوو بۇ لاي و گوتى زىرە تو لىرە خەلکى باش
دەناسى چ بکەين بۇ ھەوالىكى ئەو كورانە؟

زیره جلو به رگیکی شری له بهر کرد پاتولیکی رهش و ئاتهگی کراسیکی سپی خهت خهتی به سه ردا به ردایه و، دو خینی پاتوله کهی له پاتوله کهی ده رهینا و داریک به دهسته و خوی و هک شوانان لیکرد، که بزنی لی ون بیوه و به شوینیدا دهگه ری. دهستی دایه دووربینیک و ده مانچه یه کی له ژیر کراسه کهی له دو خینی پاتوله کهی بهست و له قه دی شاخی هلببو و به ره و به رده ره شاه کانی سه ر شاخ و هریکه و. بق پشوو دان

رانه‌وهستا تا گه‌یشه سه‌ر شاخی. که رووکاری ئاوایی هه‌رمیله‌ی لیوه‌ده‌رکه‌وت، له بن به‌ردیک دانیشت گه‌رما بی تاقه‌تی کردبوو، زور به‌وردی به دووربین سه‌یری هه‌ر چوار دهوری خۆی کرد. ئه‌وهی ئه‌و ده‌یدیتن خه‌لکی زه‌حمه‌تکیشی ناوچه‌که بوون، که بۆ په‌یداکردنی پاروه نانیک له به‌ر ئه‌و سووره تاوه خه‌ریکی دروینه و گیره و خه‌لەو خه‌رمان بوون. له شوینی بۆسەکه‌ی شه‌ویش را ده‌نگی چه‌کی قورس و دوشکه ده‌گه‌یشه لای. دیار بوو دوژمن هیزیکی زوری ناردقته پشت ئاوایی ئه‌و شوینه‌ی زیره و هاولیانی له‌وی له بۆسەکه‌وتبون و شاخه‌کانی ده‌ورو به‌ری ئه‌وی تۆپباران ده‌کرد. لیزی دووربینه‌که‌ی زوم کرده سه‌ر مولگه‌ی ئاوایی هه‌رمیله تا بزانی هیزی زیاتریان بۆ نه‌هاتووه، کاتیک دلنيا بوو ناوچه‌که‌ی لای وان ئارامه به ماته مات و خو کوورکردن‌وه له شاخی را هاته خواری چوو بۆ ئه‌و مووچانه‌ی که ده‌یناسین. توشی مناله‌کانیان بوو لیئی ترسان و هه‌لاتن بۆ لای پاله‌کان، زیره‌ش یه‌کسه‌ر چوو بۆ که‌پره‌که، خاوهن مه‌زراکه هات بۆ که‌پره‌که و زیره‌ی ناسیه‌وه توزیک ترسا و به‌چاویکی سه‌یره‌وه چاوی لى کرد و کوتى جا ئه‌وه پیئى ده‌لین ئازایه‌تى تۆ ئاوا لەم نیوه دیئيت و ده‌چى؟ زیره‌ی ماچ کرد و دانیشتن. زیره به‌سەرهاته‌که‌ی بۆگیره‌ایه‌وه که سى پیشمه‌رگه‌مان بى سه‌روشون بوون و داوای هاوكاری لى کرد.

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

خاوهن مهزاکه کوتی: خهمت نه‌بی هه‌ر ئیستا به تهراكتور دهچم بولای
بۆکان بزانم چ باسه پاشان زیره گه‌راوه لای پیشمه‌رگه‌کانی دیکه.

ئیوارى پیش زهرده‌په بیرییه‌کانى ئاوايى هەموويان هاتبۇونە نېتو ران بۇ مەردۇشىن، لەگەل خۆشيان نان و پىخور و كوللىرىھەۋەرە و تۈزىك قەند و چاي وشكىشيان بۇ هيتابۇو. لە دواي دۇشىنى بىزنى و مەرەكان و گەرانەوهى بيرىيەكەن بۇ ئاوايى، مىگەلە مەرەكەي تىيەلكردەوه بۇ شاخى و پاش لەوەراندىيىكى باشى مىگەلەكە، شەودرەنگانىيەك لە حەوشەمەرىيەك دا مىگەلەكەي خست بۇ پشۇو دان. كەتىيەكەي لە تىيەكەي درەيىنا و چايەكى وەسەر نا و نان و چايەكى خوارد و پشۇویەكى هاتەوه بەر. تاويىك لەبەر مانگەشەۋى ھاوينى شىمالى لىدا و ئەوجار كەلوپەلەكانى لە تىيەكەي خستەوه جىڭايەكى تۈزىك راست و پاستە كرد بۇ خەوتىن.

مانگ ھىور و لەسەرخۇ بە نېيو پەلە هەورە سېپىيە‌کاندا خۆى لە سووچى ئاسمان نىزىك دەكردوه. كاتىيەك مانگ بۇ حەشاردانى خۆى پەنای بىردى بەر چىاي وەستا مىستەفا، شەو پەردىيەكى رەشتىرى بە سەر ناواچەكە دا كىشا. ئەوجار ئەستىيەكەن روھىكىان وەبەرەتەوه وەك كارگى بەھارى هەر يەكەي لە لايەكەوە ھەلتۆقىن و لە ئاسمان دا دەستىيان كرد بە ترووسكە ترووسك.

كزە بايەكى فينىك ھەلېكىد و وەك ئەوهى بۇ ژوانى پۆلۈھەكان ھاتبى بە نازەوه سىنگى لە پۆلۈھەكان دەخشاند تا گىانيان وە بەر

بینیت‌وه دیهه‌ویست به راموسانیان گه‌رمایی بخاته‌وه له‌شی ساره‌ده‌وه بؤیان. وردہ خوله‌میشی کوچکاوره‌که‌ی ده‌لیسته‌وه و جاریکی دیکه‌ش تینی وه‌به‌ر پولوه له گیانه‌للاکانی نیو که‌لینه به‌رده‌کانی کوچکاوره‌که ده‌خسته‌وه. شوانه‌که له ته‌نیشت ئاوره‌که له نیو که‌په‌نکیکی شردا بؤی خه‌وتبوو. سه‌ره‌مه‌ریکی هه‌بwoo که هه‌موو کات له پیشه‌وی میگه‌له‌که دا ده‌رؤیشت ئه‌وانی دیکه‌ش سه‌ریان به‌رده‌داوه وه‌شوینی ده‌که‌وتن، توزیکی ورکه‌نان له به‌ر ده‌م مه‌ره‌که دانابوو تا ورکه نانه‌که بخوا و بخه‌وی. هاوکات به‌نیکی له قولی خوی خستبوو سه‌ره‌ریکی دیکه‌شی له ده‌ستی ئه‌و مه‌ره کردبwoo و ده‌زیبینی کردبwoo بؤ ئه‌وه‌ی. ئه‌گه‌ر رؤیشت و میگه‌له‌که‌ی وه‌شوین خوی دا له خه‌وی هه‌ستی.

هه‌ر له چهند هه‌نگاویی خوشیه‌وه که‌ندریکی له لاقی گویدریزه‌که‌ی کردبwoo، به گوینیه‌کی پته‌وه‌وه به‌ستبوویه‌وه. له خوار گویدریزه‌که‌یه‌وه سه‌گه‌که‌ی خوی ویکه‌نابووه، سه‌ری نابووه نیوان دهست و لاقه‌کانی و زور له سه‌ر هه‌ست نوستبوو.

ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر بی ئه‌وه‌ی هه‌ستیان به‌وه کردبی، که میگه‌له مه‌ریک له نیزیک ئه‌وان خه‌وتتووه به قه‌راغی ئه‌و حه‌وشه مه‌ره دا تیده‌په‌رین، که سه‌گی شوانه‌که هه‌ستی به بونیان کرد و دهستی کرد به وه‌رین. به حه‌په‌حه‌پی سه‌گه‌که ره‌حمان گوتی: ئه‌نوه‌ر ئه‌و سه‌گه

ویده‌چی سه‌گی شوان بی، با برؤین بُو لای بزانین گویدریزی پی نیه تا
لی و هرگرین و بچین عوسمان له و شوینه مهترسیداره دوور خهینه‌وه.
به و هرینی سه‌یه که شوانه‌که له خه و ههستا، دهیزانی سه‌یه که‌ی
کاتیک ههست به مهترسی له سه‌ر میگه‌له که دهکا ئاوا به توندی ده و هری.
هر بُویه خیرا چراقه‌وه‌که‌ی، که شه‌ش باتری گه‌وره‌ی جیگا ده بُوه له
تیره‌که‌ی پشت سه‌ری ده رهینا و زور به‌پله چراقه‌وه‌که‌ی به هه‌ر
چوارده‌وری خویدا گیرا، به‌لام چونکه ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر خیرا خویان به
زه‌ی دا دابوو، هیچ شتیکی نامو نه‌که‌وته نیو بازنه‌ی شوقی
چراقه‌وه‌که‌یه‌وه.

ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر له شوینی خویان ههستان بُو لای شوانه‌که
چوون. ئه‌وجار سه‌یه که مره مړیکی وردی کرد و پاشان حه‌په‌حه‌په‌که‌ی
توندتر کرد و هیرشی بُو بردن. ره‌حمان هه‌رای کرد هه‌ی کاکی شوان
ئه‌و به‌ژداره‌مان لی دوور خه‌وه خومانین.

شوانه پییوابوو چه‌ته‌ن و هاتوون میگه‌له مه‌رده‌که‌ی به‌رن ئه‌و جار
چراقه‌وه‌که‌ی له نیوچاوای ره‌حمان گرت، بُو یه‌ک سات به‌رچاوای
ره‌حمان ته‌واو تاریک بُوو. بُویه له شوانه‌که تووره بُوو هاواری کرد:
کوره نالیم خومانین ئه‌و چرایه بکووژینه‌وه دهی.

شوانه که سهیری کرد چهکدارن ترسا و چراکه‌ی کووژاندهوه و
رووی له سهیه‌که‌ی کرد و گوتی: ئای وەکه‌وه!

رەحمان و ئەنور هاتنه لای سلاویان لیکرد و خۆیان ناساند.

ھیندە شەکەت بۇون له پىشدا داواي ئاویان لى کرد، شوانه چوار
لىترىكى نايلىقۇن، كە تەلىسىكى بەنى بە سووژن بە دەوريدا دورىبىو تا
ئاوكە‌ی فىنک بكا، له تىرەكە‌ی دەرهىننا و له ليوانه نايلىونەكانى دەگەرە كە
رەحمان گوتی: پىوست ناكا بۇ خۆمان پەرداخمان پىيە له كاتىكدا شوانه
ھەر سەيرى دەستى رەحمانى دەكىر دەستى رەحمان دەستى له گىرفانى
پەستەكە‌ی نا و پاكەتە ساندىسىكى سىيى بەتالى كە چوار قەد
كراپۇو دەرهىننا و زۆر بەپەلە دوو ليوانى ئاو خواردەوه ئەوجار دايىه
دەست ئەنور. له پاش ئەوهى ئاویان خواردەوه، شوانەكە گوتی: دوو
سى كاتژمىر بەر له ئىستا له پشت مالانى ئاوایي باغلۇوچە تەقەيەكى
توند بۇو، لەسەر شاخى را سەيرىم دەكىر تەقەكە له دوو لاوه بۇو، خۆ
ئىوه نەبۇون؟! رەحمان ھەر زۆر پىيش ئەوهى ئەنور وەلام داتەوه
گوتی: ناوهلا ئىيمە له لای شاخى وەستا مىستەفا را هاتووينە خوارى و
گويىشمان له تەقە نەبۇوه. ئەنور كە گويى دابۇوه قسەكانيان كەيېنى
پىكىرد له دلى خۆيدا ئافەرىنى نارد بۇ رەحمان كە راستىيەكانى جارى بۇ
باس ناكا. ئاخر ئەوه بەشكى ئىيمە عوسمانممان بۇ نەھات و ئەو شوانەش

که سیّکی باش نه بی بچی جیگای عوسمان به دوژمن بلی! پاشان ره‌ Hammond گوتی: مامه شوانه گیان ئیمە پیویستمان به و گویدریزه‌ی تویه. شوانه که چاوه‌ریی داوایه‌کی ئاوا له‌ناکاو نه بwoo، گوتی: گویدریز! من پاش ماوه‌یه‌کی دیکه میگله‌که له شاخی هله‌لده‌که مه‌وه ئه‌و تیره چون هه‌لگرم؟ هه‌رچوئیک بی شوانه‌یان رازی کرد، که بـو ماوه‌یه‌کی کورت گویدریزه‌که‌ی لیوهرگرن و بـچن چهند سندووق ته‌ق‌ه‌مه‌نیی پیراده‌گویزن پیش ئه‌وهی میگله‌که‌شی رادا بـوشاخی بـوی بـیننه‌وه. ئه‌وه له کاتیک دا بـو شـهـو له گـیـانـهـ لـاـدـاـ بـوـوـ، ئـهـسـتـیـرـهـ کـانـهـ یـهـ کـهـ لـهـ بـهـ رـاـ چـاوـانـ وـنـ دـهـبـوـوـ وـ ئـاسـوـ روـوـنـ وـ روـوـنـتـرـ دـهـبـوـوـ.

ره‌ Hammond ی دلیناکردن‌ه‌وهی شوانه‌که ده‌ستیکی له سه‌ر شانی شوانه دا و گوتی: زورمان پـی نـاـچـی دـهـسـتـبـهـ جـیـ بـوـتـ دـیـنـیـنـهـوهـ، هـهـ خـیرـاـ روـوـیـ لـهـ ئـهـنـوـهـ کـرـدـ گـوـتـیـ: دـهـیـ خـالـهـ گـیـانـ باـ درـهـنـگـ نـهـ بـیـ! هـهـسـتـانـ چـوـونـهـ لـایـ گـوـیدـرـیـزـهـکـهـ وـ خـهـرـیـکـیـ کـرـدـنـهـوهـی کـهـنـدرـهـکـهـ بـوـونـ کـهـ بـهـ گـوـینـیـکـیـ پـتـهـوـهـ بـهـسـتـرـابـوـوـهـ. تـیـیدـاـ شـهـلـوـکـوتـ بـوـونـ، گـرـیـیـ کـهـنـدرـهـکـهـیـانـ هـهـ بـوـ نـهـکـراـوـهـ. رـهـHammond دـهـسـتـیـ برـدـ سـهـرـنـیـزـهـکـهـیـ دـهـرـهـیـنـاـ وـ کـهـنـدرـهـکـهـیـ هـهـلـبـرـیـ وـ دـهـنـگـیـ گـوـیدـرـیـزـهـکـهـیـداـ کـهـ بـپـرواـ، کـهـچـیـ گـوـیدـرـیـزـکـهـ مـانـیـ گـرـتـبـوـوـ جـوـولـهـیـ نـهـدـهـکـرـدـ وـ نـهـدـهـرـوـیـشتـ. پـهـHammond هـهـ چـاوـیـ لـهـ لـایـ شـوـینـهـکـهـیـ عـوسـمـانـ بـوـوـ وـ دـوـوـ سـیـ جـارـ

گوتی: هه‌چه هه‌چه ده برق دهی!! که سهیری کرد شوقی چرای ماشینکی زور هاتنه شوینه‌که‌ی عوسمان. ئیدی ئه‌وه بهو مانایه بwoo، که تازه دهستیان به عوسمان راناگاته‌وه. له دهروونی خۆی دا زور نیگه‌ران بwoo، بهلام وەسەرخۆی نه‌هینا و رووی له شوانه کرد گوتی: مالت ئاوه‌دان بى وا دیاره مانی گرتووه و ناروا. تازه خه‌ریکه رۆزمان لىدەبیتەوه رۆزیکی دیکه ده‌چین تەقەمەنیکه‌مان راده‌گوییزین تا رۆزمان لى نه‌بۇتەوه وا چاکه ئىمە بەجىت بىللىن. دوو كوللىرە چه‌وره‌يان له شوانه وەرگرت و مالاواييان لى کرد. چەند مىرىك دوور كەوتەوه سەگى شوانه به وەرھوھر وەشويينيان كەوت. شوانه سەئەکەی بىدەنگ کرد و ئەوانىش سەد مىرىتىك له شوانه‌کە دوور كەوتەوه. رەحمان کە له پىشەوه دەرۇيىشت راوه‌ستا و له و بەرزايەوه سەيرى شوینه‌کە عوسمانيان دەکرد گوتی: تو سەيرى ئەو هەموو ماشىنە کە! جا توپى ئەو خودايە ئەوه کار بwoo ئىمە كردىمان؟ ده وەلاھى قەت خۆم نابەخشى سەد بريما عوسمانمان بەجى نه‌هېشتبىا، دەبوايە ھەر بە شوين خۆماندا رامان كىشابايىه، لانى كەم له و شوينه زۆرتر دوورمان خستبايەوه.

ئەنوهر گوتی: راست دەکەی، بهلام نەدەکرا تو ئاگات لىنەبwoo چەندەی ئازار ھەبwoo نەماندەویرا بىجوولىنىنەوه.

ره‌حمان سه‌ریکی بـو هـلـسـوـورـانـد گـوتـی: کـورـه چـش لـهـوـهـی هـمـوـو
گـیـانـی دـهـرـوـوـشا و بـرـینـدارـدـهـبـوـو، جـا چـا نـهـبـوـو نـهـدـهـکـهـوـتـه دـهـسـتـی ئـهـوـ
خـوـفـرـوـشـانـه. چـاوـی پـرـ بـوـو لـهـ ئـاـو. بـوـغـز گـهـرـوـوـی گـرـتـبـوـو، بـهـلامـ
نـهـیدـهـوـیـست ئـهـنـوـهـرـ هـسـتـی پـیـ بـکـاـ لـهـ شـوـیـنـ خـوـیـ دـانـیـشـت. چـهـکـهـکـهـیـ
بـهـ هـمـوـوـ کـهـیـفـیـ خـوـیـ بـهـ زـهـوـیـ دـاـکـوـتاـ وـ گـوـتـیـ: تـازـهـ دـوـزـیـانـهـوـهـ هـاـ
سـهـیـرـ کـهـ ئـهـوـ هـمـوـوـ هـیـزـهـ چـوـونـهـتـهـ شـوـیـنـهـکـهـیـ. دـوـژـمـنـ بـیـ وـ
پـیـشـمـهـرـگـهـیـ بـهـ بـرـینـدارـیـ بـکـهـوـیـتـهـ دـهـسـتـیـ ئـهـوـیـشـ لـهـ شـهـرـیـکـاـ بـوـ خـوـیـ
ئـهـوـ هـمـوـهـیـ لـیـ کـوـژـرـابـیـ، هـهـرـ مـهـگـهـرـ خـوـداـ بـزاـنـیـ ئـیـسـتـاـ ئـهـوـ زـالـمـانـهـ
چـیـ لـیـدـهـکـهـنـ. ئـهـوـجـارـ لـهـنـکـاـوـ لـهـ جـیـ خـوـیـ هـسـتـاـ سـهـرـ پـیـ، چـهـکـهـکـهـیـ
دـهـسـتـ دـایـهـوـهـ رـوـوـیـ لـهـ ئـهـنـوـهـرـ کـرـدـ وـ گـوـتـیـ: باـ بـرـقـیـنـ خـوـمـانـ حـهـشـارـ
دـهـیـنـ تـاـ رـوـقـزـ نـهـبـوـتـهـوـهـ. هـهـرـ دـوـوـکـیـانـ وـهـکـ بـاـیـ شـهـمـالـ لـهـ زـینـدـوـیـ
خـوارـ حـهـوـشـهـ مـهـرـهـکـهـ ئـاـوـدـیـوـ بـوـونـ.

عوسман به ئازاریکى زوره‌وه له سه‌ر پشت له نیو گەنمەکە دریئر بیوو. ساهیرى ئەستىرەكانى ئاسمانى دەكرد. دەيان خەيال بە مىشكىدا دەھاتن و دەچوون، ئەستىرەیه‌ک لە ئاسمان دا راخوشى. وەبىرى كاتى مندالىي خۆى كەوتەوه، كە لە كۈلانەكانى نیو ئاوايىيەكەيان لەگەل ھاوتەمەنەكانىدا يارىي خۆشارقىتىيان دەكرد، ئەگەر ئەستىرەیه‌ک رادەخوشى ھەموويان سەريان بەرز دەكردەوه بۇ ئاسمان ئاماژەيان بۇ دەكرد. عوسمان و ھاوالەكانى پېيان وا بۇ چەندە مرۆڤ لە سه‌ر زھوى ھەيە بە قەدەر مرۆڤەكانىش ئەستىرە بە ئاسمانەوهىيە. بۇيە ھەركات ئەستىرەیه‌ک رادەخوشى و بەردەبۇوه دەيانگوت: ئەوه كەسيك دەمرى. بىرى دەكردەوه تو بلىي ئەوه ئەستىرەي عومرى من بى، كە پاش ئەو ھەمووه چەرمەسەرييە لە ژيان دا ئىستا راخوشىوەتە نیو ئەو گەنمەوه و كوتايى ويىزگەي ژيانى من ئىرە بى؟ بەلام ھەر بۇ خۆى دلخوشىي خۆى دەداوه، كە كورە خۇ تۇ قەت ھىنده بى ھيوا نەبۇوى، ئىستا رەحمان و ئەنور دەگەرپىنه‌وه لەگەل خۆيان دەتبەن.

ھەوا بەرهو رووناكايى رۆيىشت و ئەويش ھەر خەيالى رابردوو له نیو مىشكىدا لە هاتووچۇ دابوون، كە دەنگە دەنگىك پەيدا بۇو. ھەناسەي لە سىنگىدا راگرت. گويى ھەلخەست بزانى ئەوه كىن دىن بۇ لاي. بىستى ھىزەكانى دوژمن، كە شەۋى لە بەر تارىكى و لە ترسى پىشمه‌رگە

نه‌یانویرابوو، ئىستا کە دەزانن رووناکى كردۇوھ و پیشمه‌رگه دوور كەوتۇونەتەوھ هاتۇون بۇ بردىنەوھى كۈزراو و برىندارەكانىيان. بە كوردى، توركى، فارسى قسەيان دەكىد. يەك دەيگۈت: لاقن ھەرچى وەددەستم كەۋىھى خۆمە، ئەۋى دىكە پېنى دەگۈت: ھەرى تەرىخىو ئەدى بۇ شەۋىھەر نەتویرا فيشەكىيىش بىتەقىنى و ھەلاتى؟ دەزانى ئىستا له حەوت كىيوان ئاوا بۇون بۇيە وا زمانت درىيىزە؟ گوتى: كورە دە تۆش لەو قسانە گەرپى پېتت وايە ئەوه ھەر من بۇوم؟ دە وللاھى ئەگەر سەيرم كرد بۇ خۆت لە پېش ھەموويانەوھە لەدەھاتى، تۆ لەوه گەرلى جارى ها سەير كە، ئەو ھەموو خوينە لىرە رژاوه. ئەرى وەللا ئەوەتا قەتارى بەتالى فيشەكىيىشى لىيە. ئەوه ئەو تىربارە بۇ شەۋى ئاوري لەسەر پىشمان كردىبۇوھ. ئاي ئەگەر خاوهنەكەيم وەددەست دەكەۋىھەر بە زىندۇويي ئەنجن ئەنجن دەكەم و دوايە دەچم وەك دەستخۇشانە مال و ماشىنىكىيىشى پىيوھرەدەگەرم. ئەوهى دىكەيان گوتى: حەيفە وا بىكۈزى! ئەوه خودا دايىناوه ھەموو رۆزى بىبەي بۇ راوا، بەراستى ھەنگىيەھى چاك بۇو. دە وللاھى رۆزى سەد كەوت بۇ دەكۈزى. ئەوه جار رووى لهوى دىكە كرد و لەسەرلى رۆيىشت: بەراستى دەزانى تۆ زۆر خۆشى. بە شەو له ترسى پیشمه‌رگه بە كەريكىيىش رازى، كە رۆزىش بۇوھ مال و ماشىنىشت دەھوى! گوتى لهوه گەرپى با ئەوانى

دیکه نه زانن به شکم شتیکمان دهست که‌وی، و هره با بزانین ئه و خوینه بو کوئ چووه.

عوسман که له نیو جوگه‌که‌دا بریندار ببوو، پاشان ره‌ Hammond توند
برینکه‌ی بو پیچابوو و له گه‌ل ئه‌نور هینابوویانه نیو چیمه‌نه‌که، ئیدی
خوین تا سه‌ر چیمه‌نه‌که دیار بwoo چیمه‌نه‌که‌ش هینده پیخووس کرابوو
و شیلدراپوو، هه‌مووی ببوروه قور و لیته و شوینی خوین له‌ویرا
نه‌ماپوو، به‌لام جی پیئی ئیسترى پیشمه‌رگه‌کانیش به‌روونی دیار بwoo، که
له چیمه‌نه‌که رۆچووبوو. گوتى: خوت ماندوو مه‌که ئه‌وه‌تا جی پیئی
ولاغه‌کانیان! دیاره کوژراو و برینداره‌کانیان به ولاغ بردووه به‌و نیو
گه‌نمە‌شدا تیپه‌ریون. ئه و جار هه‌ر دووکیان سه‌یری نیو گه‌نمە‌که‌یان
کرد و پاشان گه‌رانه‌وه بو لای ئه‌وانی دیکه، که هه‌ر ده پازده شه‌قاویک
له گه‌نمە‌که دوور بوون.

به دوورکه‌وتنه‌وهی ئه و دوو کورده به‌کریگی‌راوه له قه‌راغ
گه‌نمە‌که، عوسمان پشوویه‌کی هاته‌وه به‌ر و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی
هه‌لکیشا، ئه و جار بیری ئه‌وهی کرده‌وه، که پیش ئه‌وهی که‌سیکی دیکه
بی با خۆی ئاماده کا بو ته‌قە‌کردن. ویستى بزانى که چەکه‌که‌ی هه‌روا
سواره؟ لووله‌ی چەکه‌که‌ی له نیو زارى خست و توند فووی تیکرد. که
زانیی هه‌وا له لووله‌که‌یه‌وه ده‌ر ناچى دلینا بwoo، که فیشه‌کی له‌بهردایه و
له‌سه‌ر پیئیه.

رۆژ لە بەرزاییترین لوتكەی کیوی ناوچەکەوە سەری وەدەر نا و تیشكى زىپپىنى ھاویشته دەشتە بەپیت و بەركەتە کانى ناوچەی موکريان. خەلک لە مالەکانيان ھاتنە دەرى و بۇ کارى تاقەتپى دەرىزىرى روويان لە مۇوچە و مەزراكانيان كرد. دادە فريشته و کاك عەتاش پېيىسکەيەك نانيان پىچاوه و كىتەلەيەك ماستى مانگاييان دەست دايە و بەرەو مەرزاكەيان وەرى كەوتىن. لە رىگاي نىوان ئاوايى و مەزراكەيان دەيان ماشىنى هىزەكانى رىژيميان دى كە بە خىرايى زۆر لە ھاتووچۇ دابۇون. دووان لەو ماشىنانە بە توندى بە لايان دا تىدەپەرين و دادە فريشته و کاك عەتاييان لە نىو تۆز دا ون كرد. كە ماشىنى كان تىپەرين سەيرىكى يەكتريان كرد و بى ئەوهى قسەيەك بکەن درىزەيان بە رىگا بېرىنەكەيان دا. پاش چەند خولەك گەيشتنە مەزراكەيان كە سەيريان كرد ئەو ناوچەيە وەك سەربازخانەيەكى گەورەلى ھاتووه. دەيان ماشىن بە چەكى قورس و نيوەقورسەوە بە نىو گەنم و زەرعاتى خەلکى وەربۇون و خەرىكى پېشىنى دار و بەردن. وەسەرخۇيان نەھەيتا و راست رۆيىشتن بۇ بن كەپرەكەيان و پېيىسکە نانەكەيان بە دارى كەپرەكەوە ھەلۋاسى و کاك عەتا كىتەلە ماستەكەی خستە نىو كەرىزە ئاوهكەوە تا بۇ نيوەرۇيە ھەر وا سارد بەمېئىتەوە.

ھىزەكانى رىژيم لە دە ھەنگاوىيى عوسمان خۇيان لى بلاو كردەوە و تۆپ و خومپارەكانيان دابەست و دەستان كرد بە چا لىيان و ھەر بە

پیچ شهش دهقیقه‌ش چهند توپ و خومپاره‌یان کویر کویرانه له موجه و
مهزاری خه‌لکی هه‌لدهکرد.

روز گه‌یشبووه قاوه‌لتونی، گه‌رمای خور هه‌ر دههات و زیادی
دهکرد، تینویتی تهنگی به عوسمان هه‌لچنیبوو، وهک کولکه دار له شوین
خوی وشك ببوا نه‌یده‌توانی جووله بکا. تونیتی ئازاری برينکه‌ی له‌بیر
بردبووه، بوخوی بیری دهکدوه باشه بخ شهوى له بيرم نه‌ببوا بلیم ها
ره‌حمان ئه‌و مه‌تاره ئاوه‌م له‌و که‌ریزه بخ پر که له ئاو؟ ئیستا ئه‌وه تازه
هه‌وه‌لی روزه تا ئیوارى ئه‌گه‌ر دوژمنیش نه‌مدقزیت‌وه، به‌و چله‌ی
هاوینه بوخوم له تونیانه هه‌ر ده‌مرم. دووکه‌لی سیغار و دووکه‌لی
ئاگرى چا لینانی هیزه‌کانی دوژمن به‌رهو ئاسمان هه‌لدهکشا و بۇنى
ده‌گه‌یشته لای عوسمان، ئه‌گه‌رچى قهت ده‌می له سیغار نه‌دابوو و
سیغارکیش نه‌ببوا، به‌لام به‌دل پیی خوش ببوا ته‌نانه‌ت دووکه‌لیش بخوا.
خور گه‌یشته نیوه‌پاستی ئاسمان و له‌نگه‌ری گرت و تیریزه‌کانی
راسته‌و خو له زه‌وی ده‌کوتان. سینگی عوسمانیش وهک زه‌وی بخ
تیشکی روز راخرا‌ببوا، روز راست له چاوی ده‌دا زور له‌سەرەخو
ده‌ستی برد و کلاوه‌که‌ی کیشایه سەر چاوی. گه‌رماكه بیتاقه‌تی كردبوو،
پیی خوش ببوا تاوى بخه‌وی، به‌لام ئازار و تونیتی له لایه‌ک و
له‌لایه‌کی دیکه‌شەوه ترس له‌وه‌ی خه‌وی لیبکه‌وی و به‌زیندوویی

بیدۆزنه‌وه، ریگر بعون له‌وی بخه‌وی. چونکه برياري خۆی دابوو که ئەگەر لىنى نىزىك بنەوه و بیدۆزنه‌وه تا ئەو جىڭايەي بۆی دەكرى دەست بکاتەوه و پاشان خۆی بکۈۋەئى. دەيزانى ئەگەر بە زىندۇويى بکەوېتە دەست دوژمن پاش ئەشىنچە و ئازارىيکى زۆر هەر دەيكۈۋەن جا بۆيە وا چاكە هەر لىرە كۆتايى بە ژيانى بىننى باشتىرە.

ره‌حمان و ئەنوه‌ریش رۆژیان لى بۇوه هەر لە پشت مالەکانى ئاوايى هەبەكى لە ژىر چەند دارىك بۇ پشودان لايىن دا. پاش ماوه‌يەكى كورت رەحمان گوتى: نابى زۆر لىرە دوور كەويىنه‌و، پیشمه‌رگه‌كان هەر لە دەوروبەرن. ئەو هەموو ھېزه‌ي ئىمە ديمان وا هاتوون بۇ شوينى بوسەكەي دوينى شەۋى، بە دۆزىنەوەي عوسمان واز ناهىن و ئىستا وەك مارومىرۇو لە شاخانە ھەلدىن و لەگەل دىدەبانى پیشمه‌رگه‌كان تۇوشى شەر دەبن، ئەو كات ئىمەش شوينى پیشمه‌رگه‌كان دەدقىنەوە خىرا دەچىنەوە بۇ لاي پیشمه‌رگه‌كان.

ئەنوه‌ر زۆر ماندوو بۇو هەر ملى بە لادا دەھات رەحمان گوتى: ئەنوه‌ر نەخەوى ها گویىت لىيە دەنگى زەنگولەي بەرغەل دى؟ تا نەگەيشتۇونە لامان با بچىنە سەر ئەو دارە با نەمانبىين تا تىدەپەرن. هەر خىرا لە دارەكە وەسەرکەوتىن و خۆيان لەنىو گەلاڭانى دارەكەدا حەشار دا. ھىنده‌ي پىنەچۈو دوو مىرمىنداڭ يەكىان كچ و ئەوی دىكەيان كور، وەدەركەوتىن. ھىنديك بەرخ و دوو گوئىكىان وەپىش خۆيان دابۇو. بۇ خۆشيان هەر يەكەي پرىسىكەيەك نانيان لە كۆلىان گرى دابۇو. يەكىان سەتلىكى فاقۇنى ماستى بەدەستەوە بۇو. هەر هاتن بە ژىر دارەكە دا تىپەپەرين چۈون لە سەررووی دارەكە لە بن تەرمەكە گىايەك دانىشتن.

ره‌حمان کاتیک زانی که‌سی دیکه به شوینیاندا نایه گوتی: ئەنوهر تو
مه‌یه خواری، با من تا لای ئەو مندالانه بچم.

ھەر کە رەحمان له دارەکە هاتە خواری و مندالەکان چاویان پیی
کەوت، پریسکە نان و سەتە ماستەکەیان له بن تەرمەکە گیاکە
بەجیھیشت و ھەر يەکەی بەلایەکدا ھەلاتن. رەحمان بانگى كردن، وەرن
مەترسن من شوانی ئاوايى ھەرمىلەم و مەرمىلەم لى ون بووه بزام
نەتانديوھ؟! يەكىك لە مندالەکان له شوینى خۆى راوهستا گوتی: ناوهلا
خالە ئىمە ئىستا له نىۋ ئاوايىرًا ھاتىن نەماندىوھ.

رەحمان چووه لای تەرمەکە گیاکە دانىشت و رووی له كورەکە
كرد پرسى: دەنگوباسى نىۋ ئاوايى؟ مندالەکە گوتی: نازانم.

رەحمان گوتی: مەترسن وەرن. منىش كولىرە چەورەم پییە با
پیکەوە بىخۇين، پاشان بانگى ئەنوهرى كرد بىتە خوارى. ئەو مندالانه
زۆر ئاقلن ئىستا دەچن ئاومان بۇ دىئن و چامان بۇ لىدەنин.

بە هاتنه خوارىي ئەنوهر له سەر دارەکە مندالەکان كە زانيان
دەوروبەريان ئاوهداڭىز دەبىتەوە، تۆزىيەك ترسىيان شكا بە قۇنە قۇن
چۈن بۇ لای رەحمان و ئەنوهر دانىشتىن. كە چاویان بە چەكەكانيان و
بەتاپەتى ئارپىچىيەكەي ئەنوهر كەوت و ھەلسوكەوتىان زۆر دلۇقانانه
بوو، زانيان له ھىزەكانى رىيژىم نىن كە چەند رۆز بەر لە ئىستا ھاتبۇون

بۆ مەرزارکه‌یان و زۆريان لە بابیان دابوو و تەقەیان بە سەردا کردبوو. کچه‌که بە سرتە بە براكه‌ی گوت: لیيان مەترسی پیموابی ئەوانه ئەو کەسانەن هەموو کات بابم باسيان دەکا و دەلی کەنگى لە دەستى ئەو زالمانه رزگارمان دەکەن.

پاشان رووی لە رەحمان کرد گوتى: ئەو جۆيە ھى ئىمەيە بابم بە مەلەغان دەيدرویتەوە تاويكى دىكە بۆخوشى دى بۆ درويشە‌کردن. ئەنوهەر گوتى: يانى هەموو رۆژى ئىووه لە پىش بابتاندا دىن بۆ مەزرائى؟ كورەکە كە لە كچەکە گەورەتر بwoo وەلامى داوه: ناوهلا هەموو رۆژى پىكەوە دىين، بەلام شەۋى دايكم زۆر نەخوش بwoo تا بەيانى ھەر نالاندى و بابم لە ترسى تەقە‌کردنى پايىگا، كە تا ئىستا شەوانه چەند كەسيان كوشتووھ نەيوىرا بچىتە دھرى و دايكم بەرى بۆ شارى، ئىمەيى نارد بۆ خوشى ئىستا راوه‌ستاوه تا ئەو مىنېبۇسەكەي هەموو رۆژى دەچى بۆ بۆكان پېرى و دايكم بە خالىدا بنىرى بۆ نەخوشخانە، جا بۆ خوشى دى بۆ لامان.

لەو قسانە دا بۇون، كە كابرايەكى درىيىز و باريک بە سوارى گويدىرىيىكى چكۈلە پەيدا بwoo. كورە گوتى: ئەوھ بابمە. بابە! بابە! وەرە بۆ ئىرە.

کابرا سه‌ری هه‌لینا و دووکه‌سی ناموی له بن گیشه گیایه‌که دی
که له‌گه‌ل منداله‌کانی دانیشتون، له پیشدا حه‌به‌سا توزیک راوه‌ستا ئه‌و
جار به نه‌قیزه تیوه‌ژاندن له گویدریزه‌که‌ی، خوی گه‌یانده لایان و له
گویدریزه‌که دابه‌زی. ره‌حمان و ئنه‌نوه‌ری به‌خیرهاتن کرد گوتی ناوم
ئه‌حمه‌د. ۵

ده‌ستیان کرد به قس‌ه‌کردن، کاک ئه‌حمه‌د هه‌ر زوو زانی ئه‌وانه
پیشمه‌رگه‌ن، نه‌یده‌ویست منداله‌کانی به‌وه بزانن، بؤیه رووی له
کوره‌که‌ی کرد و گوتی: له‌گه‌ل خوشکت بچن ئه‌و که‌تریه پر که‌ن له ئاو
و له‌سه‌ر تنه‌که ئاوره‌که‌ی دانین. کوره‌که‌ی گوتی: خو ئیستا نه‌بوقته
قاوه‌لتون باهه گیان! ئیستا زوو نیه بؤ چا لیتیان؟ بابی بزه‌یه‌کی بؤ کرد
گوتی: کوری خوی نابینی میوانمان هه‌یه دهی له‌منтан که‌وی بابی من!
بزانم له‌گه‌ل خوشکت چ چایه‌کمان بؤ لیده‌نین.

که منداله‌کانی دوور که‌وتنه‌وه، کاک ئه‌حمه‌د توزیک ده‌نگی نزم
کرده‌وه گوتی: ئه‌ری کاکه گیان ئیوه کین و بؤ ئاوا هه‌موو له‌شتان
خویناوییه خو هیچ شتیکی خrap رووی نه‌داوه؟
ره‌حمان بؤی باس کرد، که پیشمه‌رگه‌ن و له هاوریکانیان
هه‌لبراؤن ئه‌گه‌ر پیشمه‌رگه‌کانت دی پییان بلی که ئیمه له‌وان ده‌گه‌ریین.
ئیدی باسی ئه‌وهی نه‌کرد، که پیشمه‌رگه‌یه‌کیان به برینداری به‌جیماوه.

پاش نان و چا خواردن ره‌حمان و ئەنوه‌ریش بۆیان ده‌رکه‌وت، که
ئەو ناوچه‌یه جارى ئارامه بۆیه سپاسى کاک ئەحمر و منداله‌کانیان
کرد و به‌رهو چیای وەستا مسته‌فا هەلکشان تا گەیشتنه سەر ریگایه‌کی
خیزه‌لانی.

لهو ناوچانه هیزه‌کانی ده‌وله‌ت بۆ ئەوھی ریگا بۆ مولگه‌کانیان
راکیشن دهیان ریگای خیز و چه‌وی ئاوایان بەنیو گەنم و جۆی خەلکی
ھەزاردا راکیشابوو. هیزه‌کانی ده‌وله‌ت بى ئەوھی ریز بۆ خاوه‌نى ئەو
مووچە و گەنم و جارانه دانین يان لانی کەم قەربووی زیانه‌کانیان
بکەنەوە، به لودیر و بوردزیل وەک ملە بەدریزایی دهیان کیلومیتر
ھەموویان هەلتەکاندبوون. بەجوریک کە بەشیک له زھوییه
کشتوكاله‌کان وا خrap ببۇون، کە تازە بۆ كشتوكال کردن بەكەلک
نەدەھاتن. ره‌حمان و ئەنوه‌ر ملى ئەو ریگا خیزه‌یان گرت کە دەچوو بۆ
پايگای هیزه‌کانی دوژمن له سەر چیای وەستا مسته‌فا.

بۆ ماوھیه کە بە سەر ریگاکە دا رۆیشتن. له پشت سەریان را
دەنگى ماشین دەھات، بەلام ماشینەکە دیار نەبۇو. بەرلەوھی ماشینەکە
دەرکەوی ھەر خىرا هەلاتنە نىyo گەنمى قەراغ جادەکە و له نىyo
گەنمەکەدا خۆيان حەشار دا. هىنده‌ی پىنه‌چوو ماشینىکى تۆيۇتا کە پر
بۇو له هیزه‌کانی دوژمن بە لايان دا تىپەری و وەسەرکەوت بۆ چیای

وهستا مسته‌فا. ره‌حمان گوتی: پیموابی ئه و ماشینه پیوندیی به رووداوه‌که‌ی شه‌ویوه نیه، ره‌نگه ودک رۆژه‌کانی دیکه خواردن بۆ پایگای وهستامسته‌فا به‌رئ، به‌لام ئه‌گه‌ر گه‌راوه و بومان کرا به توله‌ی عوسمان تو یه‌که‌م ئارپچیم بۆ لیده ئه‌وهی دیکه دانی بۆ من جا بزانه چون کاکی خوت وهک مریشکی نیو قه‌فه‌س وهقیره‌قیریان ده‌خا.

ئه‌نوه‌ر که تا ئه و کاته له نیو گه‌نمه‌که‌دا بۆ ئه‌وهی دیار نه‌بى هه‌لتروشکابوو و چاوی هه‌ر به شوین ته‌پوتۆزی ماشینه‌که‌وه بwoo که وردە وردە له به‌ر چاوان ون ده‌بـوو، چاوه‌روانی ئه و گه‌لله سه‌یروسه‌مه‌رهی ره‌حمانی نه‌ده‌کرد. بۆیه هه‌ر خیرا رووی له ره‌حمان کرد به ده‌نگیکی بى تاقه‌تانه‌وه گوتی: ودلا باشه هه‌ر ئه‌وه‌مان مابوو، تو ده‌زانی جاری یه‌که‌م کاری ئیمە دۆزینه‌وهی پیشمه‌رگه‌کانه، تا تییان گه‌یه‌نین عوسمان برينداره، که‌چى تو خه‌ریکه هیندھی دیکه ناوجه‌که نائارام ده‌که‌ی؟! ره‌حمان ده‌ستیکی به نیوچاوانی داهینا و ئاره‌قه‌ی نیو چاوانی سری و گوتی: ئه‌رئ ئه‌وه تو باسى چى ده‌که‌ی، نائارامى چى و شتى چى! تازه عوسمانیان بردوه. گۆم تا قوول بى مله‌ی خوشتره. ده‌بى به‌زمیک بنیمە‌وه ئه و سه‌ری دیار نه‌بى.

له سه‌ر ئه‌وه ساغ هه‌ر نه‌بـوونه‌وه، که له کاتى گه‌رانه‌وهی ماشینه‌که‌ی دوژمندا هیرش به‌رنه سه‌ری يان نا، به‌لام زور راوه‌ستان

هه م له بهر ئه وهی شوینه‌که يان ئاشكرا نه بى هه ميش ئه‌گه ر ماشينه‌که هاته وه بزانن هه لومه رجه‌که بۆ ليدانى ماشينه‌که له باره يان نه. زياتر له سى كاتژمیرى پيچوو ماشينه‌که هه رههاته وه بويه ره حمان گوتى: وا چاکه هه ر ليره دانه‌نيشين. با بروين بهشكم پیشمه‌رگه‌كان بدؤزىنه‌وه. به ماته‌مات به نيو گه‌نمeh‌که‌دا به ره و رۆژاواي ئاويي هه بـهـكـى و رۆژـهـلـاتـى ئاويي چولـکـراـوىـ کـانـيـزـيـرـيـنـهـ وـ بـنـارـىـ چـيـاـىـ وـهـسـتـامـسـتـهـ فـاـ هـلـكـشـانـ.

خـلـكـىـ زـورـ لـهـ مـهـزـرـاـكـانـيـانـ سـهـرـقـالـىـ درـوـيـنـهـ كـرـدـنـ وـ خـلـهـ وـخـهـ رـمـانـ بـوـونـ. رـهـ حـمـانـ وـ ئـهـ نـوـهـ نـهـ يـانـدـهـ وـيـسـتـ خـوـيـانـ نـيـشـانـ كـهـ سـ دـهـنـ. هـهـ وـلـيـانـ ئـهـ وـهـ بـوـوـ هـهـ رـچـىـ زـوـوـتـرـ بـگـهـنـهـ سـهـرـ مـلـهـىـ ئـهـ وـ دـوـلـهـىـ وـاـ ئـاـوـدـيـوـ دـهـبـوـوـ بـقـ ئـاـوـايـيـهـ كـانـىـ كـونـدـهـلـانـ وـ تـاهـيـرـبـوغـهـ، كـهـ چـهـنـدـ كـاتـژـمـيرـيـكـ لـهـ وـيـرـاـ دـوـورـ بـوـوـ.

ره حمان سالانى پيتشوو زور جار له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌كان له كوتايى چيای وهستامسته‌فا كه راست ده‌كه‌ويتىه ئه و دوومه‌لانه‌ييه مابوونه‌وه و ئىستاش هيوادار بـوـوـ، كـهـ گـهـيـشـتـنـهـ ئـهـ وـ دـهـرـوـبـهـرـهـ هـهـ والـيـكـيـانـ لـهـ پـيـشـمهـرـگـهـ كانـ دـهـسـتـ كـهـوـىـ.

سيـهـرـىـ چـيـاـىـ وـهـسـتـامـسـتـهـ فـاـ بـهـسـهـرـيـانـ دـاـ كـشاـ وـ كـزـهـبـاـيـهـكـىـ فيـنـكـ بـهـ نـيـوـ لـهـشـيانـ دـاـ گـهـپـاـ. بـقـ ماـوـهـيـهـكـ دـانـيـشـتـنـ وـ پـشـوـوـيـهـكـيـانـ دـاـ. لـهـ شـوـيـنـهـكـهـيـ شـهـوـيـرـاـ بـهـ تـوـپـ وـ دـوـشـكـهـ لـهـ بـهـرـزـايـيـهـكـانـىـ پـشتـ سـهـرـىـ

ئەوانى دەدا. ئەنور چاوى بىرىبۇ دەنكە گولەگەنمىكى هەلۋەرييى سەر زھوی پاشان دەستى بق برد و ھەلىگرت، لاسكىكى درىزى پىوه بۇو، خۆى بەو گولە گەنمەوە سەرقال كرد، بى ئەوهى سەيرى چاوه‌كانى رەحمان كا گوتى: باشه ئەوه گەريمان پىشمه‌رگەكانمان دۆزىيەوە، بە چ روويەكەوە بۆيان باس كەين كە عوسمامانان ھەر وا بە زىندۇوی بەجىھىشتەوە كەوتۇتە دەست دۇرۇمن؟ ويستى درىزە بە قسەكانى بادا، كە رەحمان لىيى ھاتە جواب گوتى: يەك كەس تىدا بچى لە سىيان باشتەرە، جگە لە وەش ئەوه تو شاهىدى تازە ئەگەر تۇشم لەگەل نەبووبايە و ھەر بۆخۇم بۇومايە ويىزدانم زۇر ئاسودە دەبۇو، چونكە ئەوهى لە دەستان ھات كەدمان. بۆخۇيان ھىزىكى زل و زەبەلاح بۇون بەجىيان ھىشتىبوو، و ئەوه ئىيمە بۇوين لانى كەم تۆزىك دوورمان خستەوە. ئەگەر شەھى بەخت يارمان بایە زۇو ولاغىكمان دەست كە و تبايە ئىستا عوسمانىشمان لەگەل بۇو. ئەوجار لە جىيى خۆى ھەستا گوتى: تو لەو قسانە گەپى جارى ھەستە با بىرۇين. دەستى راكىشا و دەستى ئەنورى گرت، كە دانىشتىبوو و راستى كردەوە و درىزەيان بە رېپىوانەكەيان دا، تا گەيشتنە مەزراكانى ئاوايى ھەرمىلە. لە قەراغ شىۋەردىك بۆ پشۇودان دانىشتىن. رەحمان گوتى: ئاها سەير كە، ئەو پياوه جلک رەشەى وا پىمەرەى خستۇتە سەر شانى، دەچى بۆ نىو ئەو

دارانه. ئىستا سىبەر بە سەردا كشاوه و چەكەكانمان بريقە نادەن با
برۇين بولاي. ئەنۇر گوتى كاكە دە تۈزىك راوهستە تا پشۇويەك
بىدەين بۆ ئەوهندە بەپەلەي دەلىي كەبابى گەرمت پىيىھ، من بەراستى
نازانم كە پىشمه‌رگەكانمان دۆزىيەوە بلىم چى! رەحمان گوتى: دەى لە
منت كەۋى ئەنۇر گيان، ھەستە و لەو قسە قۆرانەش گەرى، خودا
دەزانى جارى من و تۇش چمان بەسەر دى، بۆ پىيت وايە ئەوه بە
سلامتى گەيشتۇويەتەوە لاي پىشمه‌رگەكان و ئەوان پرسىيار دەكەن و
ئىمەش ولامى پرسىيارەكانيان دەدىنەوە!

کاتژمیر خوی له دووی پاشنیوهرق نیزیک دهکردوه سریوه‌ی بای
نهدهات تینی گه‌رما به راده‌یه ک بوو که گوله گه‌نمه لاوازکانی به
قرچه‌قرچ دهپه‌راند. هه‌ر چی زینده‌وهری ئه‌و ناوجه‌یه بوو خوی
دهخزاندبوو ژیئر سیبه‌ری گلمه‌ته خوله‌کان، یان گه‌لا تالووه پانه‌کان و
قانگه‌لاشک و که‌نگره پیربووه‌کانی نیو گیاجار و گه‌نمه‌کان.

ئاویلکه‌ی گه‌رما و ھک شه‌پوله‌کانی ده‌ریا له سه‌ر پیده‌شته پان و
به‌رینه‌کانی ناوجه‌که له هاتووچو دابوو. ته‌نیا زینده‌وهریک که له‌و
گه‌رمایه دا هه‌لی بق هه‌لکه‌وتبوو میرووله بون، که بونی خوینی
عوسمانیان کردبوو له شاره‌که‌یانه‌و که سی چوار میتریک له
عوسمانه‌و دوور بوو، ریچکه و ریزیان به‌ستبوو بق سه‌ر برینه
پیچراوه‌که‌ی رانی عوسمان که شه‌وی رابردوه ره‌حمان توند به
جامانه‌که‌ی به‌ستبووی. له به‌ر ئه‌و هی زه‌نگالیشی له لاقی دابوو
ھه‌روه‌ها له نیوچه‌دیشی به پشت‌تویند و ره‌خت و فیش‌کدانه‌که‌ی ئه‌و
سه‌رسه‌ری برینه‌که‌ی که ئیسکی گه‌وره‌ی لاقی بوو به‌ستراوبوو،
میرووله نه‌یانده‌توانی بچنه نیو برینه‌که‌یه و ھ.

له به‌ر گه‌رما و توونیتی، ئازاری برینه‌که‌ی له بیر چووبووه، گویی
له ده‌نگیکی تۆزیک دوور بوو به فارسی قسه ده‌کا و هه‌ر ددهات و
نیزیک ده‌بّووه که نیزیکتر بّووه، ده‌رکه‌وت یه‌کیک له هیزه‌کانی دوژمنه

و دههات بُو لای ئهوانی دیکه، که له ده میتریی گهنه‌که له ژیر سیبه‌ری
داره بییهکان دانیشتیوون. هر که گهیشه لای ئهوان پرسیاریان لیکرد
زورمان گولله تۆپ پی ماوه؟ گوتى: خەمتان نەبى تا ئه و مەزرا و
شاخانه وەک گاسن به تۆپ و خۆمپاره نەکیلەم واز ناهیئم. ئه وە فیئر
دەبن شەوی تەقە له ھیزەکانی من دەکەن و پیاوەکانم لى دەکووژن؟
بە فەرمانه‌کانی کە دەيدا و قسەکانی پر بە زارى دەیکردن دیار
بۇو فەرماندەيانه و پشتى قايىمە له و سوتمانه‌ی کە وەرىي خستووه. هەر
وا درىزەی بە قسەکانی دا و گوتى: ئه وە نېي رادىيۆكەيان هەموو رۆزى
دەلى پیشمه‌رگه کورى خەلکن جا منىش بىزانه مۇوچە و مەزrai ئه و
خەلکەت بُو چ لىدەکەم! دەبى مار و مىروھ کانىش بە بەردەکانه وە
بسووتىئم. ئىستا خودا دەزانى له کوئ شاردو و ياننە وە دالدەيان داون.
بُو ماوه‌یهک هەر وا بەپیوه راوه‌ستابوو و سەيرى شاخه‌کانی دەکرد،
ئەوجار دانىشت و هەناسە‌یهکى هەلکىشى و گوتى: دەزانى زور گەرمە
زارم وشك بۇوه! دا حوسىن له و پیپسىي ساردانه يەک دانم بُو
ھەلپچە، پیپسىي سارد هەر بُو گەرمائى ئاوا باشە.

عوسمان ھىنده‌ی تۈونى بۇو، بە بىستىنى نىيۇي پىپسى بُو يەک
چركە تامى پىپسى و کانه‌دا و كۆكا كۆلا له زارى دا گەرا. هەولى دا
تۆزىك ئاو له زاريدا كۆ كاتە و فەريیداتە نىيۇ قورگى وشكەللاتۇرى،

به‌لام زار و گه‌رووی وهک چالیکی و شکه‌هلا تووی بی ئاوی و شکه‌سالی
لیهاتبوو، بؤیه هه‌رچی هینای و بردى لیوه وشك و قله‌شیوه‌کانی
نه‌یانتوانی فینکایی بخنه نیو زمانه و شکه‌لا تووه‌که‌ی و ددانه تۆز
لینیشتتووه‌کانی. بیری پیپسی و کوكاکولا هه‌ر له میشکی دا بwoo. وه‌بیر
ئه‌و کاتانه هاته‌وه که میرمندال بwoo، به‌هارانه له‌گەل کچان و کورانی
هاوتهمه‌نى خۆی بق هینانی کارگ و ریواس و گیا به‌هارییه‌کانی دیکه
ده‌چوونه کویستانه‌کانی پشت ئاواییه‌کانی ساردەکویستان و
میرگه‌نه‌خشینه. ئیوارانه کاتیک سیبیه‌ری چیای پیرچوپان به‌سەر دا
ده‌کشا، له دواینى چیای پیرچوپان دەستیان دەکرد به هەلپەرین و
رەشبەلەک تا ئارەقىکى باشيان دەکرد و هەموو له‌شيان له ئارەقدا
ده‌خووسا، جا له ئاوه کەللەتەزىن و سازگارەکه‌ی که له توانه‌وهی
بەفرەکانه‌وه دەھاته خوراي سەر و چاويان دەشوت و تىر تىريان لى
ده‌خواردەوە. لەبەرئەوهی ئاواییه‌کەيان وەکو زۆربەی ئاواییه‌کانی
كوردستان بە هۆی سیاسەتى هەلاردنى دەسەلاتدارەکانی تaran
دەرەق بە گەلی كورد، له نىعەمەتى بەرق(كارەبا) بىبەش بwoo، هەموو
بەهاران پىش ئەوهی تەواوى بەفرەکان بتوينەوه، هه‌ر له دواینى ئە و
چیای خەلکى ئاوایی هەموويان بە هەرەوەز بەفرى دۆلىكىان بە کا و گیا
و پاشان خۆل وەسەردا دادەپوشى و دەيانکرد بە "چاله بەفر" جا بق

هاوینان ئهو کاتانه‌ی به‌فری چیاکان ده‌توانه‌وه خەلک ئیواران ده‌هاتن بۆ سه‌ر چاله به‌فره‌کان و به‌فریان له ته‌لیسان ده‌کرد و لاه‌سه‌ر پشتی گویدریزیان قایم ده‌کرد و ده‌یانبرده‌وه بۆ ئاوایی.

روژیکی لەگەل هیندیک له هاوته‌مه‌نه‌کانی هەر يەکەی به کیتەلەیهک ماست و چەند نانیکە‌وه بۆ هینانی به‌فر روویان له چاله به‌فره‌کان کردبورو تا گەیشتبوونى زور ماندوو ببۇون له قەراغ چاله به‌فره‌کان نان و ماستیان خواردبۇو و کیتەلەکانیان شوشتبۇو و له تىرى گویدریزەکانیان هاویشتبوو. ئهو جار له چاله به‌فرکان ته‌لیسەکانیان پر کردبورو له به‌فرو به‌سه‌ر پشتی ولاغەکانیاندا شۆر کردبۇوه. له گەرانه‌وهدا بۆ نیو ئاوایی چاویان به چەرچيیەک كەوتبوو، كە لە لای ئاواییەکانی پیربادین و گلۇلان را به سوارى گویدریزیک له دووملانه‌کەی چیاى قەرهقاوه خەریکە دى بۆ نیو ئاوایی. ئهوانیش له پشت مالان له سەرى راده‌وهستن كە چەرچيیەکە دى سەير دەكەن دوو سەندوقى كۆكاكۆلا پېيىه. داواى كۆكاكۆلاى لىيەكەن، بهلام چەرچيیەکە دەلى: كۆلاکانم گەرمى و نەخۆش دەكەون با بچىنە نیو دى له وى له ئاویان دەخەم كە سارد بۇون ئەودەم وەرن پیستان دەفرقۋىم و بیانخۇنەوه. دەنا ئاوا به گەرمى به‌خوداي نەخۆش دەكەون، خەلکى ئاوایی سەگ به حەوشەم پېدەكەن و تازە ناھىلەن قەت رwoo له و گوندە

که‌مه‌وه. عوسمان خیرا لیی هاتبووه و‌لام و گوتبووه: خه‌مت نه‌بی باری ئیمە هەمووی به‌فره و کیتەله‌ی به‌تالیشمان پییه. جا هەر له‌وی بار به چەرچیکه دەخەن و کوكاکولای لیده‌کرن. عوسمان دوو کوكاکولای له کیتەله‌کەی كردىبوو بىنى پىوه نابوو تا دوايىن دلۋپى خواردېبۇوه.

چاوى له‌سەر يەك دانا بىدوو بىرى ھەر له‌و کاته خوشانه دەكردەوه و ئاگای لىنه‌بىو توپچىيەکە کوكاکولاکەی خواردۇتەوه چۆتەوه لاي توپ و خۆمپارەكان. دەنگى تەقاندنى توپىك ھەوداي خەيالە خوشەکەی عوسمانى پچراند. وا راچلەکى ھەستى كرد شتىكى زۆر قورس به‌سەر رانه بريندارەکەيدا به‌ربۇتەوه، ئازاريک وەك تەزۈوی به‌رق له تۆقى سەرىرا تا پەنجه‌كانى قامكى لاقى به ھەموو له‌شىدا گەپا. له تاو ئازارى برينه‌کەی به ددانى لىيەكانى وا كرۇشت، كە قەرتماگەی سەر لىيە وشەکەكانى ھەلۇھەرینه نىيۇ زارىيەوه.

خۇر ئەو رۇڭىش وەك رۇڭىشكانى دىكە هيچ كىو و دەشت و مەلبەندىكى لە گەرمائى خۆى بىبەش نەكىد، لە گەرمما و رووناكايى ئەوهى لە دەستى هات، پەخشان و دابەش كرد به سەرياندا. له دوايىدا بۇ سەفەرى كۆتايى ئەورۇڭىشى، ھىلىكى وەك داوىكى بارىك كە دىتنى به چاۋ زۆر ئاستەم بۇو له ئاسماندا راكىشا و پېچە تىشك زىپىنەكانى بەو داوه توند توند گرى دا. داوىك كە ھەر له داوى كۆلارەيەک دەچوو

به دهست مندالیکی لیتواولیتو تامه‌زرو بق گمه و یاریکردن که له پشت
چیای و هستامسته‌فا دا خوی حه‌شار داوه و هر جاره‌ی توزیک خور
بوقئه و دیوی چیا راده‌کیشی، له‌گه‌ل هر ته‌کانه راکیشانیکیشدا
به‌شیوه‌یه ک خور گه‌رمای خوی له دهشت و دله‌کان که‌م ده‌کرده‌وه
وهک ئوه‌ی ده‌رگای ژووریکی زور گه‌رم بکریت‌وه و توزیک هه‌وای
فینک بچیته نیو ژوره‌که‌وه.

عوسمان هر هیوا بر او نه‌بوو. هه‌ولی دهدا تاقه‌ت بینی و هر به
ئاگا بی و له هوش خوی نه‌چی، به‌لام ئوه‌یش مروفیک بوو له گوشت و
خوین. مروفه‌کان له کاتی ئاساییدا ئه‌سته‌مه بتوانن، زیاتر له ده کاتژمیر
هیچ نه‌خون و نه‌خونه‌وه، به‌لام ئوه زیاتر له پازده کاتژمیر بوو بریندار
بوو، بی ئوه‌ی ده‌م له هیچ بدا. ئوه جگه له‌وهی برینداریش بوو،
خوینیکی زوری له‌بر رؤیش‌تبوو. شه‌وی هر پازده خوله‌ک له
برینداربوونی تینه‌په‌ریبیوو که به هوش خوینریزی زوری لاقی زاری له
تینویتیان و شک هه‌لکه‌رابوو، هر ئوه کات داوای توزیکی ئاو له
ره‌حمان و ئنه‌نور کردبوو که گوتوبیان بوت باش نیه نه‌یاندابوویه.
کلاوه‌که‌ی له سه‌ر چاوی لابرد و توزیک خوی پی باوه‌شین کرد
له به‌ر بیهیزبوونی هر زوو دهستی ماندوو بوو و دهستی به‌ربوونه‌وه
سه‌ر زه‌وی و که‌لاوه‌که‌ی له دهستی که‌وته نیو گه‌نمه‌که‌وه.

هیزه‌کانی دوژمن هه روا ده شهقاویک له و لاتریه‌وه بارگه‌وبنے‌یان خه‌ستبو و خه‌ریکی قسه‌کردن بون. یه‌کیکی دهنگنووساوانی تیدابوو. هه‌ولی دهدا دهنگی به سه‌ر ئه‌وانی دیکه‌دا زال بکا و نه‌شیده‌توانی. هه‌رچونیک بی نوره قسه‌یان دایه و گوتی: خو ئیمه شه‌وی بو رووتکردنی کولبهره‌کان هاتبوروینه سه‌ر ئه و کانی و ئاوه، ئیدی چووزانین ئه‌وه هیزیکی ئاوا شه‌رکه‌ر بیرده‌دا تیپه‌ر ده‌بی؟ ئیستاشی له‌گه‌ل بی نازانم له کام لاوه هاتن، هه رئه‌وه‌ندم دی ویکرا خویان به عه‌رزی دادا و ته‌قه‌یان لیکردن، وامان سه‌ر لیشیوا هه رنه‌مانزانی بو کام لاش رویشن! بویه ده‌لین ئه‌وانه له هه‌موو شوینیک هن و له هیچ شوینیکیش نین. هه رکه چاوم پییان که‌وت قله‌می دهست و پیم شکا، له دلی خومدا گوتم: ئه و جاره نه‌جاتم بی به حه‌یاتم نایه‌مه سه‌ر ریگای کاروانان. ئه‌وه هه‌موو ئاه و نزای ئه و کولبهرانه‌یه. هه ربه قسه‌کردنی وه له شوینه‌که‌ی خوی هه‌ستا و روی کرده گه‌نمکه و بو لای عوسمان هات. یه‌ک له‌وانه‌ی له لای دانیشتبوو گویی دابووه قسه‌کانی گوتی: بو کوئ ده‌چی؟ نه‌کا بو کاری سه‌ر ئاوه بچیه نیو ئه و گه‌نمکه وه ده وه‌لاهی ماری وای تیدایه پیت‌وه بدا تووکی سه‌رت با ده‌بیا. ئه‌ویش ترسا و ریگای خوی گوپی بو نیو جوکه ئاوه‌که‌ی عوسمان شه‌وی به برینداری له‌وی که‌وتبوو.

عوسمان بیری له ره‌حمان و ئەنور کردەوە، كه به‌راستى بلېي
چيان بەسەر هاتبى؟ تو بلېي پیشمه‌رگه‌کانيان دۆزىيىتەوە؟! به‌لام له به‌ر
ئەو هەمووە هيىزە كە هاتۇتە ئىرە رەنگە دەرفەتى دەرباز بۇونيان له
ناوچەكەدا نەبووبى! تو بلېي به‌ديل نەگىرابىن و له ژىر ئەشكەنجه دا
شويىنى منىش بە دوژمن نەلەين؟! نا نا قەت شتى وا ناكەن! دلخوشىي
خۆى دەداوه دەيگوت: كورە رەنگە ئەوانىش هەر لەو نىزىكانه خۆيان
حەشار دابى.

ئازارى برينه‌كەي عوسمان تۈزىك هيىدى ببۇو، به‌لام زۆر ماندوو
ببۇو. خەويىكى زۇرىش ببۇوە مىوانى چاوه‌كانى و پېلۇووی چاوه‌كانى
قورس كردىبۇو. ئەوە بۇ سى كاتشمىر دەچۈو، نەخەوبىو و هەولىشى
ھەر ئەو ببۇو ھەتا بۇي دەكىرى نەخەوى. به‌لام له به‌ر بىيھىزى و
تۇونىيەتى و ماندووبۇونىكى زۆر، بۇ ماوه‌يەك چاوه‌كانى لەسەر يەك
دانما. له خەويدا لەشى هيىنده سووك ببۇو قورسايى پۇوشىكى نەبۇو، به
سى چوار كەس هەلىان گرتىبو خستبۇويانە سەر شانيان و به هەلاتن
دەيانبرد بۇ نىيۇ ئەستىرەئاۋىك تا له ئاوه‌كەي خەن. گەيشتنە سەر
ليوارى ئەستىرە ئاوه‌كە. هەموويان گوتىيان يەك دوو سى و فرىيان دايى
نىيۇ ئاوه‌كە.

روز بهرهو ئاوابون دەچوو. ئەو وەرزىر و ئاودىرانەی مەزراكانيان لە ئاواييەكانەوە دوورتر بۇ خۆيان كۆ دەكردەوە بەرهە نىئو مالان وەرىكەون تا بۇ ئىوارى بگەنەوە نىئو ئاواييەكانيان. كاك عەولۇ، كە فەرماندەي ھەموو پېشمه‌رگەكان بۇ بۇ لە دەستدانى ئەو سى پېشمه‌رگەيە زىاتر ھەستى بە لىپرسراوى دەكرد. دەيزانى ھەموويان دلگرانن، بەلام وەك فەرماندەرىك ھەموويان چاويان لە بىيارەكانى ئەوە. بۇ يە ئۆقرەى لى برابۇو گوتى: ئەرى كاك عومەر بۇ لەگەل ھەقىل كەمىك دەرمان ھەلناگرن و تەراكىتىرى ئەو مالە نابەن، كى دەزانى ئىئوھ پېشمه‌رگەن؟! ھەر وا دەزانن خەلکى ئاسايىن. ئىوارى لە مەزاوه دەرۋنه‌وە بۇ مالى. ئاوا بە چاوخشاندن بە دەورو بەرتان دا تا نىزىك ئەو مۇوچە و مەزرايە بچن. كە شەھى بەھى دا ھاتووين، بىزانن ھەوالىك ناھىئىنەوە. پاشان رووى لە خالە حەسەن كرد و گوتى: حەسەن خۆت ئامادە كە با من و توش بېرىن بىزانىن سۆراغىيکىان نازانىن. خالە حەسەن ھەر لە چاوتروو كانىك دا ئامادە بۇو، لەگەل كاك عەولۇ رۇيىشتىن بۇ مەزرايەكى ئەو دىو دۆلەكە.

خالە حەسەن ھەموو كات ھەر لەگەل كاك عەولۇ دەبۇو. تەمەنىكى واى نەبۇو، ھەر لە بەر خۆشەويسىتىان پىيان دەگوت خالە. كورىكى كورتەبالا و خۆينشىرىن و بى غەلۇغەش بۇو، كە گالىتەي لەگەل ھەموو پېشمه‌رگەكان دەكرد. لە بەكارھىنانى و شەكاندا زۆر جار ليى ھەلە دەبۇو و بۇخۆشى قاقا پىىدەكەنلى. بە دواى خالە عەولادا دەرۇيىشت،

به‌لام به‌سهر ریگادا نه‌ده‌رؤیشت بؤیه تا گه‌یشتنه لای خاوهن مه‌زراکه هه‌ر خۆی له تیسوو و گه‌لا تالوه‌کان ده‌خه‌شاند، خشەخشیکی ساز کردبwoo وهک ئه‌وهی نایلۇنى له‌بهر كردى. له لای خاوهن مه‌زراکه لايان دا، خاوهن مه‌زراکه کاك عه‌ولای ناسیه‌وه زور به گه‌رمى به‌خىرهاتنى كردن. کاك عه‌ولًا له خاوهن مه‌زراکه دلنيا بwoo، بؤیه ليپرسى: تو كه‌ست نه‌ديووه؟ بى ئه‌وهی چاوه‌روانى وه‌لام بى درىژه‌ى پى دا و گوتى: سى پیشمه‌رگه‌مان شەۋى ھەلبراون. خاوهن مه‌زراکه گوتى وه‌لا پىم وانىه سى بن، به‌لام ئه‌وه بۇ كاتژمیرىك ده‌چى له نىو ئه‌و گەنمە‌را دwoo كەس هه‌ر مله‌قوته‌يان بwoo، پاشان هاتن بۇ لای من. هه‌ر دووكىيان خوينيان به جله‌كانيانه‌وه بwoo، به‌لام يەكىان ھەموو گياني خويناوی بwoo. هه‌ر چەندەی تىيىفکريم بۇخۆی وهک بريندار نه‌ده‌چwoo. ويستم بزانم چى رووى داوه، به‌لام نه‌متوانى هيچيانلى ھەلکرىئىم. هه‌ر ئه‌وه‌ندە گوتىيان، ئه‌گەر پیشمه‌رگه‌كانت دى، پىييان بلى ئىمە له و دەورو بەرهىن.

کاك عه‌ولًا به بىستنى ئه‌و ھەوالە وهک گول گەشايە‌وه، به‌لام كە زانىي دwoo كەس بوون و خويناویش بوون، بى ئه‌وهی پرسىيارى زياتر بكا چwoo لە فكره‌وه و دەستتىكى بە سەمیلەيدا ھىننا و دwoo سى جار سەرى بە هىمای كەواته ئاوا بەرز و نه‌وى كرده‌وه. له دلى خويدا گوتى، كەوايە يەكىان شەھيد بwoo كامەيانه؟! ئه‌وه يەكەم جار نه‌بwoo، كە ھەوالى ئاوا

دلته‌زین و هرگری، به‌لام به‌و حاله‌شه‌وه دلی بروای نه‌دهدا بپرسی ئه و دوو که‌سه شیوه‌یان چون بwoo. سه‌یریکی خاله حه‌سنه‌نى کرد، كه سه‌رهی داخستووه به چیلکه‌یه‌ک خه‌ریکی ه‌لکولینی زه‌وی‌یه و گویی بو وانیش راگرتووه. ئه و جار به ناچاری و بو رزگارکردنی گیانی ئه و دوو كه‌سه‌ی دیکه. زور ئاسایی و بى ئه‌وهی دلنيگرانی له پرسیاره‌که‌ی به‌دی بکری، وه‌سه‌رخوی نه‌هینا هر وا له‌سه‌رخو گوتی: كه‌وایه ئاو! ئه‌دی شیوه‌یانت له‌بیر ماوه که چون بعون؟ کابرا گوتی: وه‌لا کوریکی مسوو ره‌شی کولمه‌سسور بwoo، ئه‌وی دیکه‌یان که ئارپیچی پی بwoo. ناوی هینا گوتی: ره‌حمان. خاله عه‌ولا تیگه‌یشت و وه‌لامی پرسیاره‌کانی خوی و هرگرت‌وه بویه وه ک پرسیاری کوتایی گوتی: ئه‌دی بو کام لا رؤیشتن؟ خاوهن مه‌زراکه گوتی: هر به ریگای خویاندا رؤیشتن‌وه بو نیو هوو ئاودره. ره‌نگه ئیستا سه‌یری ئیمەش که‌ن.

کاک عه‌ولا گوتی: وا بزانم به نیازی رؤیشتن‌وه به‌رهو ماله‌وه بwooی، بویه زور سپاس له هاوکارییه‌کانت تۆ ده‌توانی ببرقی، ئیمە خومان بانگیان ده‌که‌ین.

کاک عه‌ولا و خاله حه‌سنه مالاواییان له خاوهن مه‌زراکه کرد و سه‌د میتريک بو لای ره‌حمان و ئه‌نوهر داگه‌رانه خواری.

خاله حهـسـهـن گـوتـی: ئـهـگـهـر وـاـیـهـ رـهـحـمـان وـئـهـنـوـهـرـن وـعـوـسـمـان
دـیـارـ نـیـهـ. خـالـهـ عـهـوـلـاـ گـوتـی: حـهـسـهـنـ گـیـانـ دـاـ زـوـوـ دـاـگـهـرـیـ سـهـرـ رـیـگـاـکـهـ،
بـهـ عـوـمـهـرـ وـهـقـالـ بـلـیـ نـهـرـوـنـ بـیـنـ بـوـ ئـیـرـهـ.

عـوـمـهـرـ وـهـقـالـ سـوـارـیـ تـهـرـاـكـتـورـهـ کـهـ بـبـوـونـ لـهـ دـوـوـمـلـانـهـ کـهـ ئـاـواـ
بـبـوـونـ بـهـ دـیـوـیـ هـهـرـمـیـلـهـداـ. عـوـمـهـرـ لـهـ سـهـرـ گـیـلـگـیـرـیـ تـهـرـاـكـتـورـهـ کـهـ
دـانـیـشـتـبـوـوـ وـدـهـسـتـیـکـیـ تـونـدـ بـهـ ئـاسـنـیـ سـهـرـ گـیـلـگـیـرـیـ تـهـرـاـكـتـورـهـ کـهـ وـهـ
گـرـتـبـوـوـ بـهـ دـهـسـتـهـ کـهـ دـیـکـهـشـیـ دـوـوـرـبـیـنـیـ بـهـ چـاـوـیـهـ وـهـ نـابـوـوـ وـسـهـیـرـیـ
دـهـوـرـوـپـشتـیـ دـهـکـرـدـ. کـهـ روـوـیـ دـوـوـرـبـیـنـهـ کـهـ لـهـ دـاوـیـنـیـ چـیـایـ وـهـسـتاـ
مـسـتـهـفـاـ کـرـدـ، خـالـهـ حـهـسـهـنـیـ بـهـ دـهـسـتـرـاـوـهـشـانـهـ وـهـ دـیـ کـهـ بـهـ هـهـلـاتـانـ
بـوـلـایـانـ دـیـ. تـهـرـاـكـتـورـهـ کـهـیـانـ رـاـگـرتـ بـوـ لـایـ چـوـونـ. خـالـهـ حـهـسـهـنـ گـوتـیـ:
وـهـرـنـ دـوـزـیـوـمـانـهـ وـهـ، بـهـلـامـ عـوـسـمـانـ دـیـارـ نـیـهـ پـیـمـ وـابـیـ شـهـیدـ بـوـوهـ.
ئـهـوـجـارـ هـهـرـسـیـکـیـانـ هـهـلـگـهـرـانـهـ وـهـ بـوـ لـایـ خـالـهـ عـهـوـلـاـ.

تاـ خـالـهـ حـهـسـهـنـ چـوـوـبـوـوـ بـهـدـوـایـ عـوـمـهـرـ وـهـقـالـدـاـ، کـاـکـ عـهـوـلـاـ
هـاـوـارـیـ کـرـدـبـوـوـ کـوـرـهـ هـوـیـ رـهـحـمـانـ، ئـهـنـوـهـرـ لـهـ کـوـیـنـ خـوـتـانـ وـهـدـهـرـ
خـهـنـ. رـهـحـمـانـ گـوـیـیـ لـهـ دـهـنـگـیـ کـاـکـ عـهـوـلـاـ دـهـبـیـ دـهـلـیـ: ئـهـنـوـهـرـ ئـهـوـهـ خـالـهـ
عـهـوـلـایـهـ، باـ لـهـ وـکـهـنـدـالـهـ بـرـوـیـنـهـ دـهـرـیـ خـوـمـانـیـ لـیـ ئـاشـکـرـاـ کـهـیـنـ.

هـاـوـکـاتـ عـوـمـهـرـ وـهـقـالـ وـ خـالـهـ حـهـسـهـنـ لـهـ لـایـ خـوـارـیـ رـاـ وـ
ئـهـنـوـهـرـ وـرـهـحـمـانـیـشـ لـهـ لـایـ سـهـرـهـوـهـ رـاـ گـهـیـشـتـنـهـ وـهـ لـایـ خـالـهـ عـهـوـلـاـ،

باوه‌شیان پیکدا کرد. ئنه‌نوه‌ر دلی پر ببwoo، هه‌قآل ئنه‌نوه‌ری له باوه‌ش گرتبوو به نیشانه‌ی دلدانه‌وه‌ی دوو سی جار به توندی هه‌ردووک به‌ری ده‌ستی به پشتی ئنه‌نوه‌ردا کیشا و پاشان هه‌ر دووک پیلی ئنه‌نوه‌ری گرت. چاوی بريه چاوه‌کانی ئنه‌نوه‌ر و زور به ترسه‌وه پرسیاری کرد، ئه‌دی عوسمان؟! ئنه‌نوه‌ر بق ساتیک چاوه‌کانی له چاوی هه‌قآل شاردده‌وه، رووی له چیای وه‌ستا مسته‌فا کرد. هه‌ر زوو دیسان چاوی له چاوی هه‌قآل بريه‌وه و بی ئه‌وه‌ی قسه بکا فرمیسک له چاوه‌کانیدا قه‌تیس ما. به قه‌تیس مانی فرمیسک له چاوه‌کانی و قفل بعونی زمانی ئنه‌نوه‌ر، هه‌قآل هه‌ر دووک ده‌ستی ئنه‌نوه‌ری راوه‌شاند گوتی: ئنه‌نوه‌ر گیان چی رووی داوه بق قسه ناکه‌ی؟! ره‌حمان خیرا هاته ولام و گوتی: عوسمان ماوه، به‌لام به سووکی برينداره. عومه‌ر پرسی: ئه‌ی کوانی له کوییه بق راوه‌ستاون؟ ئه‌وه نیه هه‌قآل دهرمانیشی هیناوه با بچین دهرمانی کا.

ره‌حمان گوتی: کاک عومه‌ر گیان به‌داخه‌وه زور دووره و هه‌ر له شوینی بوسه‌که‌ی شه‌وهی بومان نه‌هات و به‌جیمان هیشت. عومه‌ر که زوری عوسمان خوش ده‌ویست سه‌ریکی راوه‌شاند و گوتی: حه‌بیه‌هه‌ی باشه ئه‌و شیر و ریویه‌ی بق چیه بق ده‌لیی برينداره، ده بلی نه‌ماوه ئیدی مالت نه‌شیتوی؟! ره‌حمان بق ئارامکردن‌وهی عومه‌ر گوتی: نا کاک عومه‌ر ماوه لاقی برينداره و جیگای مه‌ترسی نیه، ئه‌گه‌ر دوژمن نه‌یدوژنه‌وه پیم وانیه شه‌هید بی.

خاله حه‌سنه پرسی: ره‌حمان تو جیگاکه‌ی ده‌زانی له کویتان
داناوه؟ ره‌حمان گوتی: وه‌لا زور دلنيا نیم و دووشکم، به‌لام ئه‌گه‌ر
بچمه‌وه وئی پیموابی پیی ده‌زانمه‌وه له کام لای گه‌نمه‌که‌مان داناوه.

خاله عه‌ولا به بیسیم کاک لوقمانی ئاگادار کرده‌وه، که
دوزیوماننه‌وه، به‌لام کیش‌هیه‌کمان هه‌یه. وا چاکه توش له‌گه‌ل
پیشمه‌رگه‌کانی دیکه بین بوسه‌ر زیندوکه. کاتیک کاک عه‌ولا له قسه‌کانی
بیوه، هه‌قال رووی له ره‌حمان کرد و گوتی: مادام هه‌ر لاقی برینداره
جيگای نیگه‌رانی نیه و ده‌یه‌ینینه‌وه. پیش ئه‌وهی ره‌حمان وه‌قسه بی،
خاله عه‌ولا گوتی: هه‌قال گیان هه‌ر وا ئاسان نیه لیره‌را تا ده‌گه‌ینه
ئه‌وهی، ریگای پینچ شه‌ش سه‌عاته و تا ده‌شگه‌ریینه‌وه بیو ئیره رۆژمان
لی ده‌بیته‌وه، به‌لام خۆ زاری گورگیشی لینابه‌ستین. مشورویکی هه‌ر لى
ده‌خوین، با جاری بچینه‌وه لای پیشمه‌رگه‌کانی دیکه له‌وهی ساغ
ده‌بینه‌وه. پاشان به ده‌م قسه‌کردن له‌گه‌ل ره‌حمان و ئه‌نوهر سه‌باره‌ت
به وردەکارییه‌کانی شه‌وهی را بردwoo، بیو باسکه‌که‌ی ئه‌و دیوی شاخه‌که
وه‌ریکه‌وتن.

عوسمان که خهونی دهدی سی چوار که‌س فریتیان دایه نیو ئاویکه‌وه هه‌موو له‌شی له ئاودا خووسا. له خه و راپه‌ری به هه‌وی ئاره‌قه‌یه کی زور ته‌واوی به‌نده‌نی که‌وتبووه سه‌ر ئاو. ئاره‌قه‌که‌ی هیندہ زور بwoo که جله ره‌قه‌لا‌تووه‌کانی وهک ئه‌وهی به دهست بشوردرین نه‌رم نه‌رم ببیونه‌وه، ناخوشیه‌کی له‌وهدا بwoo ئاره‌قه ده‌چووه نیو برینه‌که‌یه‌وه و جیگا فیشه‌که‌که‌ی رانی ده‌کزانده‌وه.

گویی هه‌لخه‌ست هیزه‌که‌ی دوژمن که له به‌یانیه‌وه له نیزیک ئه‌وه گه‌نمه بارگه‌وبنے‌یان خستبوو، وا خه‌ریکه خویان کو ده‌که‌نه‌وه. یه‌کیان گوتی: با بروینه‌وه ئه‌مرق مردم له و گه‌رمایه‌دا. ئه‌وانه کوا به ئیمە له داو ده‌که‌ون؟ خودا ده‌زانی ئیستا له کوین! خو ئه‌وه شه‌و هه‌ر ده‌چنہ ئاواییه‌ک ئه‌وه کات بومان ده‌ردکه‌وهی بـ کام لا چوون. ئه‌وهی دیکه‌یان گوتی: جا گه‌ریمان ئه‌وه ده‌چنہ ئاوایی شیلاناوی. چما هیشووه تری به هه‌موو گویسوانه‌کانی ئاواییه‌وه هه‌لواسن، ده‌ویرین خو له قه‌ره‌یان بدھین؟ ئه‌دی سه‌گ به حه‌وشه‌کردنکه‌که‌ی نه‌ورقزی چه‌ند سال به‌ر له ئیستات له‌بیر چوته‌وه، که له شیلاناوی چیان لیکردنی؟!

هه‌موویان سواری ماشینه‌کانیان بوون و به دروشمی "کربلا کربلا ما داریم می‌اییم" وه‌ری که‌وتنه‌وه. هاره‌هاری ماشینه‌کانیان که خه‌ریکی به‌جیه‌هیشتی بنداره‌کانی نیزیک گه‌نمه‌که‌ی عوسمان بوون، له‌گه‌ل ئه‌وهی

هه‌موو لهش و میشکی عوسما‌نیان ئازار دهدا، به‌لام له هه‌مان کات دا خوشترین ئاواز و موسیقا بعون بق عوسما‌ن، واى هه‌ست ده‌کرد سالانیکی زوره له قه‌فه‌سیکی ته‌نگ و تاریک کراوه و ئه‌وه ده‌نگی جیره‌جیری کرانه‌وهی ده‌رگا ژه‌نگا‌وییه‌کانی قه‌فه‌سه‌که‌ن، بق ئه‌وهی بال بگرئ.

داده فریشته و کاک عه‌تا که له نیزیکانه خه‌ریکی دروینه‌کردن بعون، به رؤیشتتی ئه‌و هیزه زور خوشحال بعون که له به‌یانی زووه‌وه سه‌ر کانی و ئاوه‌که‌یان له‌وان حه‌رام کرده‌بwoo. ته‌نیا بق ناخواردنی نیوه‌رقو کاک عه‌تا به هه‌زار دله‌راوکی چووبووه سه‌ر کاریزه‌که و نیوه‌ی ماستی نیو کیتله‌که‌ی له جاموکه‌یه کرده‌بwoo بردبwooیه‌وه بق لای داده فریشته و خواردبوویان. بقیه داده فریشته له‌گه‌ل رؤیشتتی دوايین ماشین، هه‌ر خیّرا به‌رهو کانی و ئاوه‌که‌ی بن داره‌کان هه‌لکشا تا ئه‌و چوپه‌ه ماسته‌ی نیو که‌ریزه‌که بکاته ماستاو و له‌گه‌ل کاک عه‌تا به نانه ره‌قه‌وه بیخون.

عوسما‌ن بق ئه‌وهی له رؤیشتتی هیزه‌کانی دوژمن دلنيابی، ده‌بوايه سه‌ری به‌رز کردبایه‌تاهه و سه‌یری لای بن داره‌کانی کردبایه، که ده‌نگی هیزه‌کانی دوژمن له‌ویرا گه‌يشتبونه گویی. ده‌ستی به لوله‌ی چه‌که‌که‌ی گرت و قونداغی چه‌که‌کی له سه‌ر زه‌وی دانا و ویستی وه‌ک

گوچان به کاری بینی. خوی به لوله‌ی چه‌که‌که‌ی هلواسی و سه‌ری به رز کردوه که‌چی هینده بیهیز بوو هه‌ر زوو دهستی شل بوو، سه‌ری به ربّووه سه‌ر زه‌وی، ئازاریکی زوری پیگه‌یشت، به‌لام کولی نه‌دا ئه‌و جار به هه‌ر دوو دهستی هه‌موو قورسایی سه‌روشان و ملی خسته سه‌ر لوله‌ی چه‌که‌که‌ی به شیوه‌یهک که توانی سه‌ری توزیک به‌رز کاته‌وه. هه‌ولی ئه‌وه بوو سه‌یری بن ئه‌و دارانه بکا که له به‌یانیه‌وه کومه‌لیک له که‌سانه‌ی به خوینی سه‌ری ئه‌و توونی بوون، له‌وی خه‌ریکی نان و چاخواردن بوون. له پیش هه‌موو شتیکدا چاوی که‌وت به دووکه‌لی هیندیک له داره سووتاوه‌کان، که بو چالینان به‌کاریان هینابوون و ئیستا نه‌کووژابوونه‌وه و هه‌ر وا دهسووتان. پاشان بن داره‌کانی به‌ته‌واوی لى و‌دهر که‌وت، که پربوون له نایلون و قوتوه به‌تالی پیپسی و کوکاکولا و هیندیک قوتوى به‌تالی کونسیروی دیکه که بوی مه‌علوم نه‌بوو هی چ خوراکیکن. کاتیک زانی که‌س له‌وی نه‌ماوه له‌سه‌ره‌خو ورده ورده لوله‌ی چه‌که‌که‌ی به لای خوی دا خوار کردوه خوی پیه‌لواسی تا سه‌ری گه‌یشته‌وه سه‌ر زه‌وی و هه‌ناسه‌یهکی به راحه‌تی هه‌لکیشا.

داده فریشه‌تە به قه‌راغ گه‌نمەکه‌دا تییده‌په‌ری تا بچیتە سه‌ر کانیاوەکه، که عوسمان هه‌ستی به خشەخشى پییه‌کانی و هه‌ناسە

ماندووکانی کرد. له پیشدا نه یویرا سه‌ری به‌رز کاته‌وه، به‌لام بربیاری دا
بزانی ئه‌وه چ گیانله‌به‌ریکه وا به خشـه‌خش به قه‌راغ گـه‌نـمـهـکـهـدا
تـیـدـهـپـهـرـیـ. دـیـسـانـ خـوـیـ بهـ لـوـولـهـیـ چـهـکـهـیـهـوهـ هـلـوـاسـیـ وـ سـهـرـیـ
هـلـبـرـیـ، سـهـیرـیـ کـرـدـ وـ اـئـفـرـهـتـیـکـ پـاـتـوـلـیـکـیـ لـهـ پـیـ دـایـهـ وـ لـهـچـکـهـیـهـکـیـ لـهـ
سـهـرـوـمـلـیـ هـالـانـدـوـهـ شـهـپـکـهـیـهـکـیـ لـهـسـهـرـ لـهـچـکـهـوـهـ لـهـ سـهـرـ نـاـوـهـ وـ
دـهـسـکـیـشـهـکـانـیـ دـهـسـتـیـ دـهـرـهـیـنـاـوـهـ بـهـ دـهـسـتـیـوـهـیـ گـرـتـوـونـ هـهـرـ دـوـوـ
دـهـسـتـیـ لـهـ کـهـلـهـکـهـیـ نـاـوـهـ، چـاوـیـ بـرـیـوـهـتـهـ بـنـ دـارـهـکـانـ بـوـ لـایـ کـانـیـاـوـهـکـهـ
دـهـچـیـ.

عوسـمـانـ هـیـزـیـ لـهـبـهـرـداـ نـهـمـابـوـ. زـارـیـ وـشـکـ هـلـاـتـبـوـوـ، بـهـلامـ بـهـ
دـیـتنـیـ ژـنـیـکـ لـهـ وـ کـاتـ وـ سـاتـهـداـ تـیـنـ وـ گـوـرـیـکـیـ دـیـکـهـیـ هـاتـهـوهـ لـهـشـ.
دـوـوـدـلـ بـوـوـ لـهـوـهـیـ هـاـوـارـیـ کـاتـیـ یـانـ نـاـ! تـاـ ئـهـوـ جـیـگـایـهـیـ سـهـرـوـمـلـیـ
دـهـرـهـتـانـیـ سـوـوـرـانـدـنـیـ هـهـبـوـوـ هـهـوـلـیـ دـاـ بـزاـنـیـ ئـهـوـ ئـافـرـهـتـهـ بـهـتـهـنـیـیـهـ یـانـ
کـهـسـیـ بـهـدـوـاـوـهـیـ؟ـ!ـ کـهـ زـانـیـ بـهـتـهـنـیـاـیـهـ، بـهـ دـهـنـگـیـکـیـ نـوـسـاـوـهـوـ گـوـتـیـ:
دادـهـ گـیـانـ دـایـهـ گـیـانـ!

دادـهـ فـرـیـشـتـهـ گـوـیـیـ لـهـ دـهـنـگـیـ عـوسـمـانـ نـهـبـوـوـ، کـهـ لـهـ گـهـرـوـوـیـهـکـیـ
وـشـکـهـوـهـ دـهـهـاتـهـ دـهـرـیـ. عـوسـمـانـ هـهـمـوـوـ هـهـوـلـیـ خـوـیـ وـهـگـهـرـ خـستـ وـ
گـهـرـوـوـیـ خـوـیـ پـاـکـ کـرـدـهـوـهـ هـهـتاـ هـیـزـیـ لـهـبـهـرـدـاـبـوـوـ هـاـوـارـیـ کـرـ دـادـهـ
گـیـانـ!

داده فریشته له جیگای خۆی راوه‌ستا له وەی که گویی له دەنگیک
بwoo دوودل بwoo پشتی له گەنمەکه بwoo، بۆیه بیچگه له نیوگەنمەکه
سەیری هەموو لایهکی کرد ھیچی نەدی و دیسان دریژهی به ریگا
پیوانه‌کەی خۆی دا. عوسمان بەو ھاوارکردنانهی جار له‌گەل جار زیاتر
گەرووی وشك و ویکھاتووی دەکراوه، ئەوجاره باشتى له جاره‌کانی
پیشواو بۆ رزگاری له مەرگ ھاواری له ژیان کرد و گوتى: داده گیان
منم من لیره!

داده فریشته که سەری وەرسووراند بۆ لای گەنمەکه دیتى ئەوه
تەنیا سەری کەسیک و لوولەی چەکیک دیارە. زور ترسا. بى ئەوهی له
شوینى خۆی بجولى هەر له‌پیرا گوتى: ئەوه بۆ لهو گەنمەدا خوت
حەشار داوه هەسته سەر پى بزانم تو کى؟!

عوسمان ھیزى قسەکردنی نەمابwoo. له کاتیکدا ھەر دوو دەستى
توند به لوولەی چەکەکەیه و بwoo دەستیکى له لوولەکە کردوه، بە
قامکەکانی دەستى ھیمای بۆ ئەوه کرد کە ورە بۆ لام. داده فریشته
سەیریکى ھەر چوار دەورى خۆی کرد، دوودل بwoo له وەی بە قسەی
بکا و بچى بۆ لای یان نا؟ تۆزیک بیرى کرده‌وو دیسان سەیریکى
دەوروپشتى خۆی کرد و بە ئاسپایى ھەنگاوه‌کانی بۆ نیو گەنمەکه و بۆ
لای عوسمان ھەلیناوه.

ورده ورده له عوسمان چووه پیشی تا گه‌یشه سه‌ری. دیتی ئه‌وه لاویکی باریکه‌له‌ی تۆزاوی له پشتونن به‌ره‌خوار له خوینیکی ره‌قەه‌لاتتوو دا که میرووله ده‌وريان لیداوه شه‌لآلە و چه‌که‌که‌شی هه‌ر به ده‌سته‌وه‌یه. داده فریشته وەک ئه‌وه‌ی هه‌والى له‌نه‌کاواي گیان له‌دەستدانی که‌سیکی نزیکی بدەنی، به هه‌ر دووک چه‌پوک به سه‌ر سه‌ری خۆی دادا و وەک ئه‌وه‌ی بیهه‌وی سه‌ری به شانه‌ی دار داهیتی، قامکی ده‌سته‌کانی لیک ئا والا کرد و له نیوھ‌راستی سه‌ری را به پرچه‌کانی داهینا خواری تا ده‌سته‌کانی گه‌یشه سه‌ر روومه‌تی و روومه‌تە‌کانی خۆی رنى، ده‌ستی گه‌یشه ژیر چه‌نه‌گه‌ی وەک ئه‌وه‌ی بیهه‌وی چه‌پلە لیدا ويک که‌وتن. پاشان هه‌ر دووک ده‌ستی به چۆکی خۆی دادا و له تە‌نیشت عوسمان هه‌لتروشکا و گوتی: ئه‌ی هاوار هه‌ی! ئه‌وه چى بwooه کاكى برا؟! داده فریشته هه‌ر پىيوابوو ئه‌وه له هیزه‌کانی ده‌وله‌تە وابه‌جى ماوه و رەنگه ئىستا ماشىنە‌کان بۆی بىنە‌وه. به سه‌رسو‌رمانه‌وه گوتی: باشه ئىوه له به‌يانىي‌وه لىرە پىكە‌وه خه‌ريکى نان و چا خواردنن بۇ تويان ئاوا به‌جييھىشت و نه‌يانبردى بۇ نه‌خوشخانه؟!

عوسمان ده‌يزانى بۇ ئه‌وه خه‌لکه رووت و هه‌زار و ده‌ست و پى قه‌لە‌شيوه خۆی به‌کوشت ده‌دا تا ئه‌وانىش وەک خه‌لکانى خوداپىداوى

سەر ئەو گۆی زەوییە لە نیعەمەتی ئازادى و خۆشگۈزەرانى بىبەش نەبن، بۆیە ئەو راستىيە زۆر بەباشى دەزانى و تەجروبەشى كردىبوو، كە خەلکىش سېلە و پىنەزان نىن تا رادەستى دوژمنى كەنەوە. بۆیە بىرى كردىوە وا چاكە خىرا خۆمى پى بناسىئىم گوتى: داده گيان مەترسە من لەگەل وان نەبۇوم من پیشمه‌رگەم لە تەقەكەی شەۋىدا بىرىندار بۇوم و بەجي ماوم.

بە بىستنى ناوى پیشمه‌رگە و تەقەى شەۋى، داده فريشتنە چاوه‌كانى هيىنده‌ي دىكە زەق بۇونەوە و لە بانگى گريانىي دا و بە گريانەوە گوتى: حەك خوشكت كويىر بى كاكە گيان! يانى تو لە بەيانىيەوە بەو بىرىنەتەوە لەو نىتو گەنمە لەبەر ئەو سوورەتاوە ئازار دەچىزى؟ دەك كويىرايم دايە براكه‌م! سەد برييا من بوايەم لە جياتى تو! كورە يارەبى من لەسەرت گەرپىم. جا چا نەبۇو نەياندۇزىيەتەوە! پاشان وەك برووسكە لە شوينى خۆى هەستا سەر پى و لە ھەر چوار دەورى خۆى روانى كە زانى كەس ديار نىيە، رووى لە كاك عەتا كرد، كە كۈور ببۇوه سەر قالى مەلەغانگىران بۇو، ھەر دووك دەستى وەك رەحەتى بە زاريەوە نا و بانگى كاك عەتاى كرد ورە بۇ ئىرە.

كاك عەتا كە لە مەلەغانگىران دا شەلالى ئارەقە ببۇو، بە بىستنى دەنگى داده فريشتنە دەستى لە مەلەغانگىران ھەلگرت و پشتى راست

کردده‌وه، پر به سیه‌کانی ههناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا ئه و جار دهستی
برد له‌به‌داریه‌که‌ی که بق پاریزگاریکردن له سووتانی سه‌رو چاوی له
سه‌ری نابوو، لا برد و سه‌ری بق لای داده فریشته سووراند. پیی سه‌یر
بوو فریشته بق چوتھ نیو ئه و گه‌نمehو! هه ر بی راوستان بزه‌یه‌کی کرد
بے پیکه‌نینه‌وه سه‌ری راوه‌شاند و گوتى: ژنه‌که ئه‌وه بق چوویه نیو ئه و
گه‌نمehو؟! ئه و ماسته بیئه و هروه.

داده فریشته گوتى: کوره مالت نه‌شیوی ماسته چى و شتى چى
توو خیرا مه‌له‌غانه‌که‌ت فری ده و هره بق ئیره.

کاک عه‌تا هه ر زوو تیگه‌یشت که خیزانی له و نیو گه‌نمeh دا شتیکی
دیتوقه‌وه. له هوقشی چوو مه‌له‌غانه‌که‌ی له لای که‌رخه و مه‌لۆکان به‌جى
بیلیی، بی راوستان کلاوه له‌به‌داریه‌که‌ی له سه‌ر ناوه و مه‌له‌غانه‌که‌ی
له سه‌ر شانی دانا و بق لای داده فریشته و هریکه‌وت. تا گه‌یشته لای
داده فریشته هه ر له بیرى ئه‌وه دا بوو دا خوا ئه و هیزه له و قه‌راغ
گه‌نمeh چیان لى به‌جى مابى وا فریشته ئاوا سه‌ری سوور ماوه. که
گه‌یشته قه‌راغ گه‌نمeh که دهستیکی به مه‌له‌غانه‌که‌ی سه‌ر شانی و
دهسته‌که‌ی دیکه‌ی له که‌له‌که‌ی نا و راوه‌ستا و گوتى: ها ژنه‌که چ
قه‌وماوه ئه و هاتوهاواره‌ت له چیه بق له‌ویرا منت راکیشا تا ئيره؟ من
گوتم بچو ئه و ماسته بکه به ماستاو ئه و هنده ماندووم پشتم به حاله‌حال

راست ده بیته‌وه. داده فریشه راوه‌ستا تا کاک عهتا له قسه‌کانی بـووه و هیچی نه‌گوت ته‌نیا ده‌ستی بـو لای عوسمان دریژ کرد که له کاک عهتاوه دیار نه‌بـوو. ئه‌و جار به دلی پـر و چاوی فرمیسکاوی گوتی: و هرہ پـیشی خـوت بـیبـینه. کاک عهـتا له روخساری پـه‌شـوکـاوـی ژـنـهـکـهـیـهـوـه زـانـیـدـهـبـیـ شـتـیـکـیـ زـوـرـ گـرـینـگـ روـوـیـ دـابـیـ، وـاـ ئـاـواـ ژـنـهـکـهـیـ زـوـرـ دـلـتـهـنـگـ وـ پـهـرـیـشـانـهـ!ـ بـوـیـهـ هـهـرـ خـیـرـاـ مـهـلـهـ گـانـهـکـهـیـ لـهـسـهـرـ شـانـیـ فـرـیـ دـاـ وـ بـهـ پـیـنـجـ شـهـشـ شـهـقـاوـیـ درـیـژـ خـوـیـ گـهـیـانـدـهـ لـایـ دـادـهـ فـرـیـشـهـ. دـیـتـیـ ئـهـوـهـ لـاوـیـکـیـ جـلـوـبـهـرـگـ خـاـکـیـ وـهـکـ رـهـنـگـیـ زـهـوـیـهـکـهـ، کـاـکـوـلـ تـوـزاـوـیـ وـهـکـ تـوـزـیـ سـهـرـ گـهـلـاـ وـ لـاسـکـیـ گـهـنـمـهـکـانـ، شـهـکـهـتـ وـهـکـ دـارـ وـ دـهـوـهـنـیـ بـهـ سـوـورـهـتـاوـیـ هـاـوـیـنـیـ لـهـ سـهـرـ گـازـهـرـایـ پـشتـ رـاـکـشـاـوـهـ وـ لـهـ هـهـنـاـسـهـکـیـشـانـیـکـیـ زـوـرـ لـهـسـهـرـخـوـ دـایـهـ وـ دـهـسـتـیـ لـهـسـهـرـ پـهـلـهـپـیـتـکـهـیـ چـهـکـهـیـهـتـیـ.

کاک عهـتاـ بـوـ ماـوـهـیـهـکـ حـهـبـهـسـاـ، بـیـ ئـهـوـهـیـ وـشـهـیـهـکـ بـلـیـ خـیـرـاـ خـیـرـاـ دـهـیـرـوـانـیـیـهـ عـوـسـمـانـ وـ دـادـهـ فـرـیـشـتـهـ. عـوـسـمـانـ زـانـیـ کـاـکـ عـهـتاـ نـیـگـهـرـانـهـ لـهـوـهـیـ عـوـسـمـانـ خـوـمـانـهـیـ یـانـ بـیـگـانـهـ. بـوـ هـیـورـ کـرـدـنـهـوـهـیـ کـاـکـ عـهـتاـ گـوـتـیـ: کـاـکـهـ گـیـانـ بـهـوـ خـوـشـکـهـشـ گـوـتـ کـهـ منـ پـیـشـمـهـرـگـهـمـ بـرـینـدارـ بـوـومـ وـ نـهـمـتوـانـیـ لـهـگـهـلـ پـیـشـمـهـرـگـهـکـانـیـ دـیـکـهـ شـهـوـیـ رـاـبـرـدوـوـ بـرـوـمـ. بـهـ

بیستنی ناوی پیشمه‌رگه کاک عهتا سهیریکی داده فریشته‌ی کرد و به چاو پرسیاری لیکرد، که باوه‌ری پی بکهین یان تله‌یه؟ داده فریشته دلنيابو پیشمه‌رگه‌یه، بؤیه رووی له عوسمان کرد و گوتی: کاکه گیان ئیستا که‌س لیره نه‌ماوه و ده‌توانی هه‌ستی برؤی و هاوریکانت بدؤزیه‌وه. عوسمان بزه‌یه‌کی تالی هاته سه‌ر لیوه و شکه‌کانی گوتی: داده گیان ئه‌گه‌ر توانیبام برفم هه‌ر دویش‌ه‌وی منیش له‌گه‌لیان ده‌رؤیشتم، به‌لام لاقم شکاوه و ته‌نانه‌ت ناتوانم هه‌ر خوشم بجولینم. تو له‌وانه گه‌ری جاری قومیکم ئاو بؤ بیئنه.

داده فریشه گوتی: پیاوه‌که لیره له لای دانیشه و قوت‌ه‌قوت مه‌که تا ده‌چم چوریکی ئاو بؤ دیئنم. خیرا رؤیشت که‌تریه ره‌ش‌ه‌که‌ی بن که‌پره‌که‌ی هه‌گرت و چوو بؤ سه‌ر کانیه‌که. به سه‌ری که‌تریه‌که سی چوار سه‌رده‌که‌تریی ئاو له که‌ترییه‌که‌ی کرد و به پهله‌پرووزه گه‌راوه لای عوسمان و کاک عهتا.

ئه‌و ماوه کورت‌هی که عوسمان چاوه‌ری بwoo تا داده فریشته چوو ئاوی بؤ بیئنی هه‌ر سی چوار ده‌قیقه‌ی خایاند، به‌لام بؤ عوسمان به ئه‌ندازه‌ی ئه‌و شه‌ورقژه دریژ بwoo که چاوه‌ری ئاوی ده‌کرد. به دیتنی که‌ترییه‌کی ره‌ش به ده‌ست داده فریشته‌وه شاگه‌شکه بwoo، بؤ یه‌که‌م جار له‌و شه‌ورقژه دا ده‌ستی له سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌که‌ی هه‌لگرت و

چه‌که‌که‌ی له ته‌نیشت خوی دانا و تا ئه‌و جیگایه‌ی هیزی تیدابوو سه‌ری به‌رز کردوه و ویستی زاری به لوله‌ی که‌تریکه‌وه نی، که کاک عه‌تا خیرا ده‌ستی و هژیر سه‌ری نا و له‌نگه‌ری بق راگرت تا عوسمان هه‌موو ئاوه‌که‌ی یه‌کبین خوارده‌وه. کاتیک زاری له لوله‌ی که‌تریکه‌که کردوه قورسایی دا سه‌ر ده‌ستی کاک عه‌تا که له ژیر سه‌ریدا بوو و تیگه‌یاند، تا ده‌ستی لابا و سه‌ر بخاته سه‌ر زه‌وی. کاتیک سه‌ری له سه‌ر زه‌وی داناوه رووی له داده فریشته کرد و گوتی زور سپاس، به‌لام زور که‌م بوو. کاک عه‌تا گوتی جاری توزیک ده‌ست راگره وه‌ک ده‌لین ئاوی زور بق بریندار باش نیه. داده فریشته پرسی ئه‌دی کاکه گیان برسیت نیه؟ عوسمان گوتی نا زور سپاس ته‌نیا توونیم بوو.

پاش خواردن‌وه‌ی ئاوه‌که عوسمان هیندیک گه‌شایه‌وه و باشت
قسه‌ی بق ده‌کرا هیوای زیاتر به رزگاربوونی له دلی دا چه‌قه‌ره‌ی کرد.
بی‌راوه‌ستان ده‌ستی کرد به قسه‌کردن و گوتی: نازانم پیشمه‌رگه‌کانی
دیکه بق کام لا رویشتوون، به‌لام به‌شیکیان ده‌زانن من لیرهم ئه‌گه‌ر
خویان تووشی گیره‌وکیشه نه‌هاتبن، تاریک دابی به شوینم دا دینه‌وه،
به‌لام تکایه به‌یانی زور زوو وه‌رن بق مه‌زراکه‌تان ئه‌گه‌ر هه‌ر لیره
مابوم و هاوپیکانم نه‌هاتبوونه‌وه به شوینم دا، ئه‌و کات پیتان ده‌لیم بق
کویم به‌رن تا ده‌رمانم که‌ن. ئه‌گه‌ریش به‌یانی هاتنه‌وه لیره نه‌مابوم له

ئیستاوه زور زور سپاستان ده‌کەم. منیش وەک ئىوھ كوره وەرزىرەم، دەزانم دەبى وردەورده خوتان كوكەنەوە و بەرەومال شۆر بنەوە، بۆيە با كەس نەتابىنى جارى بىرقۇنەوە سەر كارەكەی خوتان. ئىستا هىندهى نەماوه بۇ روزاوا بۇون! بەلام ئەو كەترييەم ئىستا بۇ پەركەنەوە و بەجىم بىلەن.

داده فريشته دەستى دا كەترييکە و چووه سەر كانيەكە، بەلام ئەو جار زور بەپەلە نەبوو كەترييکە بۇ پە كرد لە ئاو و گەراوه و لە پشت سەرى عوسمانى دانا و گوتى: ئەوھ بۆم پېپە كردى، بەلام تۆ خودا زور مەخۇوه باش نىيە بۇت. لەگەل كاك عەتا لە جىڭاي خۆيان ھەستان و سەيريان كرد كەس ديار نىيە بۆيە زور بەپەلە عوسمانيان لە نىو گەنمەكەدا بەجيھىشت و چوونەوە شويىنەكەي خۆيان تا وردەورده خۆيان كوكەنەوە بۇ رۆيىشتىنەوە بۇ ئاوابىي.

داده فريشته و كاك عەتا تازە گەيشتىبوونەوە شويىنى خۆيان كە عوسمان دەستى بۇ كەترييکە بىر، لوولەي كەترييکە لەسەر لىيۇي دانا و دوو قومى لىدا خەريك بۇو سىيھەمین قومى لىدا، كە لە پشت سەرى را لە لاي شاخى بابەگۇرگۇر، ئەو شويىنە شەۋى لەويىرا لەگەل پىشمه‌رگەكان ھاتبۇونە خوارى، دەنگەدەنگىكى زور پەيدا بۇو. بە دەنگىان را ديار بۇو كۆمەلىكى زۇرنەر دەھات و دەنگىان نىزىكتىر

دهبّووه، تا ده‌رکه‌وت که به کوردی قسه ده‌کهن. هه‌ستیکی یه‌کجار خوش له گیانی عوسماندا گه‌را که ئۆخه‌یش! ئه‌وه پیشمه‌رگه‌کان بۆم هاتنه‌وه. له خوشیانه ئاوخواردنەوه‌که‌ی لەبیرچقۇوه، خىرا کەترييەکه‌ی دانا و ده‌ستیدا چەکه‌که‌ی و وەک جاره‌کانی پیش‌سوو خۆی به لوله‌که‌یه‌وه ھەلواسی و سەری ھەلینا تا بانگیان کا و بلی ھاوربیيان ئه‌وه‌تا لیزەم. سەری تا ئاستی لوله‌ی چەکه‌که‌ی بەرز کردوه و دیتى ئه‌وه زیاتر له بیست سى کەسی چەکدارى خۆفرۆشى کوردن به قسە‌کردنەوه له لای شاخى بابه‌گوړ‌گوړه‌وه دىنە خوارى و له جەمسەری گەنمەکه‌را رېچکه‌یان بەستووه به قەراغ گەنمەکه‌دا بۆ لای ئه‌وه دىن.

له لای خۆی گوتى تازه کار له کار ترازاوه! له شاخى‌را به دووربین ئه‌وه ڙن و پیاوەیان دیوه، که ئاویان بۆ ھیناوم ئیستا بۆم داگه‌راونه‌ته خورای. ئه‌وه شته‌یه که نه‌ده‌بوایه روو بدا. بە دیتنى ئه‌وه چەکدارانه هەر زوو سەری دانه‌واندەوه و چەکه‌که‌ی ھینا سەر سینگى و ده‌ستى خسته‌وه سەر پەلاپیتکه‌که‌ی و هەناسەی له سینگى دا راگرت تا نیزیک بنەوه. برياري دا پیش ئه‌وهی ئه‌وان تەقه بکەن ئه‌وه تەقه‌یان لېبکا.

خور له سه‌ر لیواری دوايین تاشه‌به‌ردی چیای و هستا مسنه‌فا
له‌نگه‌ری گرتبوو، نه‌یده‌ويست ئاوا بى. وهک شتیک ئه‌نوهر پیش پیش خوش
بسو شاهیدی له باوهش گرتتی ئه‌نوهر و ره‌حمان بى له لایه‌ن
هاوریکانیانه‌وه. پیشمه‌رگه‌کان به دیتنی ره‌حمان و ئه‌نوهر له‌خوشیانه
یه‌که‌یه‌که له ئامیزیان گرتن، به‌لام هه‌موویان دلنيگرانی عوسمان
بوون، که ده‌بى چیی لى به‌سه‌ر هاتبى. کاک لوقمان و خاله عه‌ولا له‌گه‌ل
فه‌رمانده‌کانی دیکه ده هه‌نگاویک دوور له پیشمه‌رگه‌کان بو ماوه‌یه‌کی
کورت کوبونه‌وه، پاشان هاتنه‌وه لای پیشمه‌رگه‌کان.

خاله عه‌ولا هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی کو کرده‌وه. چووه نیوه‌راستی
هه‌موویان گوتی: هاوریکان دوینی شه‌و هه‌موومان هه‌له‌یه‌کمان کرد
که نابی قه‌ت دووپاتی که‌ینه‌وه. ده‌بى وهک جاره‌کانی پیشوو دواي هه‌ر
شه‌ر و تیکه‌لچوونیک، هه‌ر که‌سه که‌سی پیش و پاش خوشی له ریزی
پیشمه‌رگه‌دا به‌سه‌ر کاته‌وه تا بزانی هاتووه يان نا. به هه‌وى هه‌له‌ی
هه‌موومانه‌وه يه‌کیک له پیشمه‌رگه دلسوزه‌کانی هیزه‌که‌مان شه‌وی
به‌برینداری به‌جیماوه، به‌خوشیه‌وه ره‌حمان و ئه‌نوهر برینه‌که‌يان بو
پیچاوه تا ئه‌وان له لای بسوون ته‌ندروستیی سه‌قامگیر بسووه، به‌لام پاش
رؤیشتتی ئه‌وان هیزه‌کانی دوژمن ناوچه‌که‌يان گه‌مارو داوه و به‌پیش
هه‌والی باوه‌ر پیکراوه‌کانمان هه‌والی گیرانی پیشمه‌رگه له لایه‌ن

دوژمنه‌وه له بۆکان و سەقز بڵاو نه کراوه‌ته‌وه، که ئەوه جىگاى دلخوشىيە. بۆيە ئىستا رۆزى هييمەتە، دەزانم ھەموومان شەكەت و ماندووين و رىگاکە زور دوورە، بەلام سەرەرای ئەوانە ده پیشمه‌رگەم دەۋى، کە دەبى ئەوه بزانن رەنگە ئەوانىش نەگەرىنەوه، وەک بروسکە بى پشۇودان ئىسترىك لەگەل خۆيان بەرن و بچنەوه شويىنى بۆسەكەي دويشەوى. واماندان اوھ رەنگە بۆ كاتژمىر دوازدەي شەۋى بگەنە ئەۋى. ئەگەر عوسمان مابۇ يان شەھيد بۇو بىھىنەوه بۆ ئىرە. جا لە منتان كەۋى. بۆ بەرى بەيانى دەگەنەوه ئىرە، ئىمەش لىرە چاوه‌رېتان دەبىن. قسەكانى كاك عەولۇ تەواو نەببۇو، کە هەر ھەموو پیشمه‌رگەكان ئاماذهگى خۆيان دەربىرى. كاك عەولۇ گوتى: کە وايە با رەحمان کە شويىنەكەي دەزانى يەكىك بى له و دە كەسە. ديار بۇو کە لەگەل فەرمانده كان كۆ ببۇونەوه عەلىزادە و خانئەحەمەدىيان دەستنيشان كردىبوو بۆ پىسپاردى ئەو ئەركە. بۆيە پاشان خىرا روى له خانئەحەمەدى و عەلىزادە کە هەردووكىيان فەرماندە بۇون كرد و گوتى: تا درەنگ نەبۇوه چەند كەسىكى دىكە بەرن و وەرىكەون.

عەلىزادە له شويىنى خۆى ھەستا چاوى به سەر پیشمه‌رگەكاندا گىرما و بۆي زەحەت بۇو کى ھەلبىزىرى لەنیو ئەو ھەموو مروقە فيداكارە کە شەو و رۆزىك بۇو نەخەوت بۇون و دەبوايە دوازدە

کاتژمیری دیکه‌ش ریگایان پیوابا. بؤیه به پیکه‌نیه‌وه گوتی: بابه خانئه‌حمدەدی توش هاوکاریم که. خانئه‌حمدەدی گوتی: مەجید و تیرباره‌که‌یمان دھوی رەحمانیش که شوینه‌که دهزانی بۆ ئەوانه‌ی دیکه‌ش دھی کوره ئەوهی ناوی کی دینی بینه با بروین.

عەلیزاده یاریزانیکی شاره‌زای فوتبال و هەروه‌ها کاپیتانی تیمی فوتبالی پیشمه‌رگه‌کانیش بwoo. بؤیه وەک ئەوهی تیمی فوتبال هەلبزیری که کی بۆ بەرگری و کیی بۆ هیرش دھوی، گوتی: زورباشه کاک عومه‌ر، تاھیر، عەزیزقازی، هیوا، هەقال، کەمال و سمایل له خوتان راده‌بینین و ماندوو نین؟ هەموویان گوتیان ئاماده‌ین. ھیندیکان چەند خەشاب و نارنجۆکی زیادیان له پیشمه‌رگه‌کانی دیکه به ئەمانه‌ت وەرگرت. هەر پیشمه‌رگه‌ی پیشنيار و تیبینی و ئەزمۇونى خۆی پىدەگوتن چى بکەن، بەلام هەموویان پییان له سەر ئەوه داده‌گرتەوه کە تا تەواو دلنیا نەبن کە دھوروپشتی عوسمان بەتاله لىی نەچنە پیشى. ئەگەر دھورو بەری ھیزەکانی دوژمنی لىبیوو، هەتا بۆتان دەکرى تەقە مەکەن به بىدەنگى له زارى ئەژدىھاکەی دەرھیننەوه.

پیشمه‌رگه‌کان سى ئىستريان پى بwoo، کە هەموو کات چەند سندووقى فيشه‌کيان لى بار كرابوو. كاتيکىش پیشمه‌رگه‌یه‌ک بريندار يان شەھيد دەبwoo، هاورېکانيان بۆ راگواستنى ئەوان كەلکيان لىوەردەگرتن.

بۇ ھىنانەوهى عوسمانىش پىيويسitan بە ولاغ بۇو. ھەر دەسېھىچى بارىان لە ئىسترىك كىردىوھ و سىندوقە فىشەكە كانيان بەسەر ئىسترهكاني دىكەدا دابەش كرد. ئىسترهكە تەنبا كورتanhكەي پىوه مابۇو، كە ھەم بۆئەوهى تا چوونە لاى عوسمان بەردەستى نەدەگرتىن و ھەم ئەگەر عوسمانيان وەدەست كەوتبايەتەوھ دەبوايە ئىسترهكە بەبى بار بوايە.

ھىوا خۆى خستە سەر پشتى ئىسترهكە. زۆر بەپەلە لە داۋىنى چىاي وەستا مىستەفارا بەرھو ئاوايى چۆلکراوى كانىزىپىرىنە كەوتنهرى. جارجار بە رۇيىشتىن و ھىندىك جار بە ھەلاتن وەك ئەوهى بچن بۇ سەر زەماوند بە دلىكى پىر لە ئاواتەوھ تا تارىكى تەواو بالى بەسەر ناوجەدا نەكىشا، بى پىشۇ دان ھەر وا رىيگەيان برى.

گەيشتنە دۆلەكەي وا شەۋى پىشۇو كاك عەولا گوتبووی سىيگەرانگا. عەليزداھ بە پىكەنинەوھ گوتى: مەجيىد ئەوھ سىيگەرانگاکەي خالە عەولايە، ليىرە پشۇويەك دەدىن و سىغارىك داگىرسىيىن. با زۇريش پەلە نەكەين تا شەو درەنگتر بى باشتە و بە قازانجمانە! مەجيىد بزەيەكى هاتە سەر ليىۋى و گوتى: بۇخۆيەتى راست پۆمپى بىنزىنەكەي دۆيىنى شەۋىيە. جا ئىستا كاتى لىدانى بىنزىنە سۆپەرى تەيارەكانە. ھەموويان بە بىدەنگى لە دەروى يەكتىر كۆ بۇونەوھ. ھىوا لە

ئیستره‌که دابه‌زی و جله‌وی ئیستره‌که‌ی له دهستی هالاند و بق
دهرکردنی شه‌که‌تی لهشی له سه‌ر گازه‌رای پشت بقی راکشا.
عومه‌ر کوریکی سوورو سپی خریلانه‌ی قسه‌خوش و دهنگخوش و
دهم به‌بزه‌ی پاکوخاوینی ردین تاشراوبوو. هه‌موو کات له دووره‌وه
بونی خوشی ئودکلۇنەکه‌ی دههات، لهو کوره‌دا پیشینه‌ی پیشمه‌رگایه‌تی
له هه‌مووان زیاتر بق، هۆگرییه‌کی زورى به هله‌بسته‌کانی هیمن،
هه‌زار و ئاسو نه‌جاری هه‌بوق، بقیه هه‌ر کات قسه‌ی ده‌کرد و هک
پیخوریکی به‌تام بق نیو نانیکی ویشک، هله‌بستیکی ده‌کرده نیوئاخنى.
ئینسانیکی خاکی له هه‌مان کات دا زور به‌وره و ئازا بق. سالانی
پیشيو فه‌مانده‌ی به‌شیک له پیشمه‌رگه‌کان بق. هیندە باوه‌پری به
خه‌باته پیرۆزه‌که‌ی هه‌بوق که بق هه‌ر مه‌ئم‌مورییه‌تیک ده‌چوو هه‌ر ته‌نیا
بلیتی چوونی پی بوق قه‌ت بلیتی گه‌پانه‌وهی نه‌ده‌کری. هه‌ر دوو دهستی
له پشت سه‌ری قفل کردبوق و پالی و هکوله‌پشتیکه‌که‌ی دابوو.
ره‌حمانیش چونکه سیغار کیش نه‌بوق له ته‌نیشت عومه‌ر دانیشتبوق،
زوو زوو به ده‌سره سووره‌که‌ی ئاره‌قه‌ی نیو چاوانی ده‌سپری و خوش
پی باوه‌شین ده‌کرد و میشموله‌کانی پی له خوش دوور ده‌کردن‌وه.
سه‌یری کرد عومه‌ر چوتە بیریکی قووله‌وه و خیراخیرا سمیله‌کانی
وه‌به‌ر ددانه‌کانی ده‌دا. بق هینانه‌وهی خه‌یالی بالگرتۇوی عومه‌ر بق

سیگه‌رانگاکه، رووی له عومه‌ر کرد و گوتی: ته‌کوو میشووله‌کانی ئه و دوّله چه‌نده بیّه‌یان. وا دیار بwoo عومه‌ر که چوّته بیرکردن‌وه، بیری هه‌ر له لای عوسمان بwoo بؤیه هه‌ر خیّرا پرسی: ئه‌رئ کوره ره‌حمان تو دلنيای ته‌نيا لاقی بريندار بwoo؟!

ره‌حمان به نابه‌دلییه‌وه گوتی: کوره ئا مالته خو کویر نیم خوم ده‌ستم له ئیسکه شكاوه‌که‌ی رانی دا، ئیستا ده‌چین جا ده‌بیبئی.
عومه‌ر رووی له ره‌حمان کرد و به‌تەشەره‌وه به پیکه‌نین گوتی: ئا، ئا ئه‌وه مۆرو مۆمیان لیداوه که‌سک و سووریان لیداوه له‌وییان داناوه تا بچین بیهیین. ره‌حمان گیان من له تۆم پی خوشتره به سلامه‌تى عوسمانمان ده‌ست که‌ویتەوه، باوه‌رکه هیندەی بۆ په‌رۆشم ده‌یان خه‌یالی جوراجور له میشکمدا دین و ده‌چن. وەک قوماریکی زۆر گه‌وره وايه يان ئه‌وهی هه‌مانه ده‌یدوریین و عوسمانمان له ده‌ست چووه، يان رزگاری ده‌که‌ین و خه‌نى ده‌بین، که هیودارم خه‌نى بین.

سمایل به‌شى ده‌رمانى بwoo. کوله‌پشتییه‌کى سه‌وزى گه‌وره‌ی به کوله‌وه بwoo. پالى به کوله‌پشتییه‌که‌وه دابوو گویی دابووه قسە‌کانی عومه‌ر و ره‌حمان که باسى برينه‌که‌ی عوسمانیان ده‌کرد، هاته نیو باسە‌که‌يانه‌وه و له ره‌حمانى پرسی: ئه‌رئ ده‌یتوانى خۆی

بجوولینیتەوە؟ دەترسم لە پاش رۆیشتى ئىۋە ئەويش بە قۇونە خشکە لەوی دوور كەوتىتەوە.

رەحمان كە دلینا بۇ عوسمان تەنیا لاقى بىرىندارە و ناشتوانى لەو شوينە بىوا، لەو چەشىنە پرسىيارانە ماندوو ببۇو، بە سەر راوه‌شاندەوە گوتى: بە خوداي بابه ئىوهش سەيرن، من دەلىم نىرە ئىۋە دەلىن بىدۇشە! كاكە گيان لاقى شكاوه ناتوانى بجوولىتەوە.

عەلیزادە رۇوى لە عەزىزقازى و سىغار كىشەكانى دىكە كرد و گوتى: ئەرى پىموابى جگەركانتان تەواو بۇو! ئەگەر وايە با بىرۇين درەنگە.

ھيوا كورىكى بارىكەلەي بىلا بەرزى لىيو بەبزەي زەحەمەتكىش و ماندوونەناس بۇو كە دەنگىكى خۆشى ھەبۇو زۇر جار لە رىزى پىشمه‌رگەكاندا گۇرانىي دەگوت. پېش ئەوهى سوارى ئىستەرەكە بېيتەوە، پرسىيارى كرد كەس سوار نابى؟ لە بىدەنگىي ھەموويان را ھەستى كرد جارى كەس ماندوو نەبۇوه يان كەس پىيى خۆش نىيە سوار بى، بۇيە بۆخۆي دىسان سوارى ئىستەرەكە بۇوه وەشۈيپان كەوت.

ھەوا تەواو تارىك داھاتبۇو، بەلام رووناكايى مانگ لە پشت كىيەكەنانى ناوجەي فەرھادتاشەوە هيماي مزگىنى سەرلەنۈي رووناكايىكى دىكەي بە ناوجەكە دەدا. پىشمه‌رگەكان شەلآل لە ئارەقەدا

به نیو دارو بهرد و دروو و گیاجاره‌کان هر وا بـو رزگارکردنی
هاوریی برینداریان، که نه شیانده‌زانی ماوه یان نا ریگه‌یان دهبری.
مانگ وردہ وردہ له کـلی حـوته وانانی ئـاوایی باـغلـوـوجـه هـاتـه
دـهـرـی و وـهـکـ ماـشـهـ رـیـسـیـکـیـ بـهـ توـانـاـ سـیـبـهـ رـهـکـانـیـ بـوـ دـاوـیـنـیـ چـیـاـکـانـیـ
هـلـگـوـیـزـتـهـوـهـ وـ لـهـ بـنـارـیـ شـاخـ وـ گـرـدـهـکـانـیـ نـاـوـچـهـکـهـیـ پـهـسـتاـوـتـنـ.
کـارـوـانـیـ دـهـ پـیـشـمـهـ رـگـهـ مـانـدوـونـهـ نـاسـ وـ گـیـانـ لـهـ سـهـرـ دـهـسـتـهـکـهـ،
زـوـرـ بـهـ پـهـلـهـ بـهـ رـهـوـ زـارـیـ ئـهـژـدـیـهـایـ نـوـسـتـوـوـیـ زـارـ کـراـوـهـ، بـهـ بـیـدـهـنـگـیـ لـهـ
کـهـنـدـالـ وـ شـیـوـ دـوـلـ وـ پـهـرـیـزـهـ جـارـانـ دـاـ تـیـدـهـپـهـرـیـ وـ جـوـرـرـهـ وـ
سـهـرـبـهـکـلـاوـیـ تـازـهـ لـهـ هـیـلـانـهـ دـاـ نـوـسـتـوـوـیـ مـهـلـبـهـنـدـهـکـهـ لـهـ ژـیـرـ پـیـلـاوـهـ
ئـادـیدـاسـهـکـانـیـانـداـ، لـهـ خـوـهـهـلـدـهـسـتـانـ وـ لـهـ شـهـقـهـیـ بـالـیـانـ دـهـدـاـ وـ
هـلـدـهـفـرـینـ.

عـوـمـهـرـ هـهـنـاسـهـیـ پـرـ بـهـ سـیـهـکـانـیـ هـلـدـهـکـیـشـاـ وـ هـنـگـاـوـهـکـانـیـ جـارـ
لـهـگـهـلـ جـارـ پـتـهـوـتـرـ دـهـکـرـدـ، لـهـ رـیـزـیـ پـیـشـمـهـ رـگـهـکـانـ هـاتـهـ دـهـرـیـ وـ رـاـوـهـسـتـاـ
وـ چـهـکـهـکـهـیـ لـهـ شـانـیـ رـاـسـتـیـرـاـ دـهـرـهـیـنـاـ وـ کـرـدـیـهـ شـانـیـ چـهـپـیـ، لـهـوـ کـاتـهـ دـاـ
گـوـیـیـ لـهـ شـهـقـهـیـ بـالـهـکـانـیـ بـالـنـدـهـیـکـ بـوـوـ، کـهـ هـلـفـرـیـ، هـهـرـ خـیـرـاـ دـهـسـتـیـ
لـهـسـهـرـ شـانـیـ هـهـقـالـ دـاـنـاـ وـ گـوـتـیـ: رـاـوـهـسـتـهـ مـهـرـوـ، مـهـبـهـسـتـمـ لـهـ "ـ بـهـ دـوـوـیـ
بـالـدـارـیـ ئـاوـاتـیـ فـرـیـوـیـ بـیـ سـهـرـوـشـوـیـنـاـ"ـ ئـهـوـهـیـهـ، کـهـ زـوـرـ جـارـ بـوـمـ باـسـ
دـهـکـرـدـیـ، ئـهـوـ بـالـنـدـهـیـ بـوـوـ، کـهـ ئـیـسـتـاـ هـلـفـرـیـ. دـهـ بـرـانـمـ دـهـزـانـیـ ئـهـوـ

جامانه‌ی خویناویی پیشمه‌رگه‌یه‌ک

بالنده‌یه بُو کُوی هه‌لفری؟ جا تو لای خوت وایدانی ئاواتی تو به‌و
بالنده‌یه بی، که خودا نه‌بی که‌س نازانی رووی له کوی کرد! دهک
رووی بابت سپی "هه‌ردى" بُو خوت و بُو هه‌لبه‌ست!

عه‌لیزاده سه‌یری کرد هه‌قال و عومه‌ر بُو ساتیک راوه‌ستان خیرا
گه‌راوه لایان گوتی: چی رووی داوه که‌ستان دی وا راوه‌ستانون؟
عومه‌ر گوتی: کوره نه‌وه‌لا که‌سمان نه‌دیوه ته‌نیا له‌گه‌ل هه‌قال بُو
ساتیک هه‌سته‌کانی ده‌روونمان راتله‌کاند و وه‌خه‌ربه‌رمان هیناوه.
عه‌لیزاده ده‌ستی به ده‌میه‌وه گرت و زور له‌سه‌ره‌خو پیکه‌نی و گوتی:
کوره کاک عومه‌ر که‌ی ئیستا کاتی هه‌سته؟! عومه‌ر گوتی: ئیستا
عه‌لیزاده گیان ئیمه به‌رهو قوولایی موکریان ده‌چین وهک چون هزار له
به‌رهو موکریاندا ده‌لی: با ئیمه‌ش
"سه‌رئ هه‌لینینه‌وه له‌و مه‌لبه‌نده
گه‌رچی له‌ش دووره له‌وی دل بنده."

عه‌لیزاده ویستی وهک جاران قاقایه‌کی بُو بکیشی، به‌لام شوینی
نه‌بوو. وه‌رئ که‌وتنه‌وه.

منداله ههژاره دهست و پی قهله‌شیوه‌کانی مهزرakanی دهوروپشت، به رغه‌ل و ملاطه‌کانیان کو کردده‌و سه‌ر یه‌ک. کیته‌له ماسته به تاله‌کانیان به لويه‌کي پريسيکه نانه‌کانیان که تهنيا چهند وركه‌نانی تيدا مابوو گرىدا و له پشتى خويانيان قايم کرد. هيئديکيان به سوارى گوييدريز و به شيکيشيان به پييان و له‌گه‌ل به‌دوا خودا راكيشانى شوولىكى باريک، وهک ديمه‌نى رژانى رووباره‌کان له هه‌موو لاي‌وه بو نيو دهريا، هه‌ر يه‌که‌ى له شويئيكه‌وه روويان کردده‌وه ئاوي. ئىدى مهزرakan هىدىي هىدىي له خه‌لکى چول ده‌بوون.

هيزه چه‌کداره‌کان هه‌ر ده‌هاتن و له عوسمان نيزيك ده‌بۇونه‌وه، داده فريشته و كاك عه‌تاش پييان وا بwoo، كه ئه‌وانه هاوري كه‌سه برينداره‌که‌ى نيو گه‌نمeh‌كهن، كه بو لاي ئه‌و رىچكه‌يان به‌ستووه. ده‌ستيان له كاره‌كه‌يان هه‌لگرتبوو به تامه‌زروقىييه‌وه ده‌يان‌روانى تا بزانن، كه گه‌يشتنه لاي چى روو ده‌دا.

عوسمانيش پاش نيزيك به شهورقىيک تونىتى، خواردنه‌وهى ئه‌و ئاوه هيز و گورىكى و بـهـرهـيـنـابـوـوهـ.ـ لـهـ نـيـوـانـىـ لـاسـكـىـ گـهـنـمـهـكـانـهـوهـ چـاـوىـ بـرـيـيـوـوهـ لـايـ دـهـنـگـهـ دـهـنـگـهـ كـهـ وـ چـاـوىـ بـوـوهـ كـهـ لـهـ گـهـلـ دـهـرـكـهـ وـتـنـيـانـ وـهـكـ مـهـلـهـ غـانـ بـهـ رـهـگـبارـ پـيـيـانـداـ بـيـنـىـ وـ بـيـانـدـورـيـتـهـوهـ.ـ هـهـمـوـوـيـانـ هـاـتـنـهـ بـنـ دـارـهـكـانـ وـ كـوـ بـوـونـهـوهـ.ـ عـوسـمـانـ بـيـرـىـ بوـ لـايـ ئـهـوهـ

چوو، که دهیانه‌وئی گه‌مارقی بدهن، يان گه‌نمکه که ئاگر تیبه‌ردهن. هه‌ر لاهس‌هه‌ر برياره‌که‌ی خوی سوور بولو، که مه‌حاله به زيندوويي منيان دهست بکه‌وئی. بيرى لاي هاوري شه‌هيده‌کانى بولو، که بولو رزگاريي ئه‌و خاک و ئاوه شه‌هيد بولون و تاجى سه‌ربه‌رزيان له سه‌ر نا و هه‌ر وا به نه‌مرى مابوونه‌وه. برياري كوتايى خوی دا که ئه‌و شانازىيي‌ش به نسيب خوی کا وەك هەلۋىيەك نينوکه‌کانى كرد به چنگ و له زه‌وييە رەقە‌که‌ي گىر كردن. لەگەل ئه‌وهى ئازارىيکى زورى پىيگەيىشت به‌و حالەش به هاوكاريي پەنجە و نينوکه‌کانى خوی خسته سه‌ر زگ و لوقە‌لويى چەكە‌که‌ي لە نيوان دوو گولە گه‌نمدا راگرت و سىرەي لە دوژمن گرت.

خۆر ئاوا بولو، بەلام تىنە‌که‌ي هييشتاش دهستى لە يەخەي دار و بەرده هەلقرچاوه‌کان بەرنە‌دابولو. بە پىچەوانە‌يى هەلسەنگاندنه‌کانى داده فريشته و كاك عەتا، ئه‌وانه هاوريي عوسمان نه‌بولون، چونكە پاش ماوه‌يەك مانه‌وه لە ژىر داره‌کان بەرهو ئاوايى شۇر بولونه‌وه. عوسمانىش كە پىيى وابولو لە كاتى ئاوايى شۇر بولونه‌وه بولى هاتبوونه خوارى. ئه‌وانه دهسته‌يەكى دىكە بولون، که هه‌ر لە بەيانى- را چووبولونه ئاوايىي‌کانى زەمبىل و شىلاناوى كە ئىستاش بە رووكارى ئه‌و دا هاتبوونه‌وه دەچوونه‌وه بولاي هىزە‌کانى دىكەيان لە ئاوايى باغلۇوجە.

داده فریشته و کاک عه‌تا کاتی ئوهیان هاتبوو که برقنه‌وه بق
ئاوایی، بـلام هـر دـلـیـان بـرـوـای نـهـدـهـدا کـهـسـیـکـ بـهـ بـرـینـدارـیـ لـهـ
هـلـومـهـرـجـیـکـیـ ئـاوـادـاـ بـهـتـنـیـاـ بـهـجـیـ بـیـلـنـ وـ لـهـ لـایـهـکـیـ دـیـکـهـشـهـوـهـ لـهـوـهـ
دلـنـیـاـ نـهـبـوـونـ کـهـ هـیـچـ هـیـزـیـکـیـ دـیـکـهـ لـهـ وـ دـهـورـوـبـهـرـهـ مـاوـهـ يـانـ نـاـ!
داده فریشـهـ گـوتـیـ: با سـهـرـیـکـیـ بـدـهـینـهـوـهـ بـزـانـیـنـ هـیـچـیـ نـاوـیـ جـاـ
دـهـرـوـینـهـوـهـ بـقـ مـالـیـ.

کـاـکـ عـهـتاـ گـوتـیـ: ئـوهـ تـازـهـ تـارـیـکـ دـاهـاتـ ئـیـمـهـ نـازـانـیـنـ کـیـ لـهـوـ
دـهـورـوـ پـشـتـهـ مـاوـهـ بـوـیـهـ زـورـ جـیـگـایـ مـهـتـرـسـیـیـهـ. رـهـنـگـهـ ئـهـگـهـ رـهـنـگـهـ بـقـینـ بـقـ
لـاـیـ بـمـانـبـینـ وـ ئـاشـکـراـ بـیـ. رـهـنـگـهـ لـهـ جـوـگـهـ وـ دـهـراـوـانـهـداـ بـوـسـهـیـانـ لـهـ
دـهـورـوـبـهـرـیـ دـانـابـیـ وـ بـهـ ئـنـقـهـستـ باـسـیـانـ نـهـکـرـدـبـیـ، دـهـلـیـنـ رـهـنـگـهـ شـهـوـیـ
بـهـشـوـیـنـیدـاـ بـیـنـهـوـهـ تـاـ زـوـرـتـرـیـانـ لـیـ بـکـوـوـژـنـ. فـرـیـشـتـهـ گـیـانـ غـهـمـتـ نـهـبـیـ
بـاـوـهـرـ کـهـ، مـنـیـشـ هـمـوـ جـهـرـگـمـ بـقـیـ بـوـتـهـ کـهـبـاـبـ. جـاـ وـهـرـهـ دـایـکـ وـ
بـاـوـکـیـ کـوـپـ وـ کـچـ لـهـ کـیـوـانـ لـهـ سـوـوـچـیـکـهـوـهـ ئـاـگـاـتـانـ لـیـبـیـ، کـهـ مـنـدـالـهـکـهـتـانـ
ئـهـوـهـ بـیـسـتـ سـهـعـاتـهـ بـهـوـ گـهـرـمـایـهـ لـهـوـ نـیـوـ گـهـنـمـهـداـ بـهـ بـرـینـدارـیـ وـ
تـوـوـنـیـتـیـ لـهـ نـیـوـ خـوـینـیـ خـوـیدـاـ دـهـتـلـیـتـهـوـهـ وـ ئـیـوـهـشـ روـحـوـ دـهـرـنـهـچـیـ!
فـرـیـشـتـهـ ئـهـرـیـ تـوـ سـهـیـرـتـ کـرـدـ چـهـنـدـهـ لـهـسـهـرـخـوـ بـوـ لـیـوـهـکـانـیـ وـشـکـ
هـلـاـتـبـوـونـ کـهـچـیـ هـرـ بـزـهـ دـهـکـهـوـتـهـ سـهـرـیـانـ. پـاشـانـ روـوـیـ لـهـ ئـاسـمـانـ
کـرـدـ وـ گـوتـیـ: يـارـهـبـیـ خـودـایـهـ ئـهـوـ زـوـلـمـهـ قـهـبـوـولـ نـهـکـهـیـ! ئـاـخـرـ تـاـوانـیـ

مروقیکی ئاوا ساکاری وەک پەپوله چيە؟! چونکە پیشمه‌رگه‌یه؟! غەمت نەبى با بروئىنەوە کارى بەيانى بۆ پەك دەخەين و مەلا بانگدان دىئنەوە بزانىن لىرە ماوه جا ئەگەر مابۇو ھاوكاريي دەكەين و رايىدەگۈزىن.

بە روېشتى هىزەكانى دوژمن و پاشان دادە فريشته و كاك عەتا، دىسان وەك شەۋى پېشىو دەست كراوه بە سەمفۇنيي سرىيە و قىرەقىرى بوقەكانى دەوروپىشتى گەنمەكە و سەر كانياوەكە. عوسمان ھەستى بە چۆلبوونى دەوروپىشتى كرد خۆى خستەوە سەر پشت. مچرووكىكى ئازاراويي بە ھەموو لەشىدا ھات. دواى ئەوهى ئارام بۇوه لای خۆى گوتى: رەنگە دىسان هىزەكانى دوژمن وەك شەۋى پېشىو بۇ بۆسە دانانەوە بىنەوە بۆ ئىرە، بەلام جارى ئارامە. سەيرىكى چەكەكە دەستى كرد و لەسەر سىنگى لاپىد و لە تەنىشت خۆى دايىنا و دوو قومى ئاو خواردەوە. ئاوهكە بە كەيفى نەبۇو. زۆر گەرم ببۇو، تام و چىئىزى ئاوهكانى پېشىو نەدەدا. كەترييەكە لە پشت سەرى خۆى دانايمە و دەستى بۇ لای رانى درىز كرد. دەستى وە جامانەكە رەحمان كەوت، كە رەحمان توند لە لاقى ھالاندبوو. لە بەر خويىرىزى بىرینەكە جامانەكەش ھىننە خوينى ھەلمڙىبۇو پىوهى رەق ھەلاتبۇو، جامانەكە وەك كۆلکە دارى لى ھاتبۇو. دەستى لەسەر ھەلنىگرتۇو لە بەر خۆيەوە گوتى: سپاس رەحمان گىان!

ماوهی چوار کاتژمیر زیاتر بwoo به‌ریوه بیون. شهقه شهقی پاتوله چاکن و ئارهقاوییه دهق گرتووکانی به‌ریان له کاتى رویشتدا و شکاندنی لاسکه‌ی گوله‌به‌روژه‌کانی نیو جاره‌که به پیلاوه‌کانیان و، ویکه‌وتتی لووله‌ی چهکی شانی پیشمه‌رگه‌کان له قالوره به‌لاداهاتووکانی گوله‌به‌روژه‌کان، بیده‌نگی شهوه‌زه‌نگی ده‌شکاند. له‌گه‌ل گه‌یشتیان بـو کوتایی شـیوه‌ردـه‌که، کـه به دـاوـینـی گـرـدـهـکـهـی بـابـهـگـورـگـورـهـوـهـ بـوـ، چـراـکـانـیـ نـیـوـ ئـاوـایـیـ باـغـلـوـوـجـهـیـانـ لـیـ وـهـدـهـرـکـهـوـتـ،ـ بـهـلامـ هـاـتـوـچـوـیـ چـرـایـ ئـهـ وـ ماـشـیـنـانـهـ دـهـهـاتـنـهـ نـیـوـ ئـاوـایـیـ وـ لـهـ ئـاوـایـیـ دـهـرـدـهـچـوـونـ مـانـایـ ئـهـوـهـیـانـ دـهـدـاـ،ـ کـهـ ئـاوـایـیـ لـهـ هـیـزـهـکـانـیـ دـوـژـمـنـ جـمـهـیـ دـیـ.

مانگ به‌ته‌واوی هاتبووه سـهـرـ نـاـوـچـهـکـهـ وـ روـوـنـاـکـایـیـهـکـیـ زـقـرـ باـشـیـ دـهـبـهـخـشـیـهـ زـهـوـیـ.ـ عـهـلـیـزـادـهـ پـهـرـ کـاـغـهـزـیـکـیـ سـیـغـارـیـ دـهـرـهـیـنـاـ وـ شـوـوـشـهـیـ دـوـوـرـبـیـنـهـکـهـیـ پـیـ خـاـوـینـ کـرـدـهـوـهـ وـ دـوـوـرـبـیـنـهـکـهـیـ بـهـ چـاوـیـهـوـهـ نـاـ وـ سـهـیـرـیـ نـیـوـ ئـهـ وـ دـارـ وـ گـهـنـمـهـیـ کـرـدـ کـهـ شـهـوـیـ پـیـشوـوـ لـهـوـیـ لـهـ بـوـسـهـ کـهـوـتـبـوـونـ.ـ دـوـوـرـبـیـنـهـکـهـیـ هـهـرـ بـهـ چـاوـیـهـوـهـ بـوـ گـوـتـیـ:ـ زـقـرـ ئـارـامـهـ وـ دـیـارـهـ کـهـسـیـ لـیـ نـیـهـ.ـ هـیـوـادـارـمـ ئـارـامـیـیـ پـیـشـ گـهـرـدـهـلـوـولـ نـهـبـیـ!ـ عـومـهـرـ گـوـتـیـ:ـ دـادـهـیـ عـهـلـیـزـادـهـ بـاـ منـیـشـ سـهـیـرـیـکـیـ کـهـمـ.ـ چـهـکـهـکـهـیـ لـهـسـهـرـ زـهـوـیـ دـانـاـ وـ زـقـرـ بـهـوـرـدـیـ لـیـنـزـیـ دـوـوـرـبـیـنـهـکـهـیـ بـوـ چـاوـهـکـانـیـ

خۆی میزان کرد و گوتى: یانى بەراستى عوسمان لەوییه؟ عوسمان
گیان تاقهت بىنە! وا " اندك اندك جمع مستان مىرسىند".

خانئه‌حمه‌دی، کورىکى بىدەنگ و هىمن و حەيابەخۆ بۇو جارجار
قاقاىيەکى بۇ قسە‌كانى ھاوارىيکانى دەكىشا. گۆچانىكى پى بۇو
دەسىبىيەنلىكى لە قەفى گۆچانەكەى دەھالاند. بە مۇدنه‌دارىيکى درېز
سيغارى دەكىشا، كە ئەگەر مروف سىغار كىشىش نەبوايە و كاتى
سيغار كىشان لە لاي بوايە ئىشتىاي دەچۈوه سىغارەكەى. کورىكى
خاوهن گەللاھى باشى نيزامى و بەورە بۇو لە نىو ئە و دە كەسە ئەویش
وەك عەلیزادە فەرماندە بۇو گوتى: با بىرىكى دىكە بىرۇينە خوارى لەوى
كارەكان دابەش دەكەين.

كاتژمير خۆی لە دوازدهى شەۋى نىزىك دەكردوھ، سريوهى باى
نەدەھات، بۇنى بارۇوتى تۆپ و كاتىۋاشakanى دوژمن كە بە درېزايى
رۆز لەوى سەقامگىر ببۇون و كويىر كويىرانە سىنگى مووجە و مەزراى
خەلکيان پى ھەلدەپىبۇو، ھەر والە ھەوادا ماابۇوھ. دووكەلەكەشيان كە
وەك تۆرپىكى رەشى تەنكى جالجالوکە، نزم بە سەر ناواچەكەوھ لە
ھاتووچۇو دابۇو، بەرە بەرە بەرە كال بۇونەوھ دەچۈوه چى وائى
نەماابۇو لە بر چاوان ون بى. پىشمه‌رگەكان ورده ورده داگەپان بۇ لاي
تەپكەيەكى چكولەي قەراغ گەنمەكە توزىك لە شوينەكانى دىكە

به رزتر بwoo. له پشت گرده‌که دانیشتن و هه‌موویان بـو ماوه‌یه‌ک بـیده‌نگ بـوون و گـوییان هـلخهـست. کـاتـیـک زـانـیـان تـهـنـیـا دـهـنـگـی بـوـقـی قـهـرـاع ئـاوـهـکـه بـیدـهـنـگـی شـهـو دـهـشـکـیـنـی، خـانـئـهـحـمـهـدـی زـور لـهـسـهـرـهـخـو بـه سـرـتـهـ گـوـتـیـ: هـاـوـرـیـیـان نـازـانـم عـوـسـمـان کـهـوـتـوـتـه دـهـسـتـیـان يـان نـاـ؟! رـهـنـگـه شـهـهـیـد بـوـبـیـ! رـهـنـگـه مـابـی يـان رـهـنـگـه لـهـوـی مـابـی وـهـکـ تـهـلـهـ کـهـلـکـی لـیـوـهـرـگـرـن جـا بـوـیـه دـهـبـی زـور وـشـیـار بـینـ.

عـهـلـیـزـادـه چـاوـی گـیـرـا و مـهـجـیدـی دـقـزـیـیـهـوـه و گـوـتـیـ: مـهـجـیدـ گـیـانـ تـیرـبـار "بـیـ کـهـیـ سـیـ" یـهـکـهـت لـهـسـهـرـ ئـهـو گـرـدـه دـاـبـهـسـتـه و هـهـرـه قـهـتـارـه فـیـشـهـکـه درـیـژـهـکـهـتـیـ وـهـسـهـرـ خـهـ. ئـیـمـه شـهـشـ کـهـسـ دـهـچـینـ بـوـ نـیـوـ گـهـنـمـهـکـه هـهـرـ کـهـ زـانـیـت بـوـسـهـیـه و تـهـقـهـیـان لـیـکـرـدـیـنـ، يـان ئـهـگـهـرـ ئـیـمـهـ لـهـ پـیـشـدا وـهـکـ دـوـیـشـهـوـیـ بـهـوـانـمـان زـانـیـ و تـهـقـهـمـان لـیـکـرـدـنـ، جـا بـزاـنـمـ چـیـ دـهـکـهـیـ قـامـکـت لـهـسـهـرـ پـهـلـاـپـیـتـکـهـیـ لـاـ نـهـبـهـیـ پـشـتوـانـیـمـان لـیـ بـکـهـ تـاـ دـهـگـهـرـیـنـهـوـهـ لـاتـانـ. ئـهـوـهـ خـانـئـهـحـمـهـدـیـیـشـ لـهـ لـاتـانـهـ بـیـسـیـمـیـ پـیـیـهـ پـیـوـهـنـدـیـمـانـ دـهـبـیـ. هـیـوـا گـیـانـ تـوـشـ لـیـرـهـ بـهـ و هـهـوـسـارـیـ وـلـاـغـهـکـهـ تـونـدـ بـگـرـهـ، کـهـ ئـهـگـهـرـ تـهـقـهـ بـوـ بـاـ لـهـ دـهـسـتـتـ رـانـهـکـاـ. پـاشـانـ روـوـیـ لـهـ عـوـمـهـرـ کـرـدـ و گـوـتـیـ: تـوـشـ لـهـگـهـلـ هـیـوـا لـهـ پـشتـ گـرـدـهـکـهـ چـاـوـهـرـیـمـانـ بـنـ. ئـهـوـ جـارـ شـهـشـ پـیـشـمـهـرـگـهـکـهـیـ دـیـکـهـیـ بـهـ سـیـ دـهـسـتـهـ دـاـبـهـشـ کـرـدـ کـهـ لـهـ سـیـ لـاوـهـ بـرـوـنـهـ نـیـوـ گـهـنـمـهـکـهـ وـ لـهـ عـوـسـمـانـ بـگـهـرـیـنـ.

حه‌سنه و سمايل له لای دهستي راسته‌وه، بۆ خۆى و رەحمان که شويئنه‌که‌ی پى دهزانى له نیوهراسته‌وه و تاھير و هەۋالىش له لای چەپه‌وه که ھەموويان ھەر به مەوداي ده ھەنگاوا لېكتىر دوور بۇون به كومه كۆمە‌وه، دهست له سەر پەلاپىتكەی چەكەكانيان به نیو گەنمە‌که دا بەرھو شويئنى تەقەکەی شەھى رابردۇو دەچۈونە پىشى و تا نیوهراستى گەنمە‌که چۈون و ھەر بىست ھەنگاويان ماپۇو ھەموو گەنمە‌که بېپۈن و لە گەنمە‌که دەرچىن و بگەنە سەر چىمەن و جۆگە ئاوه‌کەی وا عوسمان تىيىدا برىندار ببۇو.

عەلیزادە به دهست ئاگادارى كردن که دانىشىن. ھەموويان ھەر چاۋىكىيان كردىبووه سەد چاۋ. بە دهست ھەلەيتانى عەلیزادە ئەوانى دىكە وايانزانى کە كەسيكى دىيوه لەنیو دارەكاندا جووللاوه‌تەوه. ھەموويان لۇولەی چەكەكانيان له نیو دارەكان كرد. لىيەنانى ترپەی دلى ھەموويانت لە نیو قامكى سەر پەلاپىتكەی چەكەكانيان ھەست پى دەكرد. عەلیزادە بۆخۆى ھەلتروشكابۇو بە رەحمانى گوت: من ئاگام لىيته زۆر بەئەسپاىي بچۇ پىشى و بانگى عوسمان بکە نەکوو وا بزانى دوژمنىن و تەقەمان لېپىكا.

رەحمان خۆى كوور كرده‌وه و دهستى سى چوار جار بە سەر پەلاپىتكەی چەكەكەي داهىنما و ھاتووچۇي پىكىرد. ئەو جار زۆر

به شه وقه وه قامکی دهستی وهک دهستی سه‌ر ملی یار تا ئه و جیگایه‌ی ده ره‌تانی چه‌مانه وهی بیو له دهوری په‌لاپیتکه‌که هالاند. جا چه‌شنی له باوهش گرتنی مندالیکی ساوا که باران لیینه‌دا و سه‌رمای نه‌بی، چه‌که‌که‌ی توند به سینگیه‌وه کوشی و لوله‌که‌ی برده بنا گویی خوی. به سه‌ر ته‌کاندن عه‌لیزاده‌ی ئاگادار کرد که زور باشه. لاقه‌کانی وهک ئه‌وهی به‌ری له ده‌سکه‌نه‌ی نوک و نیسک گرتبی به قه‌دهر شانی لیک بلاو کرد و لاسکه گه‌نمه‌کانی پیش خوی لا دهدا و ده‌چووه پیشی. زوری نه‌ما بیو بگاته لای عوسمان که راوه‌ستا و لوله‌ی چه‌که‌که‌ی روو له عوسمان کرد و زور به‌هیواشی و به سرته بانگی کرد: عوسمان!

رەحمان پیش ئه‌وهی بانگی عوسمان بکا خوی بو ئه‌وه ئاما‌ده کردبیو، که ره‌نگه له دهوری عوسمان چه‌ند که‌سیک راکشابن و له‌گه‌ل بانگ‌کردنی و به‌ر ده‌سپریزی فیشه‌کی دهن، که‌چی هیچ ولامیک له عوسمان نه‌بیو. به بانگ‌کردنی عوسمان له لایان رەحمانه‌وه و ولام نه‌دانه‌وهی عوسمان پینچ که‌سه‌که‌ی دیکه به کۆمە کۆم بۆ لای رەحمان چوون و له سى چوار میتریی ئه‌و و عه‌لیزاده هەلترووشکانه‌وه.

عه‌لیزاده خوی گه‌یانده رەحمان و گوتی: توزیکی دیکه بچو پیشی ره‌نگه خه‌وی لئی که‌وتبی یان ره‌نگه بیه‌وش بوبی. رەحمان به سرته به

گویی عه‌لیزاده‌ی دا چرپاند پیم وابی لیره نه‌ماوه و بردوویانه دهنا
باودر که هه‌ر لیره له و دهوروبه‌رهمان داناپوو!

کاتیک عوسمان وه‌لامی نه‌داوه، ره‌حمان گریان ئه‌وکی گرت و بـ
ساتیک دهیان خه‌یال به میشکیدا هات. له تاوی عوسمان هه‌ر له بیری
چـووه که ره‌نگه ته‌له‌یان بـ دانابیتـه وه هه‌ستا سـهـر پـی چـهـند میتریک
چـووه پـیشـی و به دهـنـگـی بهـرـزـتـرـ گـوتـیـ: عـوـسـمـانـ، عـوـسـمـانـ منـ رـهـمـانـ!
کـاتـژـمـیـرـ یـهـ کـیـ شـهـوـیـ بـوـوـ، عـوـسـمـانـ کـهـ تـاـ ئـهـ وـ کـاتـهـ چـوـوبـوـوهـ
خـهـیـالـیـکـیـ قـوـولـهـ وـ بـیـرـیـ لـهـ وـ دـهـکـرـدـهـ وـ کـهـ تـازـهـ شـهـ وـ درـهـنـگـهـ وـ
پـیـشـمـهـرـگـهـ کـانـ نـایـهـنـهـ وـهـ. ئـهـ وـ پـیـیـ وـابـوـوـ رـهـمـانـ وـ ئـهـنـوـهـ
پـیـشـمـهـرـگـهـ کـانـیـانـ نـهـدـقـرـبـیـتـهـ وـ خـودـاـ دـهـزـانـیـ بـوـخـوـشـیـانـ چـیـانـ بـهـسـهـرـ
هـاتـوـوـهـ. زـوـرـتـرـ بـیـرـیـ لـهـ وـ دـهـکـرـدـهـ وـ چـاـکـهـ تـاقـهـتـ بـیـنـمـ تـاـ بـهـیـانـیـ ئـهـ وـ
ژـنـ وـ پـیـاـوـهـ دـیـنـهـ وـهـ بـزـانـمـ چـیـانـ لـهـ دـهـسـتـیـ دـیـ. کـهـچـیـ کـهـ گـوـیـیـ لـهـ دـهـنـگـیـ
رهـمـانـ بـوـوـ وـهـ کـهـ ئـهـ وـهـیـ جـارـیـکـیـ دـیـکـهـ لـهـ دـایـکـ بـوـوـبـیـتـهـ وـهـ بـیـ
راـوـهـسـتـانـ وـ دـوـوـدـلـیـ گـوتـیـ: رـهـمـانـ وـهـرـ ئـهـ وـهـتـاـ لـیـرـهـمـ!

به بـیـسـتـیـنـیـ دـهـنـگـیـ عـوـسـمـانـ، رـهـمـانـ نـهـ چـوـوهـ پـیـشـیـ خـیـراـ لـهـ
شـوـیـنـیـ خـوـیـ دـانـیـشـتـهـ وـهـ گـوتـیـ: عـوـسـمـانـ منـ کـوـرـهـ کـانـیـ دـیـکـهـشـ لـهـ گـهـلـهـ،
بـهـلـامـ تـوـ کـهـسـتـ لـهـ لـاـ نـیـهـ؟

عوسمان هه‌ز وو له مه‌به‌ستی ره‌حمان تیگه‌یشت، بؤیه خیرا
گوتی: نا نه‌یاندوقزیومه‌ته‌وه، رویشتوون، به‌لام بو نیو داره‌کان نازانم
ئاگاداری ئه‌وه بن.

ره‌حمان هه‌ر به پاریزه‌وه له عوسمان چووه پیشی تا گه‌یشتہ
سه‌ری. دوابه‌داوی ره‌حمان ئه‌وانی دیکه‌ش هاتن. هه‌قال ده‌ستیکی له
لاقی عوسمان دا که زانی خوینریزی ناكا، گوتی: عوسمان گیان جیگای
مه‌ترسی نیه پاشان که چاوی به که‌تريه ره‌شه‌که‌ی پشت سه‌ری که‌وت
زوری پی سه‌یر بولو پرسی ئه‌وه چیه ئاوشیت خواردوت‌وه؟! عوسمان
گوتی: دوايه بولت باس ده‌که‌م.

عه‌لیزاده روروی له هه‌قال کرد و گوتی: باشه ئه‌وه لاقی شکاوه
ئه‌دی چون هه‌لگرین؟!

هه‌قال گوتی: عه‌زیزقازی له هه‌موومان به خووه‌تره با له سه‌ر
شانی دانی تا لای ئیسترده‌که. سیانیان توزیک له‌وان دوور که‌وتنه‌وه
پاریزگاریان لیده‌کردن تا ئه‌وانی دیکه چوونه بن بالی عوسمانه‌وه
له‌سه‌ر پیشان راگرت و قازی چه‌که‌که‌ی خوی دا به هه‌قال و له کاتیک دا
ئه‌وانی دیکه پاشه‌وپاش نیو گه‌نمeh که‌یان به‌جیده‌هیشت، ئه‌وه عوسمانی
له‌سه‌ر شانی دانا و له پیش وان دا تا قه‌راغی گه‌نمeh که و لای ئیسترده‌که
به توندی هه‌لات.

که گه‌یشتنه‌وه لای ئهوانی دی بق ئهوهی جاری هه‌رچی زووتر توزیکی دیکه له و شوینه دوور کهونه‌وه، هه‌ر خیرا عوسمانیان سواری ولاغه‌که کرد. له کاتی سوار بعونی ولاغه‌که عوسمان کلاوه‌که‌ی لی که‌وته خواری گوتی: هیوا گیان کلاوه‌که‌م بق هه‌لگره‌وه.

هه‌ردهست به‌جی روویان له لای چیای ودهستا مسته‌فا کرده‌وه و له گردیک ئاودیو بعون و چوونه نیو دؤلیکی قووله‌وه، عوسمانیان له ولاغه‌که دابه‌زاند و تۆزیکیان ئاو دایه ویستیان نانی دهنی گوتی: ناخوم بۆخوشم پیم سه‌یره برسیم نیه هه‌ر تینووم بعوه، به‌لام زۆرم سه‌رمایه. هه‌قال دهستی له سه‌ر نیوچاوانی دانا و هه‌ستی کرد ته‌بیکی زۆرى هه‌ئیه بقیه سه‌رمایه‌تی. گوتی: سمایل ده‌رزییه‌کی ژان و یه‌کی چلکی لیده که گه‌یشتینه‌وه لای هیز و کومیتە شارستان له‌وی سیرۆمی لی‌دده‌دین. پاش ئهوهی سمایل ده‌رزییه‌کانی له عوسمان دا و پیشمه‌رگه‌کان سیغاریان کیشا و پشوویان دا، عوسمانیان سواری ئیسته‌که کرده‌وه، به‌هۆی ئهوهی لاقی هه‌ر ته‌که‌تکی ده‌کرد هاواری لی هه‌ستا: دامبه‌زینه‌وه.

بے بەرز بعونه‌وی هاواری عوسمان هه‌ر زوو ولاغه‌که‌یان راگرت، به‌لام عوسمانیان دانه‌بەزاند و به جامانه‌یه‌ک وەک قه‌یاسه هه‌ردووک لاقیان له بن زگی ولاغه‌که‌وه توند پیکه‌وه به‌سته‌وه تا ته‌که‌تک نه‌کا و

و هریکه‌وتنه‌وه تا گهیشتنه سه‌ر ئاسوگیک که له‌ویرا دهیانتوانی په‌یوهندی بیسیمی له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کانی دیکه بگرن.

ولاغه باره‌ه‌لگره‌کانی و هک ئه‌سپ و ئیستر خزمه‌تیکی گه‌وره‌یان له شوړشی گه‌لان و به‌تايبة‌تی شوړشی رزگاریخوازی گه‌لی کورد دا کردووه. له سالانه‌ی که هیزی پیشمه‌رگه به‌ته‌واوی چووبوونه قوناخی پارتیزانیه‌وه و هه‌موو کات هه‌ر له جیگورکی دابوون، که‌م وا هه‌بوو بټ دوو شه‌و له‌سه‌ریه‌ک له شوینیک بټ پشوودان بمیننه‌وه. له هه‌لومه‌رجیکی ئاوا عاسه‌تم دا به‌کارهینانی ئیستر بټ هه‌لگرتني باری زیادی و شه‌هید و برینداره‌کان گرینگیه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو. زور جار ئه‌و حه‌یوانه بیزمانه ده‌که‌وتنه به‌ر فیشه‌ک و پریشكه‌ی توب و کاتیوشاه و بریندار ده‌بوون، به‌لام زور جاریش به‌هوی ئه‌وانه‌وه هیزی پیشمه‌رگه ئاشکرا ده‌بوون و تووشی شه‌ر ده‌هاتن. یان کاتی وا بوروه که پیشمه‌رگه له بوسه ده‌که‌وت، ئیستره‌کان ده‌هه‌وینه‌وه و باره فیشه‌که زیادیه‌کانی پیشمه‌رگه‌یان له‌گه‌ل خویان هه‌لده‌گرت و هه‌لده‌هاتن. به‌و حاله‌وهش خوش‌ویستی ئه‌و حه‌یوانه له لای پیشمه‌رگه که‌م نه‌ده‌بټوه. به‌تايبة‌تی کاتیک ته‌رمی هه‌قالیکی له خوین دا شه‌لالي خویان، یان رزگار کردنی هاورپیه‌کی برینداریان به‌سه‌ر پشتیانه‌وه ده‌دیتن، سه‌د هینده‌ی دیکه ئه‌و ئاژه‌له ده‌سته‌مټ کراوه له‌بردلان شیرینتر ده‌بوو.

ئه و ئىستره‌ی عوسمانى بەسەرھوھ بۇو، رەنگىكى سوورى مەيلەو شەرابى و يالىكى ئاوريشمىي درېزى ھەبۇو، كورتانيكى رەنگ بەلەكى وەك شەترەنج، بەرسىنگەكەي بە موورۇو شىن و سوور و زەرد رازابقۇوھ. رەشمەكەشى لە گورسىكى قاوهىي تۈوکن بۇو كە عوسمان دۇو قەف لە دەستى خۆى ھالاندبوو. كاتىك لە سەربەرھو خوارىيەكان دادەگەر، كورتانەكەي بە عوسمانەوە دەخرايە سەر مەلى، لاقى عوسمان كە بە بەر زگى ئىسترهكەوە توند كرابۇو، بە بەر زگىيەوە بەجيىدەما و ئازارىكى زۆر دەگەيشتە قاچەكانى عوسمان. عوسمانىش لە حەيىباتانە خىرا خىرا ئاوسارەكەي رادەكىشا بۇ ئەوهى هيپورى كاتەوە. كە دەگەيشتنەوە تەختايىش رەحمان خىرا پالۇكەي بۇ راست دەكردەوە.

مانگەشەويىكى زۆر رۇون بۇو، بىيىجگە لە نىگاھبانەكان پىشمه‌رگەكانى دىكە ھەموويان لە نىپو پۆلەدارىكى چكولەدا خەوتبوون. خالە عەولا كىسەخەوکەي لە خۆى ھالاندبوو دانىشتبوو و چاوهەكانى ھەر نەدەچۈونە خەو و پەرۋىشى عوسمانى بۇو. لە لايەكى دىكەشەوە چونكە دەنگى بىسىمەكەشى نەدەگەيشتە لايان، ئەوهندەي دىكە دلگرانى ئەو پىشمه‌رگانەش بۇو كە ناردبوونى بۇ ھىنانەوهى عوسمان. بىرى ئەوهى دەكردەوە، كە تۆ بلېي چىان كردى. كاتىشمىر نىزىك سىنى

بهربهیان بwoo که عومه‌ر به بیسیم په‌یوندیی به خاله عه‌ولاؤه گرت و
گوتی: ئه‌ی دهونى گرمولاهی سه‌ر دابان مزگتینى! زیندووه واله
گله‌مانه.

بوق تاریکوروونی بهیانی گه‌یشتنه‌وه لای پیشمه‌رگه‌کانی دیکه.
هه‌موویان له خوشیی ئه‌وهی پاش بیستوچوار کاتژمیر به برینداری
به جیهیشتني عوسمان به سلامه‌تى هیناویانه‌ته‌وه و هاوریکانیشیان بى
زه‌ره‌ر و زیان بیون، له کیسه‌خه‌وه‌کانیان هاتنه ده‌ری ده‌ریان دان.
شوجاجی چراقووه‌یه‌کی هه‌لکردبwoo. هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان چادریکیان
به‌سه‌ر عوسمان دادابوو بوق ئه‌وهی شه‌وقة‌که‌ی نه‌رواته ده‌ری. هه‌قال
هه‌ولی دا سیرپومیک له عوسمان بدا، به‌لام هینده‌ی خوین له به‌ر
رؤیشتبوو ده‌ماره‌کانی دیار نه‌بیون، بؤیه گوتی: با بخه‌وی پشوویه‌ک
بدابهیانی سیرپومه‌که‌ی لیده‌دهم.

که‌له‌بابی به‌یانی له بانگی خویندنی دا. داده فریشته و کاک عه‌تا رؤژانی پیشوو هینده زوو له خه و هله‌دهستان و روویان نه‌ده‌کرده مه‌زراکه‌یان، به‌لام ئه و شه‌وه تا به‌یانی سه‌ره‌ای شه‌که‌تی کاری له را‌ده‌به‌دھری به‌ر سووره‌تاوی هاوینی، له جیگا دا هه‌ر ئه و دیوئه‌ودیویان کردبوو و له بیری عوسمان دا بون.

داده فریشته شه‌وه مریشکیکی بق عوسمان سوره کردبقوه و له نیو دوو نانی نابوو چهند نانیکی دیکه‌شی له پریسکه‌یه‌کی دیکه دا جوان جوان پیچابووه و له هه‌یوانه‌که هلیواسیبیوو.

هه‌ر که گوییان له خویندنی که‌له‌بابی به‌یانی بوبو له جیگا‌وابانه‌که‌یان هاتنه دھری، به‌دهم هه‌لکلوقفینی سه‌رو چاوی نه‌شوردراویانه‌وه بی‌راوه‌ستان دهستان دایه پریسکه‌که و به تاریکورپوونی به‌یانی به‌ره و ئه و گه‌نمه‌ی که هی ئه‌وانیش نه‌بوبو و عوسمانی تیدا راکشابوو و هریکه‌وتن. دهیانه‌ویست به‌ر له‌هی خاوهن گه‌نمه‌که بیتنه سه‌ر کار که رؤژی پیشتر له‌به‌ر ئه و هه‌مووه چه‌کداره و تۆپ و کاتیوشاسکانیان ئیزني کارکردنیان پی نه‌دابوو بق دروینه کردن، بگه‌نه ئه‌وه و عوسمان راگوییزن.

به ریگا پیره‌وه‌که‌ی پشت مالان دا جار جار به هه‌لاتن و جار جاریش زور به توندی ریگایان ده‌پیووا تا گه‌یشتنه نیزیک گه‌نمه‌که. هه‌وا رووناکی کردبوو له قه‌راغی گه‌نمه‌که راوه‌ستان سه‌یری ده‌ورو به‌ری خویان کرد. پاشان زور به‌پهله هه‌ردووکیان خویان گه‌یانده شوینه‌که‌ی

عوسман که ته‌نیا به سه‌ر که‌تری ره‌شـه‌که دا که‌وتـن و عوسـمان لـهـوـی نـهـمـابـوـوـ. دـادـهـ فـرـیـشـتـهـ دـاهـاتـهـوـهـ و دـهـسـتـیـ بـرـدـ دـهـسـکـیـ کـهـتـرـیـهـ رـهـشـهـکـهـیـ گـرـتـ و هـهـلـیـگـرـتـ، سـهـرـهـکـهـیـ لـاـبـرـدـ سـهـیـرـیـ کـرـدـ چـوـرـیـکـ ئـاـوـ لـهـ بـنـیـ کـهـتـرـیـیـهـکـهـ دـاـ ماـوـهـ. لـوـوـلـهـیـ کـهـتـرـیـیـهـکـهـیـ گـرـتـ. ئـهـوـ دـهـقـیـ گـهـنـمـهـکـهـیـ وـاـ پـیـشـمـهـرـگـهـکـانـ عـوـسـمـانـیـانـ پـیـداـ بـرـدـبـوـ شـکـاـبـوـ دـیـارـ بـوـ کـهـسـانـیـکـ هـاـتـوـوـچـوـیـانـ پـیـداـ کـرـدـوـوـهـ. ئـاـوـهـکـهـیـ وـهـکـ ئـاـوـرـشـتـنـیـ پـشـتـ سـهـرـیـ مـوـسـافـیـرـیـکـیـ خـوـشـهـوـیـسـتـ کـهـ دـهـچـیـ بـوـ سـهـفـهـ، رـشتـ وـ لـهـگـهـلـ کـاـکـ عـهـتاـ سـهـیـرـیـکـیـ یـهـکـتـرـیـانـ کـرـدـ. لـهـ خـوـشـیـانـ هـهـرـدـوـوـکـیـانـ چـاـوـیـانـ پـرـ بـوـ لـهـ ئـاـوـ. بـىـ ئـهـوـهـیـ قـسـهـ بـکـهـنـ پـیـکـهـوـهـ چـاـوـیـانـ بـرـیـهـ لـایـ شـاخـیـ بـاـبـهـ گـوـرـگـوـرـ کـهـ پـیـشـمـهـرـگـهـکـانـ بـهـوـیـ دـاـ ئـاـواـ بـبـوـونـ.

JAMANEY XWUNAWÎY PÊŞMERGEYEK

Roman

Hewal Ahmadi

2013